

ئاهووی ئیلاخان

شیعر

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنییری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکت شیخ یهزدین

سهرنووسه: بهدران شههمهدههیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

بەرگی یه کهمی دیوانی

بەرگی یه کهمی دیوانی

عابد سیراجه دین نه قشبه ندی

ئاماده کردنی: ئه سعه د سیراجه دین نه قشبه ندی

ناوی کتیب: ئاهووی ئیلاخان

دیوانی عابد سیراجه دین نه قشبه ندی: بهرگی یه کهم

ئاماده کردنی: ئه سعه د سیراجه دین نه قشبه ندی

بلا و کراوهی ئاراس - ژماره: ۲۹۷

دهره ئینانی هونه ری: به دران ئه حمه د جه بیب + حاجی دلا وهر سادق

دهره ئینانی بهرگ: ئاراس ئه کره م

هه له گری: محه مه دی مه لا کهریم + شیزاد فه قتی ئسماعیل

هه له گری سه ر کۆمپیوتنه ر: عه زیز عه بدو لخالیق

سه ره ره شتی چیپ: ئا وره حمانی حاجی مه حموود

چیپی یه کهم - چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، هه ولیتر - ۲۰۰۴

له کتیبخانه ی بهرته به رایه تی گشتی روشنبیری و هونه ره له هه ولیتر ژماره (۲۸۰) ی سالی

۲۰۰۴ ی دراوه تی

پیشه کی

ئیلاهی، خالقی ههستی! به کام روو بییمه دیوانت که دامینی بهش، له ریزی که متهرین بهندهی به ئیمانته له کام تاوان بلایم بمبه خشه، تۆبهم بئ، به رهحمی خۆت که رهه کۆلاو! دهخیلم، سهه دهخیل، خۆم خسته ئاسانت

پیشه کی نووسین بۆ دیوانی دوکتۆر عابد سراج الدینی نه قشبه ندی گه لئ سهخت و دژواره، ده ریا بیک ههستی جوان و تهبعی کی خروشانتر له تۆفان چلۆن له کورته باسیکا جیی ئه بیته وه. ته نهها بهو نهزله دلّ خووش ئه کهم که مشته نمونهی خهرواره، سالی ۱۹۲۳ دوکتۆر عابد له ئاوی دورۆی هه ورامان له دایک بووه، به پیتی رهوشتی بنه ماله له ته مه نی (۶) سالی دا ریتی قوتابخانهی ئایینی گرت بهر وه به هوئی زهره کی و هوشیاری وه خووشه ویستی مامۆستاکانی ئه و سهرده مهی خانه قای دورۆ و بیاره بوو، دوکتۆر عابد کور ه زای شیخ علاء الدین و کچه زای شیخ نه جمه دینی بیاره یه، له ته مه نی نهوجه وانیدا له لای شیخ محه مه دی خوراسانی و پاشان مامۆستا مه لا عه بدولکه ریمی موده رس و مه لا به ها له خانه قای بیاره ده رسی خویندوو، هه ره له سهرده مهی نهوجه وانیدا بیر و ههستی نه ته وایه تی تهنگی پئ هه لئه چنی و روو ئه کاته مه شخه لی گهش و پر نووری جمهوری جوانه مرگی مه باباد.

له شیعه ره کانیا ئه م ههسته به وردی ئه که ویتته پینش چاو وه دیاره که ئه و عاشق و شهیدی نیشتانه، وه ئازاد بیه مه بهستی نههائی ئه و شاعیره پایه به ره زه یه:

سهرم پر بوو له سه ودا، داخه کهم ههچم نه هیتادی
له گشتی پر به هاتر بوو، به لامۆ، گه نجی ئازادی

دوکتۆر عابد پاش گه رانه وه له (مه باباد) بۆ ئه وهی بتوانی پرواته ریزی قوتابیانی مه درسه و مه کته بی نویی ئه چئ بۆ که رکوک، به لام پینش ئه وهی قوتابخانهی ناوه ندی ته واکات به هوئی هه ندی رووداوی بنه ماله و په یوه ندادار له گه ل مه سه له ی سیاسی ئه و سهرده مه دا له گه ل باوکی و بنه ماله دا رۆ له ئیران ئه کهن وه پاشان له دورۆ جیگیر ئه بن، سهرده مه یک به کشتوکال و زه راعه ته وه مه شغول ئه بئ پاشان له دورۆ بار ئه کهن و ئه رۆن بۆ

قه لا شیخان ناوچه ی که لاته رزانی سه ره به سنه، به لام هه رگیز له کتیب و موتاله عه دور ناکه ویتته وه، کوچا و کوچ و ده ره ده ری، ئاره زووی زانستی و گه یشتن به پله ی عیلمی ههستی ئه و ناپسینی، به لکه ئه و بروایه ده مه زه رد ئه کاته وه، وه بۆ گه یشتن به ئامانج رتی ئه که ویتته کووری زانایان و پیاو ماقولانی سنه، و هه ره له ویتته رتی پهیدا ئه کا بۆ درتیه پیدان به خویندن وه سه ره ئه نجام له دانشگای (ئیلاهیات) ی تاران وه رته گیری، شیعه به شیکی پر به هایه له ژینی دوکتۆر عابد، ئه گه رچی له زانست و ئه ده بی کوردی و فارسیدا دهستیکی بالای هه بوو، به لام هه رگیز له به رابه ر غروور و خو به زل زانینه وه ته سلیم نه بوو، بۆیه ئه لئ:

مۆتالای رتیه کاری کردگار که ی سه هل و ئاسانه

ئهو ی له و فه نه دا پیتی وا یه زۆر ئوستاده، نادانه

دوکتۆر عابد له گه ل ئه وه دا که ده رسی ئه خویند له رۆژنامه ی کوردستاندا نووسه ره بووه و هه ره ها له رادیوی کوردی تارانیش کاری ئه کرد، زۆریه ی نووسراوه کانی له رۆژنامه ی کوردستان تاموینی کۆمه لایه تی و ئه ده بی هه بوو تا سیاسی، له ته مه لی و بئ کاری زۆر بیزار بوو و هه میشه نیشی قه له می پر بوو له ته وسوتوانج بۆ ئه و که سانه ی وا له ژیر کار ده رته چن و ملپیتی ئه کهن:

داد و فه ریاد و سکالا مه سه له کی بئ کاره یه

مۆنه مۆن دانان له عالم کرده و ی په تیاره یه

رپه ره وه ک شیر به ره نگاری مه شاکیل به و پرۆ

هه ره که ته ن ده ردا به خواری عاقیبهت بیچاره یه

له زۆریه ی شیعه ره کانیا تامو چی شگه ی عیشق و ئه وینی راسته قینه به دی ئه کریت و ره نگه سه رچاوه که ی بگه ریتته وه بۆ په ره ده ی سه رده می مندالی و لایه لایه ی ده می بیه که که هه ره همان زیکر و ویرد و سه یر و سلوکی عارفانه و سوژی سو فیانه بووه. ئه م سوژه له م شیعه ردا به دی ئه کرئ که بۆ شیخی ته ریه تی نه قشبه ندی هه زه تی شیخ عوسمانی مامی نووسیوه:

قوربانه فیدای ته کیه نشینانی جینانم

شه یدام مه که لۆمه ی شه ره ری شو ر و فوغانم

له و کاته وه دوورم، له جه می حه لقه بی ذیکرت

دلته نگ و مه لوول و په کهر و خه سته ره وانم

ئەى ھو! لە كەپۆ ئەم دلە شەيدايە ئەلئى من
غەوغاى دەمى مەجدووبە دەوا و مەرھەمى گيانم

دوورى و تەنيايى و ئاوارەبوون دلە ناسكەكەى شاعير ئەخاتە ژيەر مەنگەنەى ھەزاران
پرسیارى بئى وەلام، ئەگەرچى بە تىرۆتەسەلى ئەژيا وەگەرچى خاوەن ريز و احترامە لەناو
ھاوسەر و ھاو مال و خەلکا، بەلام ھەر مەلوولە، ھەر خۆى بە تەنيا ئەبىنى و دلئى ھەر
قرچەى دئى بۆ گەلەكەى و ئاواتى لە گەر ووخنكاوى.

تەواو بوو عومر و ژين، تازە خەرىكى پايەدانانم
بەبیرما قەت نەھات رۆژئى كە ئامانەتم و مېھمانم

مەستى مەى و بادە بوو تا بوو سەرچاوەى شاعيرانى كلاسېك و سۆفى سېنە
ساف و خاوەن ناوونیشان بوو.

لە شىعەرەكانى دوكتۆر عابد متخلص بە (ھيژا) گەلئى جار باسى مەى و مينا ئەكەويتە
پېش چاو:

مەكەن لۆمەى ئەوى مەست و خەرابە
جگەر بوربان، دلئى داغە و كەبابە
لە بازارى كەسادى شۆرى مەستا
تەن و گيان، قىمەتى جامئى شەرابە
لە خومخانەى ھەوادا لانە بگرە
وہفادار و فيدايى و بئى رېيا بە
بە يادى نەرگسى شەھلا خۆمارۆ
بەرەو مەبخانە چوون بئى شك سەوابە

شاعيرى ھەست ناسك و نىشتمانپەرورەر دوكتۆر عابد ھەندئى جارېش زاھدى رېائى
ئەخاتە بەر تەوسوتوانج و، پاشان بە شىپۆيەكى شاعيرانە و عارفانە لۆمەيان دەكا و ئەلئى:

ئەگەر پازى مەى و مينا بزائى زاھيدى مەغرور
بە تاوى تاسە گر ئەگرئ، بە سۆزى سېنە دووراودوور
ئەمان لەو كاتە وا ھەلچئ و بجۆشى خۆمرەيى ساقى
لە كۆى فينك ئەبىتۆ وا خرۆشئ، بۆ شئوى كافوور

ھەستى ناسكى شاعيرانەى دوكتۆر عابد ناتوانئى لە شىبى شەلاخى زالم بئى بەش بئى،
ناتوانئى غەم خۆرى ھەژار و داماو نەبئى، ناتوانئى دەردى كۆمەل بەدەردى خۆى نەزانئى،
بۆبە بە ھەستىكى پىر ئېشەو، بە نالەيەكى پىر خرۆشەو تىكەل بە پارانەو، لە دەرگای
بارى ئەلئى:

شەقەى شەلاخى زالم دئى
زەلى كام چەم بەسەرما كەم
تەقەى تىلاى ستەمگەر دئى
بەرەو كام مەملەكەت راکەم
خەيال و ئارەزووى بئى جئى،
ھەلەى ھەلناوہ بئى پەردە
تەرەس شاتالى ھىناوہ
بە كام دەسمايە سەر داكەم

ئافرەت و جوانىيەكانى چەندە سەرنجى شاعيرى راکيشاوە، ھىندەش ئەو ستەمەى وا
ھەست و ھەناوى ژنى ژيەر پئى كەردووە جىئى سەرنجى شاعيرە، لە ھەمان كاتدا شىرەژن
سەربەندى گەلئى لە شىعەرەكانى دوكتۆر عابده:

دە سەبرى بەژن و بالائى كەن ئەلئى سەروى گولستانە
سەرنجى ديمەنى مايەى ژبييان و شىرەژن جوانە
تەماشائى زلفى ئالۆزاو بە ھەر حەلقەى دلئى بەندە
بەسەرشان و سەرو مليا كە پەخشان و پەريشانە

ھەرەك و تم غەمى سەرتاسەرى ژينى ئەم شاعيرە پايەبەرزە لە چوارچىوہى گەل و ھۆزى
تېپەر ناکا، جا ئەگەر كۆسكەوتووييەك ھەنسكى بۆ مەرگى كەسكە يان لاويكە،
ھەنسكو قولپى گريانى دوكتۆر عابد بۆ ھەلەبجەى شەھيد ئەگاتە دوا پلەى خۆى.

وہ پاشان رەوہكەى كوردستان و ئەو ھەموو نالەبارى و غەم و كۆسكەوتنە ئەبىتە
سەرچاوەى غەزەلپكى پىر تين و تەوژم كە پىتى ھەر شىعەرپكى سىلاوى فرمىسكى جگەر
تاوئىنە:

ھای كۆس، ھای كۆتەل، ھای شين و زارى
ھای سۆزەى فۆغان، ھای دەردى كارى

های رۆ، های فیرار، های طوفان، های ته
های مهینهت، های خهه، هه یاهووی ماتهه

رۆژانی ناخری عومری دوکتور عابد تیکهه بوو له گهه ماته میکی دل ته زیندا که بالی
به سهه خاکی پیروزی کوردستاندا راکیشابوو، هه موو شتی شاراو، هه موو شتی نادیار،
بروا جیتی خوئی گوژیوو به وهه و خه یال، ئاره زوو ته نانهت له سهه لیویش هه لفریبوو، پیر
و جوان بی ته فاوهت کۆسکه وتوون، هه موو شت له غه ما خوئی ده نویتنی.

شاعیر رۆژی بو هه له بجه ره شپۆشه و غه مبار، وه ساتیکی تر غه می قه ره داغ هه ست و
هه ناوی تاور تی به ره ئه دا و، له هه مان کاتا گه رووی به سراوه و هاواریشی به که س ناگا:

داغی قه ره داغ داغه چلۆن هیدی ده بیتۆ
جووشی دلّه یا ساغه له کولّ نابیی بچیتۆ
نهنگیکه به پیشانیی سته مکاره وه فه رزه
تا رۆژی قیامهت، له په سا تازه کریتۆ

سالی ۱۹۹۵ له کاتیکدا دهه و دهشتی کوردستانه جوانه که و هه ورامانه رهنگینه که
تازه ببۆه، مهیدانی له شکر ئارایی تیپی گولاله سووره و هه ریری سهوزی ریحان و هه زیی
و شه بوو فه رشی رپی دل دۆراوان بوو، هه ستی ره بییک له ئاسمانی ئه ده بی کوردی به ره و
دنیای نه بوون کشا، چرای ژینی شاعیری کورژایه وه، ماته مییک له بری جه ژنانهی نه ورۆز
وهک هه رهس داوینی بنه ماله ی نه قشبه ندیی گرت، دوکتور عابد له رۆژی ۸ مانگی
نه ورۆزی ۱۹۹۵ کۆچی دوایی کردی ده ردی غه ربیی دیسانه وه بوو به سرودی سه رزاری
ئه ده ب دۆستان، دوکتور عابدی غه رب له شاری (ریاض) پایته ختی عه ربستانی سعودی
له دونیا ده رچوو و هه ره له ویش ئه سپه ره که را. دوکتور عابد له گهه زهینه ب خانم کچی
حاجی ئه حمه دی ستووده له بنه ماله ی سه یده کانی بائین چۆ ازواجی کردوه که ئه ویش
هه ره له شاری ریاض کۆچی دوایی کردوه. دوکتور عابد (۴) مندالی لی به جی ماوه که
بریتین له دوو کوپ و دوو کچ (عهزیز، ناسر، ثریا، گولاله).

دوکتور عابد له شاعیری کلاسیکدا به بوئه ی ده سه لات به سه ره سه نه ته ی شاعیریدا
ته وانایی و هیتزیکی به ریلای نواندوه، ئه وه له سه ره کیشی نویش شاعیری وتوه که تامو
بوو ئه هه نه گیتی جوانی تیدا به دی ئه کریت، شاعیره هه ورامیه کانی هه لقولای هه ستی
خۆشه ویستین سه به رهت به به رو بوومی هه ورامان. دوکتور عابد له ناو شاعیره

فارسه کانی شیدا ناسراوه، شاعیری فارسی ئه م شاعیره له کاتی خویدا جیتی باسی لیکۆله ران
و ئه دیبانی فارس بوو، دیوانی شاعیره فارسییه کانی تیرو ته سه ل و پر مانان وه هه موو
چه شنه شاعیریکی تیدا به دی ئه کریت به تاییهت خۆشه ویستی، به تیکرا (۵) دیوانی هه یه
به کتی له دیوانه کانی گۆرانیه کانی که بو گۆزانی بیژانی کورد و فارسی ئه وه سه ره ده مه ی
رادیی تارانی داناون وهک هه نه رمه ند مه زه هری خاله قی، دوکتور چه مانگتی پیش له
مه رگی هات بو له ندهن به وه هیوایه که بتوانی دیوانه کانی چاپ بکات و بیخاته به رچاوی
خوینهر، به لام هه به هات! ده ردی هه موو ریبواری وه نه وزه، پاش مه رگی دوکتور عابد من
وه کو برایتیک هه می شه بیرم له وه ئه کرده وه که ئاواته که ی به جی بینم. منداله کانی شی هه
ئه م ئاره زوو یان له سه ره بوو تا هه لیک ده ستی دا و له سه ره تایی سالی ۲۰۰۲ یانی
نزیک به (۷) سال پاش مه رگی دوکتور عابد من ریم که وه ته وه کوردستان... کوردستانی
جوان، ئه وه خا که پیروزه که دوکتور عابد خه ونی ئازادی و سه ره به ستی پیوه ئه دی، ئه وه
خا که که دوکتور عابد به کله ی سویحانی یان به جه و اهیر سورمه ناوی ئه با، دوکتور عابد
نه ماوه تا ئه وه ئه زمونی ئازادی و دیوکراسیه یی که ئیسته له هه ریم له شاری قه لا و مناره
له هه ولیر به رپوه ئه چی ببینی، له به رنامه ی به چاپ گه یانندی نوو سراوه کانی دوکتور عابد
ریم له ده زگای (ئاراس) که وت داموده زگای بییک که به خزمه تکردنی ئه ده ب و ویتزی
کوردیه وه ئه ناسریت، وه گه لی دل سۆزانه هه نگاو هه له گری بو بلا و کردنه وه ی شوینه واری
نووسه ران و ئه ده پای کورد، ده زگای (ئاراس) خۆشه ختانه رووی بو چاپ کردن و
بلا و کردنه وه ی به رگی یه که می دیوانه که ی دوکتور عابد پیشان دا. لیته دا به ش به حالی خۆم
و بنه ماله ی مه رحوم دوکتور عابد سپاس و ریزی بی پایان ئاراسته ی ده زگای ئاراس و
هه موو ئه وه که سانه ی ئه که م که به ئه رکی پیروزی چاپ کردن و بلا و کردنه وه ی ئاشاری شوعه را
و نووسه رانی کورد هه له سه سین، دوغای خاسانی خودایان له سه ره بی.

ئه سه ده سیرا جه دین (نقشبندی)

۲۰۰۲/۲/۱۲

ئیلاهی، خالقی هستی! به کام روو بیتمه دیوانت که دامنیی بهش، له ریزی که متترین به ندهی به ئیمانت له کام تاوان بلتیم بمه خشه، تۆبم بی، به رهحمی خۆت که رهم کۆلاو! ده خیلیم سهده ده خیل، خۆم خسته ئاسانت به جیم هینا ئهوی نه فسم چهزی لی کرد و لیبی ویستم خود! تۆبه. په نام کوانی، به غهیری عه فوو غوفرانت مه گهر لافاوی ره حمت بیت و دایشوری گونا هانم به تاو رایالی تاوان و قوسووری عه بدی نادانت نه جاتم بی، له ئهو تالوکه پرگار بم به ئه مری خۆت چ ئاگاداری دامه زراوه ئیمانم. به قورئانت ئه گهرچی نه فسی ئه ماره م پرئ سه رکیشه جاروبار ده زانی زوو خه جالهت ئه یگری به ندهی په شیمانته ماداری گوزه شتم، یاره حیم، ئامانه بمه خشه په شیمانم که سه رپیچیم فراوانه له فه رمانت نیازمندی شه فاعه تتم، ده خیله سه ییدی سه روه ر (رسول الله) ده فریای من که وه! ره حم به قوربانت «ولاتقنط» ده خوینم، سووسه یی هیوامه مه ولای من به ره و رووم لاهه که، قوربان، ئه تو و ئیخلاصی یارانت ده سا (هیترا)! به ئومیدی شکوی پشکووتنی غونچه ی هیوا، سه رکزه که، ملکه چ، تا به کاربی شبن و گریانت

ته و او بوو عومرو ژین تازه خه ربکی پایه دانانم به بیرما قهت نه هات ره ژئی که ئامانه تم و میهمانم ئه گهر گاهنی به بیرما رابوورد، ئیره به جی دیتلم له بهر خۆمۆ وتم هیشتا زوو، بی خود هه راسانم ئه وه غهیری فه ربی زه رق و به رق نابی شتی تر بی له قهس خۆم ئه خله تینم، کاری بی جییه به ویجدانم سه راینی فانیه بی شک، به جییدیتلم ئه رۆم کاتی له گه ل بریام و کۆچم چوو، له که رده ی خۆم په شیمانم بنه و بارگه م نه پیچایۆ، به بی تۆشه له وی ده رچووم دلم پیوه نه بوو هه روا به جی بیلم به ئیمانم به لام یاران ئه وه ی راستی بی بی عاره به نی ئادهم له زۆر شت تی ئه گا و گیلانه ئه روا و ئیژی نازانم ره فیقان ئه م جه هانه، بۆ کئی دایم مایه وه، بیژن چییان لی هات عه زیزانم، له کوین دۆستان و یارانم؟ ئه مانه گشت ئه زانین و په زرایه و^(۱) هه مووی راسته به لام داخی به جه رگم لیره سه ختین^(۲)، مالی ویرانم که وه ختی به رگی ته سلیمی له به رکریا و نه ماچاری ئه لالیمۆ به کول، ئیژم ئیلاهی سه ربه فه رمانم وه صیهت بی له سه ر کتلم بنووسن باقی ئه م شیعه ره که به شکم لیم بیوری، بی نه وام موحتاجی ئیحسانم خودا وه ندا! له به ندهی بی نه وا پارانه وه ی راستی که تۆش به خشینی به ندهت پی شییاوه کانی غوفرانم په یامبه ر! شافیعی ئومهت! له ئیستا ته نگترم نابی وهره فریام که وه قوربان، هه ژارم، دهس به دامانم

مهله له کووتی

نه و مه له م وا له به هه شتی مه له کووتا (۱) نه فریئ
به هه وای مه تله بی (۲) نه روا که له وئ پی پی بدری
به نه وای خووشی شنه ی شاپه ری بالی نه رمی
گهر د و خاکی غهم و خاشاکی دهروونی نه سرپی
دهمی نه فسونگه ری کاتی سهر نه دا راز و نیاز
هینده گیرایه به ناوایی نه وای دل نه گریئ
نه ونه تیژباله له راوی مه لی شه یدای به زما
به په ری بالی به ئاسانی نه چیر رائه بریئ
سه یری گه ریانی له ئافاقی (۳) سه مای دلخوازی
حیره ت (۴) نه نگیزه په لاماری له پر هه لئه فریئ
چاو له دووی زوره، سه سوودانی به دوویا ویلن
چاوه زاری له قهزا فه رزه که گوپی پی بدریئ
ته یری ئافاقی سه فاراوی مه حاله بی شک
هینده چالاک و خه ته رناکه به ده م ناوتریئ
نه ووی بی باکه وه ها چاکه له به زم نه و ده ر بیئ
شو ری شو ری ده نه سووتینی ده می گر بگریئ
سابرۆ بالی هه والی ده به ئاهه نگی وه فا
سه ره پی (طائر) ی (هیتزا) به جه فا نابه سرری

(۱) به هه شتی مه له کووتی: به هه شتی مالاتیکه بی. (۲) به هه ده فی گه یشتن به مه تله بی: به هه وای مه تله بی.. (۳) ئافاق: ئاسوکان. (۴) حیره ت نه نگیز: ته عه جوب هاوهر.

په ناییکم نییه، شای بی که سان فریام که وه، زارم
ره سوولی خوا! شه فاعه ت که، گه لی خه سته و په ریشانم
مه جالم ته نگه پیرانی طه ریق! پارانه وه م چون بی؟
نه بیته باعیشی عه فوی گونا هانی فراوانم
به خو ت ته سلیمه (هیتزا) و، خاکی ژیرکه وشی ره سوولانت
خولامی خیللی عیرفانت، موریدی پیری پیرانم

(۱) په زیرایه: مه قبو له. (۲) لیتره سهخت: سمج و کوئل نه ده ر و بی عار.

بازی خه‌یال

ساقی قه‌ده‌حم^(۱) پیر که، پهرتیشانه خه‌یالَم
له‌و خومره که نه‌شئه‌ی گپه‌دا بیری به‌تالَم
ئه‌وکاته به‌که‌یفی دلّی خۆم، بالّ ئه‌وه‌شینم
بئی په‌رده له‌گه‌لّ حوور و مه‌له‌ک، هاوپه‌رو بالَم
بای بالّ ئه‌ده‌م ئه‌و ساکه له‌گه‌لّ پۆلی په‌ریدا
زۆر گهرمه هه‌رای ساز و سه‌مای مه‌جلیسی قائم^(۲)
بئی باکم و سه‌رخۆشم و سه‌وداسه‌ر و مه‌ستم
شبابازی سه‌راسۆی گه‌ره‌کی پوخته^(۳) و کالَم^(۴)
له‌و جه‌رگه که کۆن ئه‌هلی دلّ و سۆزش و سازش
گوئی بگره له‌ ئاهه‌نگ و نه‌وای سازی زه‌رالَم
مه‌ستانی خه‌راباتی به‌ ئاوای^(۵) ده‌می گهرم
پئی خاوس و سه‌رگه‌شته ئه‌چن تاده‌ری مالَم
هاوبه‌ز مه‌ له‌وئ خورده و که‌لان^(۶)، عابید و عاریف
کاتی که ئه‌ترکینتی ده‌فی کووره‌یی حالَم
تازادم و دلّشادم و مه‌ی نۆش و خه‌رابم
زاهید و هره بنواره، بولنه‌ند پایه‌یه فالَم^(۷)
مه‌ده‌هۆشی^(۸) وه‌فاکیشم^(۹) و (هیتزا) یه مه‌قام
تازاده‌وو^(۱۰) فه‌رزانه‌ی ئه‌وئ ده‌رکی که‌مالَم

(۱) قه‌ده‌ح: جامی بلوور. (۲) قسه‌وباس و هه‌را و به‌زم. (کردی به‌قال): کردی به‌هه‌را. (۳) پوخته:
پینگه‌یشتوو، قالّ و له‌کل ده‌رهاتوو سوورکراو. (۴) کال: پینه‌گه‌یشتوو و ناپه‌س و کوره نه‌دیو. (۵)
ئاوا: بانگ و ئاهه‌نگ. (۶) خورده و که‌لان: گه‌وره و بچووک. (۷) فال: ئیقبال، به‌خت. (۸)
مه‌ده‌هۆش: سه‌رمه‌ست. (۹) وه‌فاکیش: وه‌فائابین. (۱۰) فکری تازاد و لی بزانی ئه‌و: تازاده و
فه‌رزانه‌ی ئه‌وی.

چینه‌کردن

مه‌لی رۆحم^(۱) له‌ خه‌ویا دانه بچنی
له‌ناو خه‌رمانی^(۲) رووتا شه‌و ئه‌بژنی^(۳)
چ سه‌رکیشه گه‌رووی خالدا نه‌گرئ
له‌ ده‌وری له‌علی لیوتا گیری بینتی
له‌جووجه^(۴) و موشته‌ری یاقووتی^(۵) رووته
که له‌علی^(۶) لیوت ئه‌بینتی، دائه‌مینتی
به‌ دلّ کپیری میسکی^(۷) خاوی خامه
کلافه‌ی مووت گرانتتر له‌و ئه‌سینتی
مه‌لی رۆحم به‌ نه‌غمه‌ی سازی چینه^(۸)
له‌لای لیو دام و دانه دائه‌چینتی
له‌ناو گولبه‌رگی رووتا مه‌ی^(۹) ئه‌نۆشی
مه‌یی خۆش‌په‌نگ و داغ و خه‌م ره‌وینتی
ئه‌لّی مه‌ستانه ئاهه‌نگی خه‌رابات
خه‌راباتی له‌ خه‌و، دائه‌چله‌کینتی
ئه‌لّی غافل! چلۆن چاوت له‌یه‌ک نا
مه‌گه‌ر دیتۆ که‌چوو،^(۱۰) ئه‌مرۆ سه‌به‌ینتی؟
له‌نیوانی ئه‌وین و به‌زمی ژینا
له‌ دلّدا حه‌یفه هه‌ستتی^(۱۱) خو نوینتی
ئه‌بئی (هیتزا) له‌وئ حاکم بئی بی‌جگه
خه‌راب ئه‌نده‌ر^(۱۲) خه‌راب هیچ که‌س نه‌مینتی

(۱) مه‌لی رۆحم: په‌رنده‌ی رۆحم. (۲) خه‌رمان: قورس، دائیره. (۳) شه‌و ئه‌بژنی: مووت که‌ ره‌شه
وه‌ک شه‌وه له‌سه‌ر رووت لانه‌با. (۴) له‌جووجه: سمجه. (۵) موشته‌ری و خواهانی رووی یا کولمی
یاقووتی ره‌نگی تۆبه. (۶) له‌علی لیو: که‌ لیوی له‌عل وینه‌ت ئه‌بینتی سه‌ری لی ئه‌شپۆتی. (۷) به‌دلّ
حه‌ز ئه‌کا میسکی خام و خاوی بکری، به‌لام کلافه‌ی موو وه‌ک میسکی تۆکه له‌ویش ره‌شتره (زلفت) به

گرانتر نه سینن. (۸) سازی چینه: به ناههنگی چینه کردن. (۹) حزی لیبه له گولبه رگی پروومه تتا مهی بنوشی، عه رهقی سه رگونات بنوشی. (۱۰) چۆن نهو حه لهت له دهس داوه و نوستوی؟ مه گهر سبهینی نه مرۆ دیته وه، واته مه گهر فرسه تی نه مرۆ سبهینی به دهست دئ؟ (۱۱) مه گهر له دونیای عیشقا نه بی مه جال بدرئ شتی تر خۆی بنوینن؟ (۱۲) نه بی ته نیا عیشق خۆی بنوینن و حاکم بی لهو مه دیدانه دا، مهستی به مه بی خوشه ویستی خۆی بنوینن و لاغه یر.

های رهو

های کۆس^(۱)، های کۆته^(۲)، های شین و زاری
 های سۆزه ی فوغان^(۳)، های دهردی کاری
 های رهو^(۴)، های فیرار، های تۆفان، های ته م
 های مهینهت، های خه م، هه یا هوی ماته م
 های جهور، های سته م، های هه ناسه ی سه رد
 های بی و یجـدانی، های یاغی و نامـه رد
 های کوشتار، های خوین، های کۆت^(۵)، های زنجیر
 های بهندی، های دیل، های ناله ی یه خسیر^(۶)
 های رۆمه لـخه زا^(۷)، های شین، های رۆرۆ
 های وه ی من وه ی من، های بۆنی بۆسـۆ^(۸)
 های قـیـرـه ی ساوا، های ناله ی زه بوون
 های پیـری دامـاو، های قـرچـه ی ده روون
 های سۆزی سینه ی وه له د گوم که رده^(۹)
 های دیده ی گـریـان ساکـاری^(۱۰) هه رده
 های گیـشه ی بۆران^(۱۱) کویتـانانی سارد
 های جهـسته ی عـوربان خهـسته ی نامـوراد
 های برسی و تینووی نه خـوـش و زه لیل
 های زه ده ی زالم، های ئازاده ی^(۱۲) دیل
 های ده ربه ده ران سه ر شاخ و هه ردان
 های سه رما زه ده ی ئیـلاخ و عـوربان
 های ئیش، های زووخواو، های سکالای گهرم
 های نه له های^(۱۳) ئافرهت ته نیا له لای ته رم
 های مـال و پـیرانان، ده ربه ده ر وه یلان
 های خان و خاتوون توونا^(۱۴) و سه رگه ردان
 های جهوان و گه نچ دل که یلی ئاوات
 های کیژی نازدار، مه لوول، غه مین، مات

مۆنەمۆن

داد و فەریاد و سکالا مەسلەکی بێ کارەبە
مۆنەمۆن^(۱) دانان لە عالم کردووی پەتیارەبە
رپەرە وەک شێر بەرەنگاری مەشاکیل بەو پرۆ
هەرکە تەن^(۲) دەردا بەخواری عاقیبەت بێ چارەبە
پێ تەقاندن^(۳) بێتە ھۆی جیھیشتنی کۆز^(۴) و کەلین^(۵)؟
ھەر کە کۆلی دا و بەزی ھەر سەرکەز و ئاوارەبە
تاقیکاری و تەجربە پێشان ئەدا ھەروا بوو
سەلکەر^(۶) و دوودل^(۷) لە ژینا بێ وەری و بێ بارەبە
لاش^(۸) و تەنبەل پیاوەتی لی نای، پروای پێ مەکن
خۆ بە زلزان و تەماعی و لۆردنما^(۹) و بێ پارەبە
پاشملە دندانی خێر نانی بەھیچ کەسدا، بەلام
پرووبەرۆو چاپلووس و دۆس و ھاوێل و غەمخوارەبە
سەد کەرەت یاغی دەبی و دیسانەو دەتتۆ سەلام
پیت ئەلی مەخشە تۆبەم بێت و ھەر ئەمجارەبە
ھیچ لەرووناچی^(۱۰) تەریقی کەیتەووە سەرچەنگی دەی^(۱۱)
چونکە مەنگە^(۱۲) پیتی وەھایە چارەبە ئەو رەفتارەبە
لیی گەرێ کوتای کە (ھێژا) چیت ئەوی لەو تاقمە
گۆی خنیو^(۱۳) کوا دەرەسەو کەی گۆی لە ئەو گۆفتارەبە

(۱) مۆنەمۆن: لەبەر خۆو لەم و لەو دوین و گلەکردن. (۲) تەن دەردان: مل کەچ کردن و پازی بوون لە
ویستە زۆردار. (۳) پێ تەقاندن: ھەرەشە. (۴) کۆز: مالی گلی و شۆینی راگرتنی کاروبەر. (۵)
کەلین: دەرگای مالی دێ. (۶) سەلکەر: ترسنۆک و بێ زات. (۷) دوودل: مۆتەرەددید، ئەری
ونەریکەر. (۸) لاش: تەنبەل و قنگ قورس. (۹) لۆردنما: ئەوی کە لە خۆزایی خۆی بە دارا لە قەلەم
ئەدا و واش نییە. (۱۰) لە روونەچوون: تەریق نەبوونەووە و بێ شەرمی. (۱۱) سەرچەنگ:
سەرکۆرەکردن و کالکردنەووە و تەریقکردنەووە. (۱۲) مەنگ: ھەپزەل، خۆل. (۱۳) گۆی خنیو: نەژنەوا.

های زەرئەمای دوون^(۱۵) بێ دین و تەور لەق^(۱۶)
های ھەرزەمی مۆجریم، های قاسیی دل رەق
کام دین، کام ئایین، کام عورف، کام قانون
کێ وای رەوا دی، کام پەس، کام مەلعوون؟
ناشی پیتی وای سەگی زییانە خۆ
ئەم تاوانانە لەبەر ئەچیتتۆ
ناشی پیتی وای و ئەبێ ئەتوانی
گەلی لەبەین باو بە خۆی نەزانی
شکی تییا نییە عالم ئەزانی
ناتوانی ھەروا بە مەیل بێرانی^(۱۷)
ستەمگەر ئەبێ سزای بچیتتۆ
گۆرێ کە کەندی خۆی تییا بنیتتۆ
چاوەپیتی تف و لەعنی مپیتتۆو بێ
مەخسەرە لات و پەست و بپیتتۆو بێ^(۱۸)
گەل ھەر ئەمینی، نامری، نافەوتی
قەومێ تییا ناچی بە کەوت^(۱۹) و رەوتی
ئەم واتە (ھێژا) لە پێش چاوی بێ
تا وەختی وادە سەگەرەوای بێ

(۱) مردنی ئەندامی بەکاری خانەوادە: کۆسکەوتن. (۲) کۆتەل: تەمسلییە ئەوتری کە لەکاتی مردنی
گەورەکانا پێ ئەحرا (نالایی و کۆتەل). (۳) فوغان: گریان و زاری. (۴) رەو: فیراری دەستەجەمعی.
(۵) کۆت: داریکی گەورە بوو کە پیتی دیلیان ئەخستە بەینی و ئەیانەست. (۶) یەخسیر: دیل،
عەزابدراو و دوورخراو. (۷) رۆمەل خەزا: بە ھەرا و شیوون و فیتنە ئەوترا. (۸) بۆسۆ: کناپەبە لە
زامار چونکە پەرۆی سووتاو بۆسۆیان ئەنا سەر زام. (۹) وەلەدگوم کەردە: بەدایکی ئەلین مندالی
ساوای لی ون بوو بێ. (۱۰) ساکاری ھەردە: سادە وەیلان. (۱۱) بۆزان: بارینی بەفر و باران بەباو
لە زستانی ساردا. (۱۲) نازادە دیل: نازاد مەنشی ئەسیرکراو. (۱۳) ئەلھا: سکالای مەردە مۆدار یا
غەمگین. (۱۴) تونا: تەبەعید، دوورخراو. (۱۵) زەرئەمای دوون: پەستی بە چاک خۆنۆتین. (۱۶)
تەور لەق: بەدئەخلاق و ھەرزە و بەدکار. (۱۷) بپیرانی: راییوتی. (۱۸) بپیتتۆ: ھەرام زادە. (۱۹)
کەوت و رەوت: ھەستان و کەوتن.

ئازادىم و پېرشۆرۈم و سەرخۆش و خەرابىم
 كەي دەريەسى نەشئەي قەدەح و جامى شەرابىم
 ئەوكاتە كە پەيىكم لە دەسى ساقىيى ئەوين سەند
 ئەمزانى كە مەمنوعە ئىدى^(۱) رەنج و عەزابىم
 بى باكم و ئارامە دلم، تەختە^(۲) لە ئاشووب
 بى دەريەسى ئەفسانەيى بازار و عىتابىم
 ئەو رۆژە لەناو مەردومەكى^(۳) چاوى خومارى
 گليام^(۴) و گلى دامەو، مەعلووم بوو حىسابىم
 بەستەي خەمى ئەگرىجە لە بوتخانەيى ئەودام
 ناگونجى هەراسان لە خەمى بەندى تراىم
 پەيىكى كە بسىنى لە خومارى خومى مەخمور
 هيند^(۵) داغە دەسووتىنى هەلەي^(۶) هەولى شەبابىم
 حەددى چىيە گەرمای مەيى «مىو»^(۷) تىنى وەهابى
 داغتر بى لە جەزبەي جگەرى داغ و كەبابىم
 ئەو تىشكە لە دىدەي سەنەمۆ دای لە دلى من
 گویا بوو كە موستەغنى^(۸) لە نەشئەي مەيى نابىم
 سەرخۆشى ئەوين كوانى نىازى بە شەرابە
 چەن خۆشە چلۆنم «أبد الدهر» وەهاىم
 سەرمەستى بەرىنى^(۹) ئەبەدى بەزمى ئەوين كەي
 شايستەيە (هېژا)! كە بلى: مەستى شەرابىم

رەو^(۱) و كوشتار و تالانە و رەش و پرووت
 پەريشان گەنج و لاو و خەلكى فەرتووت^(۲)
 منال پى خواوس و برسى و رەش و پرووت
 هەتيو گريان و پىر بى كەوش و قاپووت^(۳)
 هەموو هەلدەين و ئاوارەن بەجارى
 لەتاوى گازی سەمى و بىنى بارووت
 ژن و مندال هەبەسىا^(۴) و پرووكا
 جەوان مایووس و سەرسام، مات و مەبھووت
 بەرەو دوا سەير ئەكەن، زوو زوو ئەبىن
 لەسەر سىنگى، گولتى خوتناوى پشكووت
 گولەي شەستىر لە پەيتا ئەسمى بن دەس
 جەوانى هەلدەتلىي بى خەتا و پرووت
 نەما داکى كە داغ نەكرابى، هاوار!
 دلى دلسۆزى كوا مابى و نەلەين سووت
 وەها پايەي ستم، پىيى داکوتاو^(۵)
 خەراب ئەندەر، خەرابە^(۶) مولكى ناسووت^(۷)
 لە رۆژى بى نەواي كوردانە (هېژا)!
 خروشاو و ئەجۆشى خەلكى لاهووت^(۸)

(۱) رەو: فىرارى دەسجەمەي و عمومى و تەركى ديار و هەستى. (۲) فەرتووت: پەككەوتوو و پەريشان. (۳) قاپووت: پالتاو. (۴) هەبەسىا: رۆحىيە و تەنى خەستە. (۵) پىيى داکوتان: ثابت وەستان. (۶) خەراب ئەندەر خەراب: ويران لەسەر ويران. (۷) ناسووت: خەلكى دونيا. (۸) مەلەكووت: عالەمى مەعنا و غەيبى كەون.

(۱) ئىدى: ئىتر. (۲) دلم تەختە: مظمتم. (۳) مەردومەك: گليئەي چاوى. (۴) گليام: هەلدەيرىام و كەوتم. (۵) هيند: ئەوئەند. (۶) هەلە: غەلەت. (۷) مەيى مىو: شەرابى تىرى. (۸) موستەغنى: بى نىياز. (۹) بەرىن: بەهەشت = وەسيع.

لئى پىران

له دەس جهود و ستهم بۆ دايمتيم، مات و شيوهن كه م
له مه ولا شهرته بهو چهرخه چه مووشه^(۱) چهوته ريشخهن^(۲) كه م
به گولگه شتى وه لاتمدا بسوورپتمۆ به كه يفى خۆم
چهم و دۆل و كهژ و كيو و چيى جوانى به مه سكه ن كه م
ئەوى چهپ سه بىرى^(۳) هۆزم كا به حوكمى خۆشه ويستى ئه و
به ئايىنى خيره د^(۴) لارپى^(۵) زه ليل و ديل و پيوهن^(۶) كه م
ده سا شهرته ئيتر ترسى ئه م و ئه و رى نه ده م، بى باك
له پۆلاى سه ختى لى پريان زرى^(۷) و قه لخان^(۷) و جه وشهن^(۸) كه م
له په رتى و چۆل نشىنى ده رچم و مه ردانه تى كۆشم
ئەوى دوژمن خراپى كر دووه گشتى به گولشه ن كه م
ئەگه ر خوا يار بى پيوسته خه رابكار په ست و به يده س^(۱۰) بى
ئەبى بى به ندو بار و ناله بار دووساخ^(۱۱) و ده سبه ن كه م
ئەگه ر يارانى گيىانى بي نه ده ورم هارىكارى كه ن
ده بى ديوى خه رابكارى هه والهى گۆرى بۆگه ن كه م
وه لاتى كورده وارى سه رله نوئى تاباد كه مۆ ديسان
هه موو باغ و سه راو و جۆگه لهى ويرانى نۆكه ن^(۱۲) كه م
هيوام وايه به زۆرى دانيشى گه نجانى لئى هاتوى
خه يانه تكار و به دكارى دوچارى به زم و گو به ن كه م
ده خۆزگه م به و هه لهى^(۱۳) ئاواتى دىرين ديتهدى ئه وسا
گول و لاله و هه راله و سونولى كىوان به سه بوه ن^(۱۴) كه م
كور و كيژى وه لاتى كورده وارى بي نه سه يران جا
بليت (هيتزا): ره وايه ئيستته گه ر شادى و زه ماوه ن كه م

(۱) چه مووش: لارپى و شه رانى. (۲) ريشخهن: مه خسه ره. (۳) چهپ سه بىر كردن: واته به چاوى به د
ته ماشا كردن، موخالىف. (۴) به ئايىنى خيره د: ره هنىماى عه قل به ئايىنى تىگه بشتن. (۵) لارپى:

مونحه ريف. (۶) پيوهن: بى به سراو. (۷) زرى: كراسي كه له زرى دروس نه كرى بۆ به رگرى له تير و
شبرى دوژمن. (۸) قه لخان: ئه وه تانى كه مه ردى جه نكى نه بگرى به پيشيه وه (سپه ر). (۹) جه وشهن:
كلاوئىكى زرى به بۆ به رگرى له شير و تير. (۱۰) به يده س: ده سته لات له ده س سه ندى. (۱۱) دوو ساخ:
راست و چهپ به ستنه وه. (۱۲) نۆكه ن: به جۆگه بيك نه لىن كه تازه هه لكه نرابى. (۱۳) حه ل: وه خت،
ئان. (۱۴) سه بوه ن: سه بىان، سايه بان، كه پر، ساپات. به و چه شته ي كه ره سمى هه واره كانى كورده ستانه،
سه ركه پر به: چنوو، شه وبۆ، سوور هه رال، وه باقى گيبا بۆن خۆشه كان دائه پۆشن، كه سي به ر بى و بۆى
خۆش بى.

شهيدا

له ريسوا چيت تهوئ، شهيدايه ريسوا^(۱)
ته شهر چي بکا له شهيدا، شيتته شهيدا
نه دهرهس تير و تانه و عهيب و عاره
نه بهو چهشنه عهقل پيتي باشه نهروا
به گيتي و کاروباري خه لکي گيتي
گه لئ به دبين و بي ئيمان و پروا
له پاناي^(۲) بي پهري^(۳) ويستي دهروونا
هه راسان هه لده سوورئ بي سهروپا
تهوهي و انا به لده بي کسوا ته زاني
له بهيني داد و بي دادا^(۴) چ قهوما
خوماري حيره تي سه رگه ردي تاوات^(۵)
سه راپاي شوور و واوهيلا^(۶) و غهوغا
له خيلخانه ي خوما^(۷) هه لايه هه لالا
که سي چاک تيينه گا شه رته هه زه رکا
دهمي ماتي و سکوت و بورده باري
سه ري شو ري شهراب و جامي سه هبا
زه ماني زه مزه مه ي ناهه نگی مه ستي
دهمي تاو اي چه نگی و سوزهي نا
لهوئ دل جام و مه ي مایه ي حه قیقي
له گه رده شدايه میناي پر له سه ودا^(۸)
وه فاکيشن^(۹) به جاري جورعه نو شان
سه راسيمه و خومار و ژير و زانا
ته و او يه کسان و يه ک رهنګ و خه رابن
مه ي و ساقی و سوراخي و جام و مينا

لهوئ مه ردي دهوئ تاگاي له خو بي
پهل^(۱۰) و سه رمهس جه وان و پيرو بو رنا^(۱۱)
له به رقا پي نييازا^(۱۲) شيت و شهيدان
ئه مير و، خوسره و، خاقان و، که سرا
في داي يه که رهنگي ته و خيلهم به راسي
به بي ده ستار^(۱۳) و ريش و کهول و عابا
دلي (هي لثا) له لاي ته و هوزه دي له
مه لئ بي چاره يه، شهيدايه شهيدا

(۱) ريسوا: به دناو و بي بايي. (۲) پانا: مهيداني بهريلو. (۳) بي پهري: بي نينتيها. (۴) داد: عه دل. (۵) سه رگه ردي تاوات: فيدايي هه دهف و نارمان. (۶) واوهيلا: هاوارو داد و فه رباد. (۷) خيلخانه ي خوم: جه معي مه ي نو شان. (۸) سه ودا: هه دهف، مه رام. (۹) وه فاکيش: وه فا تاين. (۱۰) پهل: په ککه وتوو. (۱۱) بو رنا: نه وجه واني موونه ره ستوو. (۱۲) نييازا: ته مه ننا. (۱۳) ده ستار: سه ره پيچ، مي زه ر، شه ده.

له خومخانهی^(۱) خهرا ب ئابادی^(۲) مهستی
 له جهمخانهی^(۳) جنوونی بوت پهرهستی
 پهريشانحال و خاموش پيالنه نوشان^(۴)
 دهسه و نواری مهیی مینایی^(۵) ههستی
 که بهشکه م ساقی مهی بینیتته گهردش
 بسینتی ههر کهستی جامی له دهستی
 خرۆشان «مووبه»^(۶) و «دهیری» و «که نشتی»
 هه موو حیرهت زهدهی رازی «ئه لهستی»^(۷)
 هیوادارن که نه شئهی جامی رووناک
 نه جاتیان دا له ژهنگ و نهنگی کهستی^(۸)
 جه م و یه که پهنگ و یه کدهنگ بن له ژینا
 نه دهرهس بن، نه دیل و چه پس و بهستی^(۹)
 هه موو (هیژا) بن و ئازاد و سه رخوش
 له گولگه شتی جینان بی کهستی^(۱۰) و پهستی

(۱) خومخانه: مهیخانه. (۲) خهرا ب ئاباد: پر له مهست و ناوه دانی مهستان. (۳) جهمخانه: جیتی کژیوونه وه. (۴) پيالنه نوشان: ئه وانهی پيالنه له سه ر پيالنه یان نوشاوه «خواردوه ته وه». (۵) جامی بلوور: مینا. (۶) مووبه د: موئبه د، پیاوی ئایینی زه رده شتی. (۷) ئه لهستی: توحید و الوهیت. (۸) کهستی: ناته واوی. (۹) بهستی: په نا هه نده. (۱۰) کهستی: نابوود و ناته واو.

له طووفانی هه وادا^(۱) مات و مه دهوش
 په ریشانه حال و سه رگه ردان و بیهوش
 له جه رگهی به زمی شهیدای ساز و راز^(۲)
 ده سازین و ده سووزین مهست و خاموش
 هه راسان، سوئی، گریان په ند و عه بیار
 گرۆبی گهرمی غه وغا و، جه معی سه رخوش
 سه بووی^(۳) به عزئی پری مهی، جامی خالیم
 گه وای^(۴) حیرمان له شوو نه شئهیی^(۵) نوش
 شه کیبایی^(۶) ئه گهر یاری په کهر بی^(۷)
 هه لئینتی تا له سه رخوش بیت و باهوش
 سه رئه نجام ههر ئه بی مهینه ت به سه رچی
 له سه ر رازی نیهان هه لگیرئ سه ریوش
 گه لی ئارایشی^(۸) شهیدایی ریسوام
 موعه مایه له کن دلته نگ و پرچوش^(۹)
 ئه دهن تانه له مه ندی^(۱۰) و بورده باریم
 بلئیسهی کوا ئوجاخی^(۱۱) سارد و خاموش؟
 درێخ! وا قه در و باایی سازشی من
 نه زانییا و ئه رزشی کریا فه راموش
 ره فیقان! چپو له تاریکی،^(۱۲) کوتانن
 خه تایه و بی حیساب ناخوشه ناخوش
 گه لی خواهن شکویه مهستی بی مهی
 چه نی جوانه که سه رخوش بیت و خاموش
 ده توخوا دژ به جوانی قهت مه وهستن
 مه دهن تانه له شهیدای شیک و ته ریوش

جیهانی خه لقه وای هینایه کایه (۱۳)
ده کاشکی و ده سوورا (۱۴) بۆ من و تۆش
کهسی (هیژا) بی جوانیی جوان ئه بینئ
ئوی به دبینه هر ناخۆشه (۱۵) ناخۆش

(۱) ههوا: مه رام. (۲) سازوپاز: سازبان و رازداری. (۳) سه بوو: شه ریه ی گلی. (۴) گه وا: شاهید.
(۵) نه شنه: له زهت. (۶) شه کیبا: سه بر، تهحه ممول. (۷) په کهر: مات و په ککه وتوو. (۸) تارایش:
تهرتیبدان، ناماده کردن. (۹) پر جۆش: تووره. (۱۰) مه ند: له سه رخۆ. (۱۱) ئوجاخ: کوانوو، ئوردان.
(۱۲) چیتو له تاریکی کوتان، نابه له د و بی ئیطیلاع خو گه یاندنه مه تلّه ب. (۱۳) هینانه مهیدانی
بازی: هینانه سه ر شانۆ. (۱۴) و ده سوورا: وای پیش ته هات، وای ری ته که وت. (۱۵) ناخۆش: نه خۆش.

شینى ههزار

ده توخوا دهس له دهردی دل مه دهن، یاران! ههژارم پۆ
ههژاری مهردی مهیدان و قه له م گه وههر نیگارم پۆ
به شمشیری زمانی سه فدر و له شکه رشکین و مهرد
وتار پاراو و، هۆنراو سوار و، پر مه عنا و به کارم پۆ
له په زمی دوژمنی کوردا به دووفاقی قه له م سالار
له مهیدانی ته ده بده چاکترین چاپوکسه وارم پۆ
خه باتکار و وهفادار و نه ترس و هۆنهر و زانا
ئه دیب و نوکته زان، ئوستادی مه ند و باویقارم پۆ
سه راسه ر عومری تاراو (۱) و فیراری و دوور (۲) و سه رگه ردان
غه ریب و په نجه پۆ و تار (۳) و ته ریک (۴) و بی قه رارم پۆ
(عزیز النفس) و خۆش ئه خلاق و ئازاده (۵) و وهطه ن په روه ر
له سه ر داکۆکی (۶) بۆ هۆزی له ژینا تارومارم (۷) پۆ
خوداناس، نیشتمانپه روه ر، زمان شیرین و خۆش زاراو (۸)
له جه وری نابه کارانا (۹) ده ره ندووی (۱۰) سه ر دیارم (۱۱) پۆ
له دل سوۆزی گه لا سووتاوی پر تاوی ئوجاخ (۱۲) هۆز
له کووره ی مهینه تی کورد نیمه سوۆزی سه ره ه وارم (۱۳) پۆ
له شیوه نگای گه لی کوردا به دل گریان و پۆرۆیه
له شین و کوچ و ماته میا گه لی بۆ داغدارم (۱۴) پۆ
بلتی، عاقل! به هۆزی داغداری بی قه رارت قه ت
نه لیتی فه وتا (هه ژار)، پۆیی، بلتین زیندووی (۱۵) و تارم پۆ
حه قه داکو وهطه ن (هیژا) به خوین گریان و زاری کا
به کول شین کا و بلتی: «داخی گرانم وهی هه ژارم پۆ» (*)

(۱) تاراو: تارزیباو، ته عقبی بکراو. (۲) دوور: تهبعید. (۳) تار: فیراری. (۴) ته ریک: له گه ل بریاو
و ته نها. (۵) ئازاده: جه سوور. (۶) داکۆکی: فیداکاری، دفاع. (۷) تارومار: ده ره ده ر و ماندوو.

(۸) زاراو: لههجه. (۹) نابهکاران: بهدکاران. (۱۰) دهره نندوو: دوورکه و تهی وهلاتان. (۱۱) سهردیار: مهمله که تان. (۱۲) ئوجاخ: کانوون، مه رکه ز. (۱۳) نیمه سۆزی سه ره هوار: چلۆسکی نیوه سووتاو و کوژاوه نیشانهی حه ره که ت و نیشاطی هۆز و کوچ و جیبه جی بوونه. (۱۴) گه لئی بۆی داغدارم رۆ: میلله تی بۆی داغدار، گرۆیی زۆر، سهخت بۆی داغدارن. (۱۵) مه لئین هه ژار ته و او بوو، هه ژار به وتاری هه زیندوو. (* ماده تاریخ به حیسابی ئه بجه د: ۱۴۱۱ ی ه. ق.

بهقی پیروک

بهقی پیروکی (۱) بهر کاوی (۲) هه وارم
 ره فیقم پاکی چوون، من ماندگارم (۳)
 ئه پرسن لیم ئه گهر بۆ وام به سه ره هات
 له بی «چیلیمه» (۴) غه مبار و نه زارم
 ئه قلییمۆ (۵) له سایه ی به ردی هه ردا
 ئه چی پرتنم له دووی هه مپراز و یارم
 ده می «بانگ» (۷) و «بنه» (۸) و، تاوی به «ورته» (۹)
 خه ریکی دلنه وایی یاری غارم
 به لام «چیل» ی جه وان و شوخ و مه غروور
 ده زانی پی ره کیکی، که وته کارم (۱۰)
 ئه چی بی ئی عتینا به دوای مورادا
 منیش هه روا له «گه رده» (۱۱) و «به رد بژارم» (۱۲)
 ته مادارم که ها و ده ردی وه کو خۆم
 سه ره ری ده رچی له ده ردی نادبارم
 له گه لما «بیته ناو» (۱۳) بی راز و پوهن (۱۴)
 بیته یاری گیانی و غه م گوسارم (۱۵)
 نکه و ناله م قه بوول کا، بحه ویننی (۱۶)
 وه کو من چاره جۆی «چیللی» هه ژارم
 به لام کواننی نه وی ها و ده رده پی بی (۱۷):
 منیش ته نگاوی ژین و رۆژگگارم
 عیلاجی ده رده (هیژا) پی له حه ق نان (۱۸)
 له کویم بوو که وه که به ی (۱۹) پیترار و پارم

(۱) بهقی پیروک: نیره که وی پیر، بهق: نیره که و. (۲) بهر کاو: بهر مه غار. (۳) ماندگارم: ماومه ته وه. (۴) چیل: ماکه و. (۵) قلیانه وه: که وی نیر که بی حه وسه له بخویننی ئه لئین (ئه قلیته وه).

زیندانی تەمەننا

ئەسیر و دیلی ئاواتم، لە زیندانی تەمەننادا^(۱)
مەلوول و چاوەرێم بەشکەم زەمان پێچی کلیل بادا
نەویدیتکی فەرەح ئەنگیز لە بورجی رۆژگارۆ بێ
برۆ خەرمانی غەم شەن کا^(۲) و هەنێ کای کۆنە بەر با دا^(۳)
شەوئ وەک ئەم هەموو خەلکە سەرئ دانپمە سەر سەنگا
خەویکم لێ کەوئ، ئاوات بەدی کەم بەش لە روئیا دا^(۴)
ئەترسم مەرگی ناهەموار لە پر بێت و یەخەم بگرئ
لەپیش دیداری رۆح ئەفزای^(۵)، بوتی دلخواز و رەعنادا^(۶)
هەموو داخێ لەگەڵ خۆم بەرمە ئەو دونیا و مۆزۆم بێ
غەمی ئێرەم نەهیلێ تا لەویش جوۆر بێم لەگەڵ شادا
فریشتان بێنە دەورم کاتێ سەیری کەو کەبەدی غەم کەن
دەرم کەن، پێم نەدەن، تاوئ، لە جەرگەدی گەرمی سەودادا
کە من هەروا ئەسیر و غەم و زەدە، دووچارێ مەینەت بێ
لە کوئ فەرقی هەیه، ئێرە و ئەوئ، کەدی وام لە دونیادا
کە ژین جوۆش و خرۆشی تیا نەبێ ئەو ژینە کەدی ژینە
چلۆن خامۆش و ماتەم بێ، هەزار دەستان^(۷) لە مەزرا دا؟
ئەلێن مانگی «گولان»^(۸) و «خاکەلیتو» و فەصلی «جوۆردان»
مورادی حاصڵە بولبول لەعەیش و نۆش و غەو غادا
کەچی فەصلی بەهاری من نەپشکووت غونچەبێ تاکو
نەفەس کێشانئ^(۹) راحەت بێم لەگەڵ مەستانی^(۱۰) شەیدا دا
ئەلێن (هێژا) گرانە دەردی، چاری چی بێ، خزمینە؟!
عیلاجم دادە^(۱۱) تا دەرچم، لە چوار دیواری بێ دادا^(۱۲)

(۷) بانگ: خۆتدنی بەرز و درێژی کەو (کەو کە بانگی چاکی خۆتد). (۸) بنە: خۆتدنیکی نەرمی
کەو، کە کەوی تر بانگ ئەکا بێن پۆ لای. (۹) ورتە: قرتە قرتی ئارامی کەو بەتایبەت کاتێ باز لە
دەوریا بێ. (۱۰) کەوتە کار: لیکەوتوو. (۱۱) گەردە: خۆلە پۆت، کاتێ کەو خاکە سوورە ئەپۆتێن
بەخۆیا. (۱۲) بەردبێژار: بەرد و زیخ هەلچینی کەو. (۱۳) لەگەڵ ما هاتە ناو: لەگەڵ ما هاو دەری کرد،
هاوکاری کرد. (۱۴) بێ راز و رێو: بێ قسە و باس. (۱۵) غەمگوسار: غەمڕەوین.
(۱۶) مەوێنێ: پەزیراییم لێ بکا. حەواندن: بەزیرایی لێ کردن، بە دەور و پشتا هاتن. (۱۷) پێ بێ:
ئێفرار و ئیعتیراف. (۱۸) پێ لە حەق نان: راست و دروست دان پێنان. (۱۹) تەشریفات و دەعیە و
دەماغ.

(۱) تەمەننا: ئارەزوو. (۲) خەرمانی غەم شەن کا: وەکو فە لا بە شەن خەرمانە کەدی تێکێنا دا،
مەجموعە غەمی من بەدا بەیه کا و شەنی تێ وەردا. (۳) کای کۆنە بەر با دا: برۆ دەرد و موصیبەتی

کۆنەش بدا بە با . (٤) بە چاونایینیم بەلام بەلکو له خەوا چاوم بە ئاواتەخوازم بکەوئ . (٥) رۆح ئەفزا:
 رۆح بژوئین، تەقویەتی رۆح . (٦) رەعنا: دلرفین، دلرفیب . (٧) هەزار دەستان: بولبول، عندلیب . (٨)
 گولان: مانگی یەکەمی بەهار، خاکە لیو، ئاخیر مانگی زستان، جۆزەردان، ئاخیر مانگی بەهار . (٩)
 نەفس کیشانی: هەناسەیی . (١٠) مەستانی شەیدا: مەستانی عیشق . (١١) داد: عەدالەت،
 دادگەری . (١٢) بێ داد: بێ عەدالەتی .

زامار مەرەنجینە

ئای له شۆری شەوق شەووییداری بەزم
 مەدهۆش^(١) و سەمەه^(٢)، بێ پراوێژ و نەزم
 گۆزیبای^(٣) گەوزیای^(٤) شەستی^(٥) تیری مەس
 پالە دەس^(٦) سنیسای، دەسی بالادەس
 شپرزەهێ شیواز^(٧) نازک نەوهالان
 بەزیای کەمانکیش، خۆشتالەهێ^(٨) دەوران
 تەزیا وە قەمچی سەرپەلکەهێ مووی پەش
 وە بۆ کەوتەهێ^(٩) زلف میسک ئاسای ماوەش
 ئای گیانفیدای ناز نازک نەوهالان!
 ئای تەسلیم وە مەیل، بۆ قوربان هەرزان!
 دەخیل نەپەنجی، حەیفە فیدایی
 خەمیر^(١٠) مایەهێ ذەوق عیشق ئازمایی^(١١)
 نەشکێ بلووری ئەرۆای نازەنین
 گیان لە بان دەستان دلباختەهێ ئەوین
 نازنەویبێ تۆبەت لەلای ئەهلی دل
 عوذر و بەهانەت، پووچە و بێ حاصل
 ئامان وە تەعظیم نالەهێ خەستەهێ پاز^(١٢)
 بژنەون بە لوظف گـیرـتی دل کەن واز
 گیان کەن وە ماوای سۆزەهێ دەروونیان
 لە ساز و سۆزیای مەبن هەراسان
 پیتی پەشیمانی کپ کەنۆزینهار^(١٣)
 تیراوێتیە زام زاری دل بیـمـار
 (هێژا)ی زام زەدەهێ مەلوولی ناکام
 پیتی وایە نەکـرـی چارهێ زام وە زام

په پيامی ناشنا

نه سيمی سوېحی ناواتم که شنیا، به ربه يان، ياران
په پيامی ناشناي پي بوو شنه ي بهر کاوی کوردستان
به لتي په يکی موراد موژده ي ويصالی دل بهری پي بوو
که پيچا بووی له بووی «مه رزه» و «چنور» و «نه رگس» و «پيچان»
چ شوړ و شادي پي روی دا له جه رگه ي به سته ي عيشقا
سه ماو ره قص و هه رای هه ستان له مه سته ي بي سهر و سامان
نه ته نيا دلبر اوانی خروشان بو سه ما کردن
شنه ي موژده ي مورادی دا، نه شه ي گيان به خشی دابشکان^(۱)
ده توخوا تو بلتي چون هه شري^(۲) هه لده سته ي له کاتيکا
بدن موژده که ناواتی به دی دی قه ومي سه رگه ردان
چ شي که لای «سوړانی» و جه وانی شادی «گورانی»
چ قنجه گنجی «کرمانج» و يه لتي^(۳) سه ربه سته ي «بادينان»
چ ريکوييک و پيکه وتوون جه وانمه ردانی «لوړپرستان»
چ چالاکن کورې «به رزان» و گه نجی کيوی «هه ورامان»
هه موو پيکو که بيته به زم و شادی و کامه رانبي گهل
نه وای سه ربه سته ي نه ژنه ويی^(۴) له بهر کاوان و سه ره ردان
ده هوړل نرکه ي بي، هه سته ي ني «خومار» ي سهر هه واران
پيشکي^(۵) «نه رگسی شه هالی» خه والوی مه سته ي کيږي جوان^(۶)
نه وای هه ي سواره، هه ي سواره^(۶) له ته پلي خيله کان هه سته ي
ده سه ي لاوان له خومخانه ي مه به سته ي داخوړن^(۷) يه کسان
وه ها ناهه نگی^(۸) پيکبيتن له خوشي مه حشهری به زما
به گهل سهر دهر به يتن نامورادانم، له گورستان
مه گهر جه ژني وه ها^(۱۰) بگرن هه تاکو سهر له نو (هيژا)
به مه سته ي راچهنی و پرواته جه رگه ي کورې سه ربه ستان

(۱) مه دهوش: خومار. (۲) سه مه: گيژ و ور. (۳) گوزيا: لی درياو. (۴) گهوزيا: خوله پياوه. (۵)
شه ست: شه قه ي تير. (۶) را له دهس سنيا: (مسلوب الاراده)، بي ئيختييار. (۷) شپواز: هه يته ت:
شيوه. (۸) تاله: ئيقبال. (۹) وه بو که وته: مندالی بچووک و نازک بينی خوش بچی به سه ريا نه خوش
نه که وي. بهو بيمار يبه نه لين: به بو که وتن. (۱۰) خه ميرمايه: هه وين، مايه. (۱۱) عيشق نازمانی:
تاقیکردنه وده ي نه وين و راده ي ده سته لاتی. (۱۲) خه سته ي راز: خه سته ي سيتر. (۱۳) زينهار: نامان،
ته وبه.

(۱) دابشکان: دابه ش کرد. (۲) چۆن حەشرئ: حەشرئکی چۆن. (۳) یەل: قارەمان. (۴) ئەژنەوین: ئەببستری. (۵) بېشکئ: بېشکوی، دەم بکاتەو، کینایە یە لە چاوە لھینان. (۶) ھەئ سوارە، ھەئ سوارە: بانگەواز بۆ سوارئ و لاخ بوونی سواران. (۷) داخوین: تېخوین و راست بېنەو. (۸) وەھا ئاھەنگئ: ئاھەنگیکروا. (۹) بە گەل: بە کۆمەل. (۱۰) جەژئئ وەھا: جەژئئکی وا.

پەندە

پەيامی پئی بە جئیم^(۱) کئ رايگە يئئئ
نە ترسئ و ناخەزئ^(۲) پئ رايگە کئئئ
لە ھەرزە و بئحەيا ھيچ سەرنە کاتۆ^(۳)
لە کەرسوارئ مە کرباز دابە زئئئ؟
زەریف حالئئ بکا ناپاک سەرنە نجام
شە لاخئ رۆژگار چاک ئە يچ زئئئ
ئەوئ چە پلئە تە قئئ^(۴) و کاسە لئسە^(۵)
دە لئئ^(۶) دەورئ کە سئکە بئچە رئئئ^(۷)
لە گەل رۆژئ^(۸) نە بوو بئدرئئئ خئرا
لە فکرايە چلۆن خۆئ راولە شئئئ
و ھەا لووت ھە لئە کئئئ کەس نە زانئئ
لە گە لئيا ھاودەم و ياوەر بوو دوئئئ
گە لئ ساکار و گە نجئ کوردەوارئ
لە تۆرداوی دە غە لدا دادە مئئئ
بە ھە لئان و بە چا پلەووسئ و قسەئ پووچ
جەوانئ سئنە ساف ھە لئە خلئە تئئئ
شەو و رۆژ مۆلئە تئ نادا، لە سە رە بە ک
لە دئئيا تۆوئ تە بذئر^(۹) دادە چئئئ
ھە تا پئئ شک^(۱۰) بئا گئان بازە، دۆسە
تە قەئ بن مە نجە لئ^(۱۱) بئست، نايدوئئئ
خە باتکارئ بە رازە ندە^(۱۲) م ئەوئ تا
پە يام و پە ندئ راسئتم رايگە يئئئ
و ھەا ئەو دەستە ريسوا کە کە ئئتر
مە جالئ گە ندە کارئ^(۱۳) بۆ نە مئئئ

له خه لکی واز بهیښی و دابساکی (۱۴)
 له ساده باجی دلپاکی نه سیښی
 له سهر زانا و نه دیب و خوینده واره
 که نووستوو راچله کینی و تیښکه بیښی
 نه وی (هیژا) بوو دل سوړه به هزری
 ته پوتوزی (۱۵) ته معای نایبه زیښی

(۱) پی به جی: دروست و ریکویټیک. (۲) ناحه ز: ناهه موار. (۳) سه رکړنده وه: سل کردن و خوږی راستن. (۴) چه پله ته قین: نه وانه که دهوری ساده نه گرن هه ر ئافه رینی لی نه کن. (۵) کاسه لیس: سک له وه پین. (۶) ده له: خوږی. (۷) چه راندن: له وه راندن. (۸) روژی: رزق. (۹) ته بذیر: ده سبادی و هه له خه رجی. (۱۰) پی شک بردن: به ده وله مه ند زانین. (۱۱) ته قه ی بن مه نجه لی هات: واته دارایی ته و او بوو. (۱۲) به رازه نده: لی هاتوو. (۱۳) گه نه کاری: چه په لکاری. (۱۴) داساکیان: دامرکان. (۱۵) ته پوتوز: هه ره شه کردن.

لانه به لانه

کاتې مه لی ئاوات بفرې لانه به لانه
 جی ژوانی (۱) له وه بهر نه گه ری دانه به دانه
 بن دار و گول و بنچکی (۲) جارانی نه بیښی
 هیلانه بی شاخان و چیا ی، شانه (۳) به شانه
 ناو باغی یو بن داری نه پشکینی به دیق قهت
 جو یایی مه کو (۴) و لانی قه دیم، خانه به خانه
 بو لانه بی عیشقی نه گه ری و شه و گه بی (۵) جاران
 هه ر بهر که نی بو لی بی نه چی کانه به کانه (۶)
 هه رچا و گه بی هه لته کو لی نه چی تا قی نه کاتو
 خپوت هه لته داو تیا نه به زئی هانه به هانه (۷)
 سه رگه شته که دل داری بو ی به زمی له کو ی بی
 ها و رازه له گه ل ساز و نه وای یانه به یانه
 چی بکه م له دل نازار نه یه وی تی ری به او ی
 پی بسمی دل ی هه رده (۹) به بی نی شی نی شان (۱۰)
 پی وایه که هه ر عاشقی و ا دهر دی نه چی ری
 با مای له جهر گه ی هونه را، مان ی نه مانه
 (هیژا) یه نه وی ده فری له دووی سایه بی دل بهر
 سه رتاسه ری مه لبه ندی نه وین بانه به بانه (۱۱)

(۱) جی ژوان: میعادگاه. (۲) بنچک: بووته، شجیره. (۳) شانه به شانه: یال به یال. (۴) مه کو: حه شار، جی کویونه وهی به دزی و مه حره مانه. (۵) شه و گه: جی گای مانه وهی شه و. (۶) کانه: جی به ردی کنراو، درگه ی بن به رد. (۷) هانه به هانه: کانی به کانی. (۸) هه رده: عاصی و دانه کیو و بیابان و هه رد. (۹) نی ش: نوکی شتی تیژ له چه ی حه شه رده و تا نوکی تیرو و نیژه. (۱۱) بانه به بانه: مهیدانیکه که جووتیار بو کیلانی عه رزی نه نیته وه.

شەقەى شەللاخى زالم

شەقەى شەللاخى زالم دى، زەلى^(۱) كام چەم بەسەرما كەم تەقەى تىللاى ستمەگەر دى، بەرەو كام مەملەكەت پاكەم خەيال و ئارەزووى بى جى، ھەلەى ھەلناو ھەپپەردە تەرەس شاتالى ھىناو، بەكام دەسمایە سەودا كەم نە پوول و پارەو و زىپ و نە چەكدارم ھەبە تاكو خەياللاتى بەتال و كەم، دەترسىم، نابى حاشا كەم بەتەنیا ئارەزووى ئاور، لە زوقمى ساردى زستانا لەكوى گەرم ئەكاتۆ، كوورەبىكى داغ لە چى چا كەم ستمەگەر حەقىە بى باك و جەسوور وا بىت و دابخورى ئەزانى پەكمە چارى ئەم سزا^(۲) و بەزم و ھەرا ناكەم ئەگەر پاستان ئەوئى ياغى كە سل^(۳) ناكە خەتاي خۆمە بەرەنگارى نەوہستام قەت، لەسەر حەق نەيدى ھەللا كەم ئەویش زال بوو، بەمەيلى خۆى دەسى كىشا بەسەرما وا خرووكى لى دى ئىستاكە، دەلئىم پىتى نۆكەرى ناكەم بە ئاسان نایەوئى واز بىنى، پىتوستم بە ھەستانە پەوايە پاپەرم پرسى بەكارامە^(۴) و تەوانا كەم ئەبى پىسپۆر و پاپوژكارى وريا پانمايىم كەن چلۆن سىنگم سپەر كەم، بانگ لە لاو و پىرو بۆرنا^(۵) كەم ئەگىنا بى بوار نابى لە ئاو بدرى وەكو جاران كە خنكام جا لەپاشان بۆ نەجات ھاوار و غەوگا كەم براكەم بەر لەوہى مەينەت، بەسەرما بالى پاكىشى ئەبى پىرى خىرەد دەعوەت كەم و ئاوەز بە كوئىخا كەم بە تەنیا داد و قالى بى چەكى لاو، گەنجى خوين شىرىن چلۆن چارى جەفای ئىستاكەم و پەنجى لەوہولا كەم

ئەوہش پرووناكە تا خۆم، قور نەپىتوم بۆ نەجاتى گەل مەحالە خاكى بىگانە و قورى خەلكى بەسەردا كەم لەكوى كاسە لە ئاش گەرماى فراوانتر^(۶) دەبى ھەرگىز چ پىشينيان مەتەلئىان دەرسە ئەر نەختى تەماشاكەم ئەوئەندەم چەشتووہ دەردى سەرى خۆشباوہرى (ھىژا) مەحالە سەھل و ئاسان دى^(۷) بە ھەر ھەللايى پروا كەم

(۱) زەل: قورى خەستى زەلكاو (زەلى زىوار). (۲) سزا: عەزاب. (۳) سل: كۆۋەكردن و داچلەكان (ئەسپەكە سلى كرد). (۴) كارامە: متخصص، لە ئاو دەرھاتوو. (۵) بۆرنا: گەنج (بەرلە پىش دەرھاتن) ك: كرماشان، بىجار، فارس. (۶) مەتەلئىكى كوردستانى ئىرانە: ئەلئىن بە تۆ چى مەگەر تۆ كاسەى لە ئاش گەرمتى؟ (۷) دى: ئىتر، كرماشانى و دىنەوہرى.

نالە نالی دڵ له خه‌ودا، شه‌و که ده‌نگی دایه‌وه زه‌نگی بێ‌دارباشی^(۱) رۆحم بوو له‌په‌ر زه‌نگایه‌وه مێشکی بێ‌مار و هه‌ژارم که‌وته خۆی بۆ تاووتوو^(۲) من منی خۆی پێ نه‌گیرا، زوو دژی هه‌ستایه‌وه به‌ینی خۆم و ئاوه‌ز و هه‌ستی دەرۆونی داغی خۆم هێنده تیسر و تانه‌هات و چوو، دلم بوورایه‌وه نه‌فسی ئه‌مارم ده‌می بوو، چوو بووه پێستی خۆیه‌وه^(۳) راپه‌ری و هه‌ستا له‌سه‌ر نۆ که‌وته خۆی، بوورایه‌وه عه‌قل و هۆشم لێ برا، فامم به‌زی، هه‌له‌هات و چوو تا‌قه‌ت و سه‌هرم نه‌ما، ئاوه‌ز له‌لام گوێزایه‌وه تاووتووی کرداری خۆم کرد به‌هه‌رجوێ نه‌بوو تاوی تاوانم به‌زی، ئاوه‌ز سه‌ره‌وت و مایه‌وه پیری زانستیم له‌قینی فیز و ده‌عیه‌ی جه‌هله‌دا تووشی سه‌رسام هات، له‌داخی تانه‌دا بوورایه‌وه راسته‌که‌ی ئه‌م گورز و قاوانه‌ هیلاکی کردووم هه‌ستی نادیاریم ئه‌وه‌ن ناشی شه‌په‌زه‌ی^(۴) نایه‌وه زۆر هه‌زم لێ بوو ده‌می بێ ده‌ردیسه‌ر بۆ خۆم بژیم دوور له‌ گورز و قاو به‌لام ئه‌و به‌زمه‌ هه‌ر نه‌برایه‌وه هه‌ستی ئینسانی شتیکی لێم ده‌وی زۆر نادیره هه‌ستی نه‌فسانیم له‌سه‌نگه‌ردا دژی ئه‌و مایه‌وه جا ئیتر (هێژا)، له‌ده‌س ضد و نه‌قیضی ناو دەرۆون خه‌سته‌بوو، مانیا، له‌داخا که‌وت و پالی دایه‌وه

(۱) بیدارباش: زه‌نگیکه‌ سه‌ببێ زوو بۆ سپاهی لێ ئه‌دری له‌خه‌و هه‌ستی. (۲) تاووتوو: که‌م و زیادکردن بۆ پێکۆپێککردنی کاری. (۳) چوو بووه پێستی خۆیه‌وه: ماتی دابوو له‌ خۆی و خۆی تی نه‌ه‌گه‌یانند. (۴) ناشی شه‌په‌زه: مه‌شرووعی بێ سه‌روبن.

«وه‌رگێراوی قه‌صیده‌ییکی سه‌عدیی شیرازی» فه‌ره‌اد که‌ دیه‌نی شیرینی دی به‌ چاوی خۆی دووی که‌وته سه‌ری، که‌لله‌ هه‌به‌سیا له‌ تاوی خۆی مه‌جنوون، به‌ جامی دیه‌نی له‌یلا که‌ مه‌ستی کرد بریا له‌ باب و دایکی یو هه‌ستی و درای خۆی رامین که‌ که‌وته‌داوی هه‌وای عیشقی وه‌یسه‌وه زوو چاوی پۆشی له‌ زه‌رکه‌مه‌ر و کلاوی خۆی «وامیق» که‌ سه‌ره‌تی «عه‌زرا» گه‌یانیه‌ گیانه‌لاو ئه‌نجامی کاری شه‌و و رۆژی، ژان و تاوی خۆی ئاوا، هه‌زاری گه‌نجی مه‌ست و پیر و لاوی کرد وه‌ک من، به‌جامی شه‌هدی ئه‌وین، ده‌سپراوی خۆی زۆرن ئه‌وانه‌ بوونه ئه‌سیری که‌مه‌ندی عیشق ئه‌و شه‌وره‌ نه‌ ته‌نیا منی وا خسته‌ داوی خۆی رۆژی که‌ چاوی من ئه‌و دل‌به‌ره‌ی خوماری دی دونیاو و ئاخیره‌تی خسته‌ پشته‌ی چاوی خۆی لێم مه‌گرن ئه‌گه‌ر عیشقی په‌ریشانی کردووم ته‌قدیره، زۆری له‌م قه‌بیله‌ هه‌ن به‌زاوی خۆی (سه‌عدی) له‌ خه‌لکی حالت هه‌تا که‌ی نیه‌ان ئه‌که‌ی (هێژا) یه‌ ئاشکراییی ئه‌وین، دیاره‌ تاوی خۆی

گۆرستانی ئاوات

ئاواتم يەك يەك شوۆرین به خوۆیناوی ئەسیرینم
کفنم کردن و نامە گۆر، له زیارەتانی ژینم
هەسەرەتم کردە بەریان، خەلاتی^(۱) تەرمی هیوا
له غەم دروا سەرپای، له کارگە ی گەرمەشینم
به ئاهم بخوورم دان، کاتی ئەسپەرەدەکردن
لاچاکم پر له یاس کرد، کفنی شری جاوینم
کام کۆس و کام کۆلاراو^(۲) له بیر به مۆ؟ پیم بلتین
«هەلەبجە» یا «شارەزور» یا هەوازه هاوینم
«تەوێلتی» و «بیاره» و «وێهەن»، «ئاوێسەر» و «سۆسەکان»
یا «نارین قەلا»^(۳) و «خورمال»، «باغەکۆن» دلنشینم
دیوانیکی تایبەتیم پیویستە ناویان هەلەدەم
دەس لەدەردی دل مەدەن، یەكجار گەرمە کۆلینم^(۴)
ئەر وێرانە ی وەلاتم هەلەدەم و بلاوینم
هیی هەر کامیان دیوانی پر ئەکاتۆ نووسینم
چوار هەزار ئاوەدانیم، گۆرستانە، مالتوێران!
کیلی سەری هەر گۆرێ، میژوویی له پیشینم
قور بۆ کامیان پییوم، زەل بۆ کوی بەسەردا کەم
بۆ کام دیتی بههەشت ئاسا و کام شارە دیتی شیرینم
خەلکە بۆ هەر شار و دیتی وێرانە ی کوردستانم
ئەبێ کیلی هەلکەنن به تیزاوی ئەسیرینم
تا نەوه و نەوا دە ی من، بزانی چی قەه و مەواوه
هەروا بهسەر یا نەچن، رۆلە ی دل ئاورینم
چ تابلوویی ئەتوانی پیشانگە ی رەوی کورد بێ
بۆ «مانی» یش موستەحیلە، تەجەسسومی بەرینم

له هەر گۆرستانیکا شههیدی ئەسپەرەدە بێ^(۵)
ئەچنە زیارەتی گۆری خوشک و برای غەمینم
رۆلەم، خوشک و براکەم! سەراسەر کوردستانت
گشتی گۆری شههیدی زامار و دل برینم
بچنە سەر زیارەتانیان، بێ تاوان و شههیدن
شههیدستانە سەرپاک کوردستانی خوۆینم
تەماداری کەس مەبن بۆ ئیمە قور پیوی
خۆم قوری خۆم نەپیوم، کتی بیتە سەر بالینم
رۆلە، هەستن، راپەرن! بەس دەسـخەرە ی درۆ بێ
رووناکیی لێ براوه، چرای هیوا ی بیتینم
یەك بگرن، فریاکەون! نەقشە ی قران کیشیاوه
هاری^(۶) ئاسیاوی دوژمن، بێرازه^(۷) بۆ هارینم
(هێژا) دەسەودامانە، رۆلە کەم به قوربانە
تەکان دە بۆ گەیشتن، به ئاواتی دیرینم^(۸)

(۱) خەلاتی: کفنی مردوو. (۲) کۆس و کۆلاراو: ئالایی و کۆتەل و چەمەری شوینی تەرم. (۳) نارین قەلا: ناوی دێیه که که ئیستا بوو تە «نارنجەلە» بەلام پیم وایه (نارین قەلا) بووبی، یانی قەلای ئاورین، چونکه نزیکي «ئاتەشگا» یه که «میزگیت» ی زەر تووشتی یان بووه. (۴) کۆلین: دەروون، هورامی ئەلین (کۆلینیش پەرەنە): واتە دلی پرە. (۵) ئەسپەرەدە: دەفن کردن، نانه گۆر. (۶) هارە: بەردناش. (۷) بێراز: تیزکراره، بەردناش تیزتەکەنۆ، ئەلین هارەکه بێرازکراره تەوه. (۸) دیرین: قەدی.

قەرەداغ

داغی «قەرەداغ» داغه، چلۆن هییدی^(۱) ده بییتۆ
جووشی دلّه، یاساغه، له کول نابی بچیتۆ
نهنگیکه به پیشانیی^(۲) سته مکاره وه، فەرزه
تا رۆژی قیامت، له په سا^(۳)، تازه کریتۆ
پیتم وا نییه ئەو کاره، وه کومه تلّه بی عادی
رووداوه بی بئ، په نگ بی، که دووباره بییتۆ
ئەو جورمه نه ظیری نییه، نایابه^(۴) له که ونا
کهی دایکی زینا رووی ههیه وا زۆلی بزیتۆ
پیی ئەتکه ئیتر داکي زه مان ناوسی نه نگ بی
خواخوایه به شهر زوو سه ری ئەو عاره بنیتۆ
کهی شهرم و هه یایان بووه ئەو جهمه چه توونه
کوا یاغیی ستهم پیشه شه ری لی ده بریتۆ
توخوا وهره ئینصاف بده هیی وا شه ره فی کوا
عاریکی له بیرنه چوه تو، ئەتکیتر ئە نییتۆ^(۵)
ئەو نهنگه، که زانکۆی^(۶)، ئەدهب و دین و شه رافهت
وهک خالی خه تاي مه سله کی قه لبی ئە سه ریتۆ
ئەو ده سته دژی دانیش و دینه له ئە سا سا
بی شه رمه هه تا بۆی بچه لی^(۷) گۆبه ن ئە نییتۆ
رووی هه رچی خه تابار و سته مکاره سپیی کرد
چه نگین و هه لاکۆ و ته ته ری رووی ئە کریتۆ
کهی پیر و ژن و میردی له گه لّ بیچوو به جاری
تی ماشی، وه ها بردی که ون بیت و نه بییتۆ؟
په نجۆ له و قاچ و قولی ساوا و قژی ئافرهت
لهت لهت بی، فری بدری، له بیر چون ده بریتۆ

کهی ئەو هه موو گهنج و کوپی قۆز و کچه کاله
دیل بوون و فرۆشران و کوژان بیرم ئە چیتۆ!
کام کوپی^(۸) چراغانی بیی ئایینی (موحه مدهد) «ص»؟
ته فسیری که لامی ئە به دی^(۹) و شه رعی بلّیتۆ
ئاوازه بی^(۱۰) دلگیری خودا جو یییو عیرفان
لای کافری به دمه سله ک ئە بوو زوو ببیریتۆ
شاری «قەرەداغ»، جاری^(۱۱) «ئەدهب» مه کته بی «ته قوا»
ناوه ندی «که لام»، «فه لسه فه» خیز بۆ بگه شیتۆ؟
رووی رهش بی له دیوانی خودا و «ئهمه دی موختار»^(۱۲)
هه ر کهس هه زئه کا نووری هه قیقته بکوژیتۆ
ئەو خووگ و به رازه ئە بهی هه ر زیانه خرۆ بی
به دزاتی، هه قه، مه لعه نه تی، لی بووه شیتۆ
(هیترا) به ته مای نه حس و ته رهس بیته وه سه ری؟
پیشینه بی نه نگینی له بیر خه لکی به ریتۆ؟
زۆر سه خته گه لی ئیمه له ئەو خیلّه ببووری
پیویسته، سزا بدری ده غه لّ، گوم بی، نه بییتۆ

(۱) هییدی: ئەههون، ئارام. (۲) پیشانی: ناوچاوان، تهوئیل. (۳) له په سا: یهک له دوا ی یهک، به ئیستیمرار. (۴) نایاب: بی وینهیه، ده سنه که وتوو. (۵) نیانه وه: ریکه خستن و سازکردن، ته رتیب دان. (۶) زانکۆ: دانیشگاه، مه دره سه ی عالی. (۷) بۆی بچه لی: بۆی بکرئ، بۆی ریکه وئ، بۆی بگونجی. (۸) کوپی: مه جمه ع. (۹) که لامی ئە به دی: قورئان. (۱۰) ئاوازه: شوهرت، ناوبانگ. (۱۱) جار: جیگا، شوین. (۱۲) ئەهمه دی موختار، (موحه مدهد)ص.

بەپاس ئەي زاهىدى خودبىن بلىن ريسوا منم يا تۆ؟
 لە تۆ ساز و لە من سۆزى دەروون، شەيدا منم يا تۆ
 لە من شۆر و لە تۆ شىودن لە بەزمى مەي گوساران
 دە بىن با پاس برۆين ناساز لەناويانا منم يا تۆ
 كليلى دلگوشاي ياران و نازاران لەلاي كىيە
 شەهيدى چاوى مەست و نەرگسى شەهلا منم يا تۆ
 دەخيللى بىن ريبىي نازى خومارانى خەراباتى
 لە كاتى دلرفىينى بازى تەرلانا^(۱)، منم يا تۆ
 قەبالەي كوفرى من بۆ وا بەئاسان مۆر ئەكەي زاهيد
 مەگەر عەيبە كە پىن بىيى، بىن سەر و سەودا منم يا تۆ
 دلّم دا، گيان ئەدەم، رۆحم بەقوربانى دلستانە
 دەسا لاسارى^(۲) بىن برىوا، توخوا گومرا منم يا تۆ
 تەقەللای بىن وچانى من كە بەلگەي پاكبازمە
 غەمم بۆ كەوتە كارىي^(۳) تۆبە، بىن پەروا منم يا تۆ
 بەسە ساقى لە مەجلىسما و لە خولدا بىن مەي و مينا
 لەكارا بىن هەتا صوبحى ئەمەل، گومرا منم يا تۆ
 دلّم نەشكىنى يارا! نەك زىيانت پىن بگا دوور باي
 لەناويا كىن جىيىي كاتۆ نيشان لەويا، منم يا تۆ
 بەگيانى تۆ كە سەرپىچىم نەكرد هەرگىز لە فەرمانت
 لە من رامى^(۴) لە تۆ رەم،^(۵) پاس لەپەيمان منم يا تۆ
 بەراستى مەستى پىيالەي چاوى مەستى تۆ منم يا نا
 ئىتر كەتمان هەتاكەي سا بلىن (هېژا) منم يا تۆ

(۱) بازى تەرلان: بازى مېچكە كە بېچووى هەبىن. كە مەشهورە زۆر تىژبال و خوتېرېژە. (۲) لاسار: ئىنكار و لارىن و بىن گوئى. (۳) كەوتەكار: بەك كەوتوو. (۴) رام: مطيع، لىنى. (۵) رەم: فىرار، طوغيان، ياغى.

گوئى سەر دەستە چىنەي زىندەگانى
 مەزەي پانايىي گىتى و ئاودانى
 بلىسەي پر خورۆشى جوۆشى هەستى
 تەوانبەخشى جموجوولى جەهانى
 دەم و دووى تەمتەراقى خوۆشەويستى
 جەلاي جەمگايى بەزم و كامەرانى
 جەمال ئارايى بىن وئىنەي طەبيعت
 پزووسكى مايهزاي ئىلهامى مانى
 شىفا بەخشى دەروونى داغى و پىران
 بلىن نۆشدارووى رەنجى نىهانى
 عىلاجى دەردى بىن ئامانى بىمار
 تەوانبەخشى تەن و چارەي رەوانى
 شنۆي نەرمى لەطيفى رازى عىشقه
 بلىم چى خەستەدل! ناشى نەزانى
 بلىن كەي غونچە پشكووت و بزەي گرت
 بەبىن گەردەي نەسىمى بەرەيانى
 لەكوئ سووتاو گرى گرت بىن نەوايىن
 بە بىن چەخماخەيى ئەكسىرى جوانى
 بلىسەي قەت نەسەند كانوونى تاكو
 بزووسكى داغى غەم هات كەوتە بانى
 رەفيقان چىيى نەكرد سۆزى مەحەببەت
 لە عالەمدا چ بوو، بىن ئاميانى
 برام! سەرمايهيى ژين عىشقه، عىشقه
 ئەوى رېتى لىن نەكەوت هېچى نەزانى

له ههستییدا ئەوی بێ مایه خولقا
نەبوون و بوونی یەكسانە، فلانی
لەدووی ئەكسیری ژین سەودای مەحەبەت
برۆن تا مۆلكی ژینی جاویدانی
هەوین شەرتی قەبوولە و راستیی ئایین
وفا زۆر چاك ئەزانێ ناوونیشانی
ئەوی (هێژا) بێ هەر ئەو پێیە ئەگری
بە سەودای ئەم جیهانی و ئەو جیهانی

ئەكسیری ئەعظم

له گەرمە سۆزی سەودادا چ خۆشە شاد و خورپەم بی
له ئایینی وەفای عیشق و هەوادا قورس و مەحكەم بی
له عەیش و نۆش و عوشرەتدا لەگەڵ مەستانی جامی مەمی
كراوە و شیک و سەرحال و فەرەح ئاھەنگ و بێ خەم بی
گەلی شیرینە خۆش گوفتار و نیکوکار و زار پاراو
صەفابەخش و نەوانەرم و پەفییق لاوین و سەرجمە بی
چ خۆشە نەشئە بەخشی بەزمی یاران بیت و تیکۆشی
فریشتە سۆلج و دۆسی و رێنمای ئەولادی ئادەم بی
گەلی شانازییە کاتی لەناو کۆرا حیسابت کەن
له شپۆی شەونخوونی هاو پیاڵە مەستی مەحرەم بی
چ پەوح ئەفزایە بۆ گیانت ئیجازە دەن بۆ ئەند بفری
لەگەڵ پۆلی فریشتە کاکە شانا یارو باھەم بی
دە عاشیق کەم سکاڵا کە، لە دەس سووتن بنالینە
ئەگەر باش قال نەبی پێویستە زێڕیکی عەیارکەم بی
دە زەمعی سۆز و سازی عاشقان تا کە ئەکە و اعیظ
له خۆرا بۆ دلت وا پێووە هەر نابار و وەرھەم بی
گەلی فەخرە بەسۆز و ساز بنازی سوختەیی (هێژا)
بەلام بۆ مایەکە هەر چاوەرێی ئەكسیری ئەعظم بی

ئەگەر رازى مەي و مينا بزاني زاهيدى مەغرور بە تاوى تاسە گىرئەگرى، بەسۆزى سىنە دوورادوور ئەمان لەوكاتە وا هەلچى و بجۆشى خومرەيى ساقى لەكوئى فېنك ئەبەيتۆ وا خرۆشى، بۆشنۆى كافوور تەمى جۆشانی وا تارىك و نووتەك كا دەمى ئاسۆ كە پۆزى نىوهرۆژت لى بکاتە زولمەتى دەيجوور مەقامىكى گرانە رازى سەودايىي مەي و ميناى چ سەختە تا بگەيتە مەرتەبەي سەوداسەرى مەنظوور كزە و بۆنى هەناسەي گەرمى مەستانى جىگەرورىان دەماغ پىركاتەو چىزىانى چىزلىكى دلەي خاپوور لە كوورەي داغى سەرگەرما نەبى تامى چىيە سووتان ئەبى رەش هەلگەرى شەيدا، لەتاوا عەينى كىوى توور دە واعىظ كەوكەبەي كوانى غەمى سەودا و دلە و دوايى ئەگەر وا تىنەكۆشى تا، لە دارى دەن وەكو مەنصور بە مەرچى هېچ نەخوازى غەبىرى دلخوازى بە بى باكى (انا الحەق) دابنى گوستاخ، لەسەر داوخوازى سوور بى سوور بەدەم سۆزى بلىيسەي ئاور و بانگ كا بە ئازادى بلى شەيدام و سەربازم بەحوكمى قاعىدە و دەستوور ئەبى سوورم كەنۆ تاكو لە كل دەربىم و لايق بم پىر مەيكەن، بەخواجە و ساقى بمبەن بۆ سەراي مەخموور لەوتىش مەقبوولى ديوان بم، بلىن (هېژا) لە خۆمانە بەجىيە ساقى مەي بىنى و، نەواي نەي بى و، سەداي سەمتوور

سووبى جۆزەردان بەئارام بى و بشنىي باي شەمال بىتە گۆپت ھازەي شەتاوى نوقرە تاوى سەرنەھال نىوہ بىدار مەستى بىنى «سوور ھەرال» و «وەرکەمەر» سامفۆنىي تاف بژنەوى، قەلۆهز^(۱) تەپ و تل^(۲)، نالەنال دىتنى نەخش و نىگارى دۆل و شىيوى چى بلىم تىپى گول خەملىوہ، چەم پىر ئاوى رووناك و زەرال قووتى رۆحە قەرمە قەرمى تافى نرکەي قەلۆهزەي دۆلى «ھەمرۆ دۆل»ى كاتى دى بەرەو ناو شىيوى چال ئەيكوتى وىنەي دو تەپلەي سوارە، سوارەي خىلە كورد «كاکە بۆ»ى^(۳) خۆشخوئى «كۆسالان»^(۴)، بەقى^(۵) مەغرورى لال نازى «چىل»ى^(۶) خۆشخەرامى بانى سەر كا^(۷) و، وەزەن^(۸) جوانترى «سامفۆنى»يە، دەنگدانەوہى «ئىكۆ»ى «نەھال» چىرە چىرى ميبەران و پىر و ھۆزى «كەلرەم»^(۹)ى گورپ و ھەلۆتسىان و لابازى بەرانى كۆنە سال چى بلىم؟ «پىواسى خى»^(۱۱)، ياقووت لە «پا»^(۱۲)ى پووز شىشە شىر^(۱۳) ئەرچك و نازك لە وىنەي «ساق»^(۱۴)ى كىشى كىچوكال شىوى شاخ و داخى وەك دووكانى عەتتار زەرد و سوور چىنى ئال، چىنى بەنەوش، تىپ تىپ قەتارەي «سوور ھەرال»^(۱۵) «نەرگسى شەھلا» و «لالە» و «شىر ھەرال» و «سۆسەن»ى عىشوە دەفرۆش گولى «نازاو»ى^(۱۶) خەملىو ئالووال «پىچك»ى لوول «قارچك»ى عەمامە^(۱۷) سان، «گەبلە»ى زەرىف «شنگ» و «شىرىن شاتەرە»ى شوئىنى ھەرەسگاي تەر تەمال قوودرەتى دىمەن نىگارى چىرە دەستتان چى بكا ئەسپى لەنگە و نايگەبىنى سووارى پا خستووى خەيال

به‌سیه «هیژا» چهن ده‌کهی تاریفی نه‌ققاشی سرورشت
زاری «داقلیشاو»ی (۱۸) خامه‌ی نووسهران تیا لاله، لال

له‌گه‌ل فیطره‌ت به

وهرن مه‌ستانی ناوچه‌ی بینه‌وایی (۱)
وهرن رزگار له داوی من منایی (۲)
وهرن ئاسان بژیوانی ته‌م‌ماعی
وهرن شیتانی شه‌یدای بی هه‌وایی (۳)
سهرم سرپما له رازی بیرو و راتان
هه‌له‌ی چۆلی جیایی (۴) و ئاشنایی؟
به رۆژ بو گۆشه‌گیری کیو و شیون
به شه‌و بو تا سه‌حهر نه‌وحه‌سه‌رایی؟ (۵)
شه‌بستان (۶) و ره‌واقی شاری مه‌ستان
پری موشتاق و سه‌ودایی (۷) و فیدایی
له‌وین گشت جورعه‌ نۆشانی خه‌رابات
له‌ موطرب نه‌ی، له‌ ساقی دل‌رو بایی (۸)
چییه‌ ئه‌ی چۆلنشینی خاکی ئایین (۹)
له‌گه‌ل فیطره‌ت ده‌کهی زور نازمایی؟
ده‌ له‌ ذذت به‌! له‌ وه‌ی پی‌ی داوی داوهر
چ بی حیکمه‌ت نییه‌ داده‌ی خودایی
که‌ریم که‌ی مه‌رجی دانا کاتی به‌خشین
وتی: نه‌یده‌ی له‌مه‌ر موشکیل گوشایی؟
هه‌له‌ی به‌رچاوی ته‌نگت تار نه‌بینی
ده‌ وهرچه‌رختی! ده‌می بو ره‌وشه‌نایی
که‌ حالیت بی که‌ره‌م کۆلاوه (۱۰) یه‌زدان
ده‌لی: تو سه‌ره‌خۆی، تاکو دوایی!
حه‌زت لی بی که‌ رزگار بی، ره‌وایه
له‌ ئالایش (۱۱) به‌ دوور بیت و، ریپایی

(۱) قه‌لوه‌ز: تافی ئاو. (۲) ته‌پوتل: به‌ تله‌وه‌بوونی دوو یا چه‌ند شت نه‌لین که‌ بکه‌ون به‌سه‌ر
یه‌کترییا. (۳) کاکه‌ بو: اسم الصوتی «که‌و» ه‌ نه‌لین که‌وه‌که‌ کاکه‌ بو‌یه‌تی. گوايه که‌و که‌ نه‌خوینی به
هه‌ددامییانه نه‌لی: «کاکه‌ بو» واته: کاکه‌ وه‌ره! (۴) کۆسالان: فه‌رعیکه‌ له‌ کیوی شاهۆ: پشت سه‌ری
«دوورۆ» و «ره‌زاو». (۵) به‌ق: نیره‌که‌وه، به‌قی لال به‌و نیره‌که‌وه نه‌لین که‌ ماوه‌یینک له‌ چیل واته
ماکه‌و دوورکه‌وتیته‌وه. (۶) چیل: ماکه‌و. (۷) کاو: کیوی که‌وتی به‌به‌را (وه‌ره‌ سپۆر بی). (۸)
وه‌زن: په‌رتگای کیو (شاخ). (۹) نه‌هال: ته‌رته‌مالی بی دار و بنچک. (۱۰) که‌له‌م: رانی بزنه
کیوی. (۱۱) ریتواسی خری: به‌ ریتواسی نه‌لین له‌ جینگه‌ زیخه‌لانا بی که‌ ساقه‌که‌ی درێژ و سپی و جوانه
چونکه‌ زیخ سه‌ری داپۆشیوه و خۆر نه‌یگه‌ستوه. جا زۆر نازک و سپییه. (۱۲) یاقووت له‌ پا: وه‌کو
نه‌زانن بیخی ریتواس که‌ نه‌چیتته سه‌ر کۆته‌که‌ی سووره. (۱۳) پوز: پوزی وه‌کو شیشه‌ی پر له‌ شیر وایه.
ریتواسه‌که‌ و سپی و له‌طیفه‌ که‌ ته‌شبهه‌ ئه‌کرئ به‌ شیشه‌ی پر بی له‌ شیر وه‌ک پوزی کیژی کال. (۱۴)
ساق: ران. (۱۵) سوور هه‌رال: گولیکی ره‌نگاوه‌ره‌نگی بوخ خۆشی کویتستانی شاهۆیه. (۱۶) نازاو:
ته‌رچک و ئاودار. (۱۷) عه‌مامه‌سان: قارچکی سپی گه‌وره‌ی کویتستان میزه‌ری مه‌لا تشبیه‌ کراوه.
(۱۸) قه‌له‌م هه‌میشه‌ زاره‌که‌ی واته‌ نووکه‌که‌ی داقلیشاوه.

تیپی موسیقای بهزمی تالار

بوتی ته ننازی بوتخانای بههاری^(۱) هه لۆی ته پلان^(۲) و شهابازی شکاری له وینهی سهرووی شهنگ و شوخی نازاد نه مامی، قامهت و سیمین عوزاری^(۳) سهحه کاتج که شنیبا، شیک و مهوزوون بهره و گولزاری بهر کوشک و ته لاری^(۴) ئەله ریاوه قه دی شه مشادی شادی سهراپا، ناز و عیششوهی لی دهباری دلای بردم به تالان بازی ته پلان دو چاوی مهستی، شاهینی^(۵) شکاری که دیلی برده ناو تالاری سهه و دای وتی: نازادی لیهره ماندگاری له گه ل جووقه ی نهوا و ئاههنگی مندا بلتی رازانی سهه و دای دلفگاری ئەسیر پرسی که: دهسته ی ساز و راز کین؟ وتی: پۆل پۆل ههزار قومری و که ناری بهلام یاساخه سوژی بی ئیجازه لهوئ وریا به مه نعه شین و زاری له گه ل سهروهی نه سیمما دهم به یانی چهزم لیپیه نهوای نهرمی «ته تاری»^(۶) دهمی لیزگی هه تاو «خورشیدی»^(۷) خوشه «قه تار» ی کوردی بۆ کاتی خوماری^(۸) له مه غریب زایلته ی^(۹) «لاوک» زه راله له کاتی نووستنا «خاوکار»^(۱۰) ی کاری

له عیشادا سه دای «قانون» و «سه متور» به ئاویتته ی «نهوا» «شۆزی سی تاری له کاتی نیوه شهو «ئای ئای» و «ئایران»^(۱۱) که ههستینی له خه و «چهیران» نیگاری^(۱۲) سهحه ر پیتوبسته ئاواپی «سهحه ر» بی نهوای نهرمی نهی و چاچای که نه ناری که پیقه ی «دوو زه له» و «سورنا» و «دههۆل» یش له ره زما دیپاره باپی و ئیعتیباری ئەتۆش ئە ی بولبولی دل ناله نالت له ناو تیپی هه واما دیاره، دیاری دلته تهخت^(۱۳) و رهوان رۆشن بی بهسته که ئەندامی دهسه ی بهزمی ته لاری برۆ هه ر جووری سوژت^(۱۴) سازه بیتره نهوا و ئاههنگی عیشقی و بی قهراری نه لیتی دیل و هه ژار و که یلی (هیتر) کلیلی ساز و سه متووری خوماری^(۱۵)

(۱) بههار: گه وره ترین و جوانترین بوتخانه ی «هندستان». (۲) بازی میچکه ی بیچوده دار، بازی ته پلان. (۳) عوزار: پرومته. (۴) ته لار: ئه یوانی گه وره. (۵) شاهین: نهوعی هه لۆی تیژیال. (۶) ته تار: ئیلیکی گه وره ی تورکه که قه تاربان و تووه. (۷) خورشیدی: په رده ییکه له قه تار. (۸) بهینی خه و و بیداری یا مهستی و بیداری. (۹) زایه له: نهوا. (۱۰) خاوکار: په رده ییکه تری قه تاره. (۱۱) ئایران: هه ر ئه وه یه که ئیستا چهیرانی پین ده لین. (۱۲) نیگاری: دهسته ییکه له تریاکییه کان که سه بیله که بیان نیگاری پین ده لین. (۱۳) دل تهخت: مطمئن. (۱۴) زه مزه مه ی دلگیر و گهرم «سوژ». (۱۵) تامه زرۆی موخه ددیرات یا موسکیرات، خوماری پین ئه وتری.

چەرخى چەواشە

لە چەرخانى چەواشەى گۆبى گەردوون
پەكەر دامام و بەزىام بى چەن و چوون
لە دەعيە و فيز و ئەتواری بەگ و بۆر
هەراسانم كە تووش^(۱) و توند و بەدخوون
عەجيبە، و ئەزانن گەنجى گيتى
ئەبى پرواتە كيسەى بى فەر و دوون
دەغەل لای وا نيبە خەلكيتريش هەن
بە خو خەرە و تەماعى و لووسى نازوون
ئەگەر لیت پرسی: چیت زیاده له عالم
ئەلئى: دارایی «دارا» و گەنجى «قاروون»
كەچى تیبى هەلده، عانەى^(۲) لى مەسپنە
دژى پاسى و غولامى مەكر و جادوون
ئەلئى چون پارە دارم مـيـرى شارم
قسەم ئەروا بە زۆرى زىر و ئالتوون
بەسەربا ناچى مەنگى گيتژ و ناران
بە زۆرى بازوو هەلكەوت خان و خاتوون
ئەگەر بازووى كرىكار رابووهستى
گرۆى خەرپەى دراو موحتاجى پاروون
بە زۆرى بازو دونيـا ئاوهـدانه
بە صەنعت ساز بووه هەرچى كە چابوون
وهره ئەى نەوجهوان! هۆشيار بە، بيدار
مەچۆر پىگەى ئەوانەى وا خەتا چوون
نەنازى قەت بە پوول و پارە تەنيا
بەعیلم و رەنج گەلان سەر بەرز و زیندوون

ئەوانە گشتى پىويستە كە پىكۆ
بەجاری بېنە كایه^(۳) رىك و مەوزوون
قەبالەى بەختياريت بو بنووسن
بە كار بەن گەوهەرى هەستان و خووون
ئەگەرنا پوول و پارە و فيز و دەعيە
سەرئەنجامى فەنايه و مەحو و تياچوون
وهره وەك خاكى داکهوتوو بە (هيتزا)
لە خو رازين ئەوانەى مەنگ و خەوتوون

(۱) شەرفرۆش: تووش. (۲) عانە: چوار فلسى عىراقى؛ دینار هەزار فلسە. (۳) بېنە كایه: بکەونەکار.

ئهو د هروونه کاوله، جوښ و خرڅوشی تیا نه بی
 ئهو دلته و پیرانه یه، هیـلانـه یی روئیـا نه بی
 روځی و پيرواز نه کا بو پشتی پوره دی کاکه شان
 تاشنای رازی نه پین و که و که بهی شهیدا نه بی
 قیمة تی کوا، گیانفیدا تا خوئی له پشتی پوره ده
 ورده بین و نوکـتـه زان و زیره ک و وریا نه بی
 ئه دلته گهرم و خرڅوشان و پری سه ودا نه بی
 چیی تیـیا یه داد و فـه ریادئ که بو له یلا نه بی
 کوا دل ته گری ساز و رازی هی د هروونی داغ نه بی
 شوری شهیدایی له کوئی بو عاشیقی پرسوا نه بی
 عیشقی جانانم دهوئی، هه موشته ریی زه و قم رفق
 دل له لای مهستم ئهوئی، نادان مهلته: با و نه بی
 دل ته گهر که یلی پییاله ی مهی نه بی چیت لی دهوئی
 شوری بی مهستی به راسی هه ده بی نه فسانه بی
 بو برافی به زمی گهرمی ساز و سوژی نه هلی دل
 مه جلیستی کاتئ که بی، پیویسته پر په پیمانه بی
 موخته سهر تا بیمه سهر حال شورمهوئی^(۱) و جه ذبه ی به کول
 ساز و ئاوازی و هها پیویسته هیی دیوانه بی
 ئهو ههوا دلگیر و گهرمه و له گیانو پیته دهر
 لای ئه وهی زه و قی هه بی غه و غا نه بی ریندانه بی
 مهسته (هیژا)، راست و پروت خوئی جار ئه دا مه نعی مه کن
 چون نه بی بهو حاله وه بهر باری لوممه و تانه بی

(۱) شورمهوئی: شورم ئهوئی.

دهنگی زهنگی کاره وانی دیته گویم
 ناشنایه، زاینه ی^(۱) زورخوشه پیم
 تو بلتی سهر قافلته چی یار بی که من
 پیم و هها بوو دلگرانه و زیزه لیم؟
 ئاخو گهش بوویته وه پشکوئی ئه وین
 ئاهی ساردم^(۲)، گرتییتی چی بلیم؟
 سهر له نوئی سوور هه لگه راپیتو سکل^(۳)
 یار په شیمان بی له وهی کردوویه پیم
 ناشتی بوویته له گه لما دل بهرم
 تو بلتی تا ئیسته کهش خوشی بویم؟
 پایه نازی قافلته که ی کهم گیان و دل
 قوچی قوریان بم له بهر پیتی سهر پریم
 تا بزانی بی چهن و چوون خه سته یم
 یه ک بزوسکم پی دهوئی تا هه لگریم
 یه ک شنوی نارام و یه ک سووسه م به سه
 سهر له نو تاو بگری کووردهی تاوو تیم
 گهرمی کانوونی^(۴) د هروون وه ک خو به تی
 ساردیی ئه و که ی چار ئه کا سوژی به جیم
 گیانفیدا ئه ر بو جه فا کولی نه دا
 پرووی هه یه و شایسته یه^(۵) بیژی که کیم
 خه لکه لاتان سهر نه بی میهر^(۶) و جه فای
 قافلته سالار حه قیه هه رچی لی بویم
 نازهنینه و نازنه کا دلخوازی من
 تا بزانی چی ئه کمم، یا چی ئه لیم

سەد كەرەت بېستووېه تەسلىم وەلى
 وا كە ياساى دلبەرە، دردۆنگە (۷) لېم
 من بە ناز و گىروگازى كەبف ئەكەم
 دلّ لەلام (هېژا) م وەهام چۆنى بويم

ئەي ساقى

وەرگىتراوى قەصيدەيەكى بەناوبانگى حافظى شىرازى (الا يا ايها الساقى) يە

وەرە ساقى پەياپەي (۱) مەي بگىپرە و تىكە بىنوشىن
 ئەوين ئاسانە (۲) ئەووەل، موشكىلاتى زۆرە بىزانىن
 بە نەشئەي ھەر گرتى زولفى نەسىم شىوانى، تىكى دا
 لە موشكىن (۳) ئەلقەيى ئەگرىجەيا، گىرن دلان خوينىن
 لە كۆشكى خۆشەويستانا ژىيان كەي خۆشەپەي دەريەي
 زرەي زەنگى زەرال بانگ كا، درەنگە بارگە ھەلپىچىن!
 ئەگەر پىرى موغان (۴) فەرمووي، بە مەي سەججادە رەنگىن كە
 يەقىن سالىك (۵) لە رىگا شارەزايە و ئىمە نازانىن
 ئەگەر كىشايە لاي رىسوايىبو رەفتارى خودخواھىم
 لە كوئى پەنھان ئەبى رازى، لە كووراندا بى پەرزىن (۶)
 شەوى تارىك و بىمى گىژەلووكە و توف و بۆران كى
 دەلئى ھوشىياري ئىمەن خۆشنىشىنانى بەھارى ژىن؟
 ئەگەر ئەتوئى لە كووركەي (۷) يادى ياران، لا نەكەي (حافظ)
 بە دلخوازىت كە شاد بووي شەرئە لەم دونىايە دەسشۆرىن (۸)
 وەرە (ھېژا) دەسى لى ھەلگرە، بى ماىيەيە و پووچە
 لە غەبرى جام و مەي شايستەيە جانانە چاوپوشىن (۹)

(۱) پەياپەي: لە سەرىك، يەك لەدوای يەك (استمرار). (۲) عاشق بوون: سەرەتاكەي كارتىكى
 طەبىعى و ئاسانە: بەلام موشكىلاتى لەوودوای دوایى نايى. (۳) موشك يا مىسك. بون خۆشپىكى
 بەناوبانگە، بەلام حافظ لەو بەكاربردنەدا بەتيرى چەند نىشانى شكاندووه، رەشىبى مىسكەكەو ئەلقەي
 زلفى رەش، غەطرى مىسكەكە و غەطرى مووي يار، جا پاشان ئەلئى ئەو غەطر و شەووزەنگە كارتىكى
 كرد كە ھەزارانى گىرۆدەي زەنجىرى زلف تارىكستان كرد، وە ھەزاران دلئى خوتناويى لە زەنجىرى زلفا
 دىل كرد. (۴) پىرى موغان: يەنى سەرۆكى موغەكان، موغان ئايىنى ئىرانىيان بەر لە زەرتووشتى بووه
 جا واتە ئەگەر سەرۆكى خوا پرستان پىي وتى جانمازەكەت لە مەي ھەلكىشە مادام خۆت پىن سەپەردووه

(۱) زايلە: دەنگى زەنگى كارەوان. (۲) ئاھى سارد: بەو مونا سەبەتەيە كە باي سارد زوو پشكو
 ئەگەشىنىتەووه. (۳) سكل: پشكو. (۴) كانوون: ناو كرۆك، ناوهراسىت. (۵) شايستە: لايق، پىن
 شىباو. (۶) مېھەر: خۆشەويستى، مەبەت. (۷) دردۆنگ: تەردىد، دووشك، ظەنىن. حذر

به گوتی بکه. (۵) چونکه ئەوانه له رینگای مهسله که کهی خۆیان باشتەر شاره زان وه ئیمه وهک ئەوانی لئ نازانین. (۶) پەرژین بهو حصاره درک و داله ئەلین له دهوری مه زاردایه، دیاره ئەو پەرژینه نه بی زهراعه ته که تیا ئەچی: واته ئەگەر خودخواهی (حب الذات) ی من له تام ده چئ ئیتر پەرژین و مانعیکی تیا نامینئ بۆ ریسوایی من. (۷) کوورکهی دهروون: له قوولایی دلا. له ئەعماقی دهروونا. (۸) دەس لئ شۆرین: واته دەس لئ هه لگرتن و واز لئ هیتان. (۹) چاوپۆشین: له بیرخۆردنه وه و تهرک کردن.

ئیره تی زین

له دەس چه رخی فه له ک نازاده کهی نالاندی، خه لکینه ئەوی سهر دانه وینئ بۆ جه فای، بی حاله، نه نگینه له کوئ گۆشتی خوراوه بازی ته رلان و هه لۆ، بیژن تووانج و تانه بۆ شیری ژییان سه نگینه، پایینه مه گهر مه رده ئەوهی ئەم چه رچه رازی بی که ئەتکی کهن ته واو بوو بی نه وای دوینئ که ئەمپۆ قورس و سه نگینه بزانه شیری بیشه و جه نگه لی ئەمپۆیه کاکه سیا من و تۆبی له گه لیانا خه تایه و دژ به ئایینه ده سا جار دهن، بلین ئۆخه ی ته واو بوو من منی، رۆبی بدن موژده که با رووی خۆپه سه ندی نه ختی پەرژینه په ر و بالی پرووزا طهیری عه نقای به رته ری، بیژن ئەوی ئینسانه به کسانه، پله و پایه ی به کۆشینه به زانین و هونه ر ئەتوانئ ئەندامئ بلئ من کیم وهرن تا ئیمتیحانم کهن، که مایه م عیلم و زانینه له بان گشتی ئەوی وربا بی بهو زانینه نانا زئ ئەلئ (هیترا) هونه ر هبی خه لکه لای من ئیره تی^(۱) ژینه

(۱) ئیره تی: ئەمانه ت

مانیاوی بهرهو ژووری جه فام بویه په شیوم شیواوم و زریاوه له تاوان دهم و لیوم دوودلم و سه راسیمهم و حهیران و شپرزهم وهیلان و په ریشانم و هه ردهی کهژ و کیوم ئاسوی نه جات بوته نه زه رگایی نیازم یادی بوتی په عنایه خدی شامم و شیوم لات و نه بی، بیکاره م و بی چاره و سستم پروات بی له پاسی هه ده فا خه یلی بزیوم هیچ شک نییه له و بابته وه، کی بی نه زانی بو به زم و هه و و شورى نه و امیر و خدیوم عامفامه ئه سیرم له شه وهی ئه لقه یی زلفا ئه تویمو به تاوی شه می ئاوات، و دکو میوم تاو تووی مه به سستی سه ری سه و دایی به چی که م مهینه ت زه ده بی سه خله تی هه وراز و نشیوم هیند ماندوو و په نجووره تهنی مهینه تی ئیژی تاپوی له ئیسقان و موقه ووا و چلو چیوم تاریکه سه رئه نجامی ته قالایی نییازم سه رگه شته، بیابانی جه فای مه تلّه ب ئه پیوم (هیژا) م، گهلئ وریام و ئه پوم، نابه زئ روم ئازادم و بی باکم و ده ربه س دژی خیوم^(۱)

(۱) خیتو: میترده زمه، دیو، صاحب.

گۆمی خوینه ئه م جه هانه، شووم و شیواوه، به پیی مه کته بی کوشتار ده چه رخی کاری بی جیگا و به جیتی شه رفرۆش فه رمانه ووا، موجری حکومته تیغی تیژ توپ و تانگ قانونی ده ولته، قه تل و تالان ره سم و پی مه سله کی ویرانگه ری و کوشتار په سه نده واعیظا! رازی مانیی لی ئه فامی تو ده غه ل، توچی ده لیی؟ که ی عیلاجی می شکی وای بیماره ده رسی فه لسه فی مه نطیق و حکمه ت له کوئ ته ئثیر ئه کاته خو خدی بومی کیماوی به کاربردن دژی خه لکی هه ژار لای مه به سستی عادیه و کاریکی به کجار چاکه پیی خاک و خوینی کیوی هه ورامان، «بیاره» و «باغه کون» «شاره زور»، «خورمال»، «هه له بجه» تا «ته ویلی» دی به دیی گشت نومایشگایه بو ئایینی حوکمی زورملی ئارمی خاک و خوین نیشانه بو مه رامی کی به کیی گولله توپ، «ژاندارمه»، «بومبا» قازی، «خه رده ل» حاکمه ناصیحی بی چاره! نوستوی، داچله کی! یا هو له کوئی؟ لافی دلسوزی گه لان، مافی به شه ر، ده عیه ی درۆ تا به که ی مه ردم فریب! سه رگه رمی مه کر و پاقرتی سازمانی «ئهن» و «لاه»، دادگای پوچی گه لان کویر و که ر بوون یا نه کگیر بیی نه وتی خانه خوئی گه ر له لاتان وایه، مه سئوولان، هه موو ئه م عاله مه! گشتی نادان و سر و مه نگه، هه له ی وای دابیتی بیی نه وتت هاته لووت خییرا به تاو زوو لنگ ئه ده ی ئه ر مه ترسیی ماددی خوتی تیا نه بی هیچ نابییی

عاره، ئەتکە چا و بەس و نەیرەنگ، ئیتر تا کە ی ستەم
زوور و تەزویر و پریا و جامبازی بەس بێ تیر بە لیتی!
پەنگە پیت و ابی لەعالمدا هەبە هێمان گەلی
دانی خیرت پیا بنی و بێ ترسو بێم خوشی بوئی؟
پراچەنی بەو خوتنە ناحەق ئەپرژینی، وانییە
ناعیلاجە، لیت ئەشارتتو دڵ و جەرگی توئی
ئەو ئەترسی، تۆش بە مەنگی دائەنی، مەستی هەوا
تۆهەلە، ئەو سەهو ئەکا، (هێژا) بلتی تۆ چی ئەلێی!؟

پشکۆی گەش

چی بکەم، شەوو پوژ مات و پەرتشان و خەرابم
سەودایی یو مەست و پەکەرم، پاکە حیسابم
ئەو تیشکە کە ئەدرەوشی لە کورکە ی دلتۆ ناخۆ
پیتی رازییە رازداری دڵ و جەرگی کەبابم
ئایا مەلەکە ی پۆح سەرەرای سۆزش و سازش
لای و ابی کە شایستەیی سەرچەنگ و عیتابم؟
ئاخۆ بە قسە ی سارد و سړی کۆنە رەقیبم
پراوای هەبێ من مەستی مە ی و جامی شەرابم
پیم وانییە ئەو غەدرە قەبوول کات و نەفەر موئی
بێ چارە دەخیلی منە تا نەدری عەزابم
ئازادە سەرئیکیش لە خەراباتی بدا تا
بۆی دەرکەوئی لەو تاقمە شا عالی جەنام
سەرگەردی قەد و قامەتی دلخواری نیگارم
ئەیزانی نەوای رازی ئەوین، ئیژئی رەبابم
وا باشە کە مەستانە بلیم راز و نییازم
بێ دەریەسی تانە و تەشەر و رەیب رییام
تا کە ی لەبەری تانەیی نادان و رەقیبان
پشکۆی گەشی شاراوە لە بن بوولە مرام
من داغم و گەرمایە بەش و بارەیی زاتیم
جیبی خۆیە کە مایەم چیبە، بێ پەردە و هەبم
ئاواتی دلم هەرچی هەبە و ابم و بیژم
(هێژا) م و غەرامم وەطەنە بۆ هەبەسابم

دەسخەردى ھات و نەھات

تەرىدەى دلفرىن و يارى دىرىن
دلت بردم بەتالان شوخى شىرىن!
بنە و بارگەت بەرەو گەرمىن ئەچىتۆ
وھكو خاقانى چىن بۆ مولكى ماچىن
وھرە ئىمەش دەمىكە چاوەرپىتىن
تەمادارى يەككى دوو دانە ماچىن
يەقىن، سالارى مولكى سەرفەرازى!
ھەتا تەشرىف نەھىنى لىرە ناچىن
سەراوہ و ساقىيە و سازە و مەى و نەى
دە لادى لادە! ئىمەش گىانفىداتىن
لە گەرمىنى دلم خىوہت بەپاكەين
بەپاستى و بى پىيايە دل لە لاتىن
سەر و مال و دل و خاوەن دل ھەر ئان
قەدەم پەنجە بفرموى خاكى پاتىن
زەرىفە تۆر و ھەلوئىست و بىبانووت
شەكەر ئەشكىنى شىرىن شارەزاتىن
لە كوورەى گەرمى خىلى سازو سەودات
نەوامان داغە، مەست و دلنىياتىن
گەلى موشتاغە (ھىژا)، دل لە دوواتە
دەمىكە دەسخەردى ھات و نەھاتىن

تەسلىم

چلۆن ئەى نەونەمام، ئەى شوخى سەرمەس
بەجىت ھىشتەم مەلوول و زار و بى كەس
لە طوفانى زەبەندى كىوى عىشقا
رەوايە جى بىنم دەس لە بان دەس؟
كە خوت زۆر باش ئەزانى چەن پەشىوم
عىلاجى دەردەدار لاي ئىوہ سادەس
مەلى زۆرن لە مولكى سەلتەنەما
پەشىوى كۆن و سەرگەردانى نەورەس
ئەگەر فەوتاي، يەككى تر دىتە كايە
ئەسىرى نازى من ھەر تا بلىي ھەس
بە غەبرى من لەكوى دىت سۆز و سازى
دلى شىرى ئەسىر كا زار و دەربەس
لە من چاكتەر دەزانى ئەى نىگارم
بەلام خۆ وىل ئەكەى ناحەق دەس ئەنقەس
لە جەرگەى دلبراوانا نمونەم
مەدە پەنجەم، بەسە ئەى شوخ، ئىتەر بەس
لە گىانم چىت ئەوى تەسلىمە (ھىژا)
ئەسىرى تۆبە بى دەسبەند و ھەس ھەس

وہیشوومہ

وہیشوومہیہ، شیواوہ ولات داخی گرانم
ویرانہیہ، فہوتاوہ ولات داخی گرانم
ناژاوہیہ، خوتیناوہ ولات داخی گرانم
طوفانییہ، لافاوہ ولات داخی گرانم

وہیلان و پەرتیشانی رەوہ خەلکی ولاتم
سەرسام و ھەبەسیاوی ھەوہ خەلکی ولاتم
رۆژی تەم و تاریکە شەوہ خەلکی ولاتم
پژگاوە، نە خورده نە خەوہ داخی گرانم

زامار و پپ نازار و برین جەستەیی خەستەیی
کوتیاو و، زەمین گیری رەمین جەستەیی خەستەیی
پینکراوی سەری تیری نەوین جەستەیی خەستەیی
پەککەوتوو و داماو و ھەزین، داخی گرانم

ئاخۆ چل و چووژەیی گۆلی من ئیستە لە کۆی بی
ساوای کوورەکی ناو دلێ من ئیستە لە کۆی بی
ئارامی تەنی پپ چلی من ئیستە لە کۆی بی
ژاکاندی زەلان سونبولی من، داخی گرانم

پپ خاوسە کیژۆلەیی کورد، جەرگی براوم
ناژنەویئ ھەرا و نالەیی کورد، جەرگی براوم
کەس کوانئ لە دووی تۆلەیی کورد، جەرگی براوم
خامۆشە نەوای رۆلەیی کورد، داخی گرانم

داکی کوری کورد شیوہن ئەکا، پشتی شکاوە
لاوی گەلی کورد غەم شەن ئەکا، پشتی شکاوە
شینیی سەروماڵ و تەن ئەکا، پشتی شکاوم
دوژمن بە مەرام گۆبەن ئەکا، داخی گرانم

تالانە کەلوپووری گەلم، کورده، ھەتا کەیی
دوژمن پەلی کا بال و پەلم، کورده، ھەتا کەیی
لای وابی کە بیکار و کەلم، کورده، ھەتا کەیی
بازیچەیی دەستی دەغەلم داخی گرانم

کورد قەبیمی کەیی ویستووہ، با خەلکی بزانی
کورد خەیمەیی کەیی ویستووہ، با خەلکی بزانی
کورد سەرورەیی کەیی ویستووہ، با خەلکی بزانی
پیلانە ئەوہش نەویستووہ، نا، داخی گرانم

کەیی خواستی لە عەرزی وەطەنی دەستەسەری کەن
کەیی ویستی لە میترگ و لە جەنا چارەسەری کەن
بێگانە بدا پاسی دەنا دەرەدەری کەن
(ھێژا) نە عیلاجە و نە پەنا، داخی گرانم

هه‌له‌بجه

۹. ۱۴. ۵۱. ق.

بلین با لاله نه‌پوینتی و گولی سوور به‌رینی شاره‌زوور، خاپوور بی خاپوور هه‌له‌بجه مه‌رکه‌زی جوامیری جافان هه‌ریمی نه‌هلی ته‌قوا و دانیش و نوور هه‌له‌بجه شاری خیلی سینه صافان به‌نازایی و وه‌فا و خواجهویی مه‌شهوور ده‌گورت هه‌لته‌کینی (خانم) ی‌کورد نه‌میره‌ی کوردسانی، شیریه‌ستوور له‌گوشه‌ی گورۆ سه‌یری شاره‌زوور که ده‌سووتی و شک و تهر نه‌زدیکی تا دوور بلی ده‌سگهل قه‌لاخی که‌ن ژنانی چه‌مه‌ر لی‌ده‌ن له‌باتیی ساز و سه‌متوور «شیبیه» و «ره‌شکویت» و «بۆرد» زین نه‌کریی ده‌خیله‌ خیل نه‌چی نه‌مسال به‌ره‌و ژوور که‌ژ و گولگه‌شتی هه‌ورامان پرووزا به‌هینای گازی خه‌رده‌ل، ژاری کافوور بلین فه‌قیانه‌ شین که‌ن لاوی تیمه له‌خوم دهن چاره‌که‌ی کیژانی مه‌غروور بلین با ره‌شده‌وار به‌ریا نه‌کریی نه‌چی گاو‌بار به‌ره‌و پاکوی باکوور له‌کوولارای شینی شاره‌زوورا هه‌رگ پی‌وانه‌ باکوور تاکو باشوور بلین با نه‌ونه‌مامان په‌لکه‌ په‌ی که‌ن قه‌لاخی (۲) که‌ن کوری خال و کچی پوور

سته‌مپیشه و شه‌رووره‌ دوژمنی کورد نه‌گه‌ر ویرانگه‌ره‌ مه‌ئمووره، مه‌ئموور له‌ ئی‌لاخان هه‌رایه و شین و پورۆ ده‌چویری خوینی گونای ئال، گولی سوور سپاهی کورد قیران زوو سان دراوه که‌ یۆلغار کا به‌ره‌و خوار و به‌ره‌و ژوور بسووتینی دهر و ده‌شتی وه‌لاتم به‌گازی خه‌رده‌لی خوینخواری مزدوور مه‌لین بۆچی وه‌های کرد کویله؟ نه‌ریاب نه‌وه‌ی لی و بستووه، مه‌جبووره، مه‌جبوور غولامی نه‌جنه‌بی، عه‌بدی سته‌مگه‌ر نه‌بی پروا به‌پیتی فه‌رمان و ده‌ستوور شه‌ره‌ف کوا، دینی چی، نه‌خلاق له‌کوییه نه‌وی وا خوی فرۆشت سه‌رمه‌سته، مه‌خموور به‌لام وای له‌و ده‌مه‌ی بای خه‌مه‌په‌وتین بی پلنگ ده‌رچن له‌لانه، تووره، پر شوور به‌کویدا ده‌رئه‌چی، (هیژا)، سته‌مگه‌ر به‌دادیا که‌ی نه‌گه‌ن خاقان و فه‌خفوور

(۱) کۆس و کۆلارا و به‌ته‌واوی مه‌راسیمی ته‌عزیه‌ی قه‌دیم و ئیژراوه. (۲) قه‌لاخی: واته‌ سه‌رتاپا ره‌شپۆش.

شینى گهرم

پهړ و باټم پروزاوه، ده خپله نهى په فیه قانم
دهمى گوى راگرن بو شینى گهرم و سوزى گریانم
چروى باغى هیوام یه کجاری «دامردو»^(۱)، خودا چى بکه م
نهمامى مولكى خوشبه ختیم «له بن کهوت»^(۲) مالى ویرانم
دره ختى سهر «دیبارگه»^(۳)، تاره زووم و خه لقی تاوانم
خه زانى کرد و هه لقرچا چرو و «خامه»^(۴) ته پرو جوانم
مه گهر دینو جه وانانى «هه له بجه» و لاوى «موردانه» ی
له «چوارباغان» «جلیت بازی» نه کهن گه نجانی «جافانم»؟
له سهیرانى «عه و او هیللى» له «باوه کوجهک» ن یاخو
له کارتیزی «عه نه ب» کووونه تو یارانى جارانم؟
له گولگه شتى «گولان» ن یا له باغى «میر» و کارتیزی
له «کانى قوولکه» کون یاران وه یا لای کوژشکه کهى «خانم»
دهمیکه دهنگى ده رنایى دوو ته پله ی هه ی سوار هه ی سوار
له ریمبازین مه گهر تیپى جه وان و شوړه سوارانم
ده توخودا «هوزه چى»^(۵) هه ی سواره سوارم بو بلتى تا من
له «رؤنیاس» ی خومى نه شک هه لیکیشم چاکى دامانم
به خویناوى دل و جه رگم گولتى کهم به رگى زارى و شین
ده توخوا خه لکه لیم مه گرن بریندار و په ریشانم
«که وهى کاسه سم» و «په شکویت» و «سه گلاوى» یه دهک کهن جا
به گهل خاتوونى خپلان، روله پرو کهن بو جه وانانم
نه وای وهى من منى نافرته بگاته عهرش و بیبیسن
فریشتان بیته ناو کوړى نه وای پر سوزى نه فغانم
نه وانیس قور بپیون، سینه لیدهن، بانگى بو هه لدهن
«چه مهر» لیدهن، «بلاوین»^(۶)، بین، بلاویننو شه هیدانم

ده سا «ئالایى و کوته ل» به ریکه ن، خومگه ران بین
له خوم دهن له چک و فه قیانهى کوړى ناغه و کچى خانم
له کووى قه و ماوه پیشهاتى جیگه ر تاوین بى به و راده
به چى بيم پرکه موشوینى جه وانمردان و لاوانم
فه له ک چه رخت شکتى بو وا هه همیشه چهوت و چه پگه ردی
عیلاجى، چاره یى، کوانى، چ بى تیمار و ده رمانم؟
له سهر سینگى زه مان پیوسته شه قلى کهن به ژارى مار
بنووسن نه م جینایاته که بى وینه ش به ویجدانم
که بیخوینى نه وى «هیژا» یه هه لگرسى هه تا تابه
بچیتته پرزى یارانى خه باتکار و به ئیمانم

(۱) دامردنه وه: په ژمورده بوون و سیسیانى نه بات. (۲) له بن کهوتن: وشکیوون و تیاچوونى دره خت.
(۳) دیبارگه: ناسو. (۴) خامه: توولى نهرم. (۵) هوزه چى: هوزه ویتز. (۶) بلاوین: ده نگخوشى
ته عزیزیه که مردوو نه لاولینیتو.

مەرۆ شيرين

مەرۆ، شيرين! كه چوونتم پي گرانه
به بي تۆئم به هارهم لا خه زانه
مەرۆ ئاههنگي دلداري ئه گيپين
سبهيني به زمي گهرمي خومگه رانه (۱)
مه ي و مينايي ساقى و به زمي مو طريب
هه موو بو دلنه وايي، بي دلانه
نه ي و سه متوور و سي تار و قه تاره
پهري پهيكه ر (۲)، نه وازهنده ي (۳) كه مانه
خه دنهنگ (۴) و تيري دلدۆز، پهيكى دلپييك (۵)
له پيكانى دلي دل خه سته گانه
مه زاتي نه وجه وانان گهرم و داغه
ئه وين مايه ي مه تاي سه وداگه رانه
سه مه ي (۶) به زم و سه مان سالار و سه روه ر
له هه ركوي زه مزه مه ي سه ودا سه رانه
له وي رهند و ئه مير و خان و سه ردار
كه سه رمه ستي ئه داي خو شخه نده رانه (۷)
گولستانم خه زاني دوور له تۆبم
له گه ل تۆم خه يمه گا باغي جينانه
له عه رزي خاكييا كه ي وه قره ئه گرم
شه قامي كامه رانيم كاكه شان
يه قين سالاري ته ختي سه رفه رازيم (۸)
به هه شتي مولكي هه ستيم جاويدانه (۹)
له وه ولا چيم ئه وي كاتي كه تۆم بي
چ خو شبه ختم هه واي (۱۰) تۆم ناشيانه

له ئهروام ئه ر بپه رسي حالي چۆنه
مه حاله بو ت به يان كا به م زمانه
غه زيز! زاراي دل مه ر خو ي بزاني
خولا صه ي عيشقه ، شه رحى زور گرانه
ده خييله بي تۆ له م گولزاره زارم
له دهس ئه م چوونته غه و غام بي ئه مانه
كه (هپزا) پيشي هينا حاجه تت چۆن
ره وايه ته ركي كه ي، بارى گرانه

-
- (۱) خومگه ر: مه ي دروستكه ر. (۲) پهري پهيكه ر: پهري ئه ندام و به دهن. (۳) نه وازهنده: مو طريب.
(۴) خه دنهنگ: چيوي تير. (۵) ئيشاره ي دلپييك له لايهن مه حبوويه وه. (۶) سه مه: په رت و جه يران.
(۷) خو شخه نده ران: به ده ماغ و له سه رحال. (۸) سه رفه راز: سه ربوله ند. (۹) جاويدان: ئه به دي. (۱۰)
هه واي تۆم ناشيانه: عيشقى تۆ هيتلانه ي ناسايشى منه.

ساقی! به تیشکی باده چ رووناکه جامی مه
 خوشخوتین! له گهردشایه زهمانه به کامی مه
 نیمه له جامی مه یا سهیری پرووی یار نه کهین
 ئه ی بی خه بهر! له نۆشی سبهینان و شامی مه
 نامری دلن به عیشقی خودایی ته کان ئه دا
 چون قهیدی قهزاتانه له گیتی دهوامی مه
 هه ناز و ئه دای ره عناقامه تان په سهنده تا
 خوی بیته دهر له پشتی په رده خوشخه رامی مه
 ئه ی بایب به گولزاری نیگارا گوزهر ئه که ی
 نامه رده پیشککش به رۆحی من که ی په یامی مه
 بیژه که ناوی نیمه له دهسقهس له یاد نه چن
 خوی وایه ئه بی نه پوئ، له ناوا بی نامی مه
 سه رخۆش به شاهیدی دووچاو خوماری دهسخه ره
 بزیه سپی درراوه به مهستی زه مامی مه
 ترسام که رۆژی باسوخواس نه گاته باره یی
 نانی حه لالی شیخی، له ئاوی حه رامی مه
 (حافظ) له ئه شکی دیده بریژه دانای ئاودار
 به شکم په رهنده ی (هیژا) که ویتته ناو دامی مه

بۆی خوشی ئیوهی هه ر کهس سه حه ر له بای صه با بیست
 نه وایی ئاشناییی، له دهنگی ئاشنا بیست
 سه روه ری ئیسک سووکان! سه یریکي هه ژاریش که
 ئه م گویمه داستانی زۆری شاه و گه دا بیست
 به باده ی میسک سانن حه قیه دهماخ چاخ بکا
 چون زۆری له ده یرنشین بۆنی مه کر و رییا بیست
 قهت سیپرری خودای صۆفی رپه ره به هیچ کهس نه وت
 سه رم سه رما مه یفرۆش هه مووی له کام نه وا بیست
 ئیلاهی کوا رازداری به لکو له فرسه تهیکا
 دلن بۆی هه لبرپژئی، چیی وت و چیی له ولا بیست
 که ی پین شییا و بوو دلای رازدار و حه ق شناسم
 له خه م ره ویننی تانه ی به تال و ناره وا بیست
 له جه رگه ی یاران ئه گه ر ده رکریم چی قه وماوه
 له م گولگه شتی زه مانه، له کویت بۆی وه فا بیست
 نه ته نیا نیمه ئه مرۆ مه ینۆشی خه رقه پۆشین
 پیری مه یخانه سه ده های له م جو ره ماجه را بیست
 نه هه ر نیمه یین به ته نیا به بانگی چه نگۆ مه ستین
 هیئنده ده ورکرایه وه نه وای چه رخی سه ما بیست
 فه قهت مۆچیا ری^(۱) پیشه ی ئیوه ی (هیژا) یه (حافظ)
 ده ربهس مه بن کت نه بییست یا په ندی بی رییا بیست

(۱) مۆچیا ری: نه صیحه ت.

له کاروانی وهفایا خۆم و به ختم قافلته سالارم
 له جوملهی دلبروانی قه بوولم کافیداکارم
 غه می سه ودا ی فیراقیشی به دل هه موار ته کهم چونکه
 به دهم دهر دۆ ته گهر ناله م دهری دیسان خه تابارم
 سه حهر چه پکه ی کلایه ی مووی که بهر سروه ی نه سیم دا و چو
 نه وا و ئاههنگی «ئه ی دل ئه ی دل» ی ههستان له گولزارم
 له بهر بو ی میسکی گیسووی تا قمی شهیدا له سه رخۆ چوون
 منی بی چاره گیانسه ختم، که تا ئیستاکه بیدارم
 هه زاران بی دلی زاری هه واله ی گۆشه یی خوم کرد
 به سه ده ها ئه لف قه ددی نارده خه مخانه ی غه می یارم
 جه فای طه نازی نازی عیشو ه دارانی خۆماری مه ی
 ده وای دهر دی دلی بی ماره تا زیندوم ته مادارم
 ده ترسیم لای وه ها بی چاوی باز و چه رخی (۱) خونکاری
 منی گیان باز له مه یدان دهر ته کا، ئاسان له په یکاری
 له رۆژی خیلقه تا باری ئه وینیان دا به سه ر خه لکا
 مه ی و مه ستیم ته لب کرد، تا به دل بینیمه سه ر یارم
 عه زیم! من قوتابی مه کته بی عیشقم به سه ره سه تی
 ده لیم (هیژام) ده با مه ی بی په یایه ی ساقی بیمارم

(۱) چه رخ: مه لیکه زۆر تیژبال، به لام له باز چکوله تره، وه شکارچییه کی ناقولایه.

زانپوته باغه وان که سبه ینان گولای چه مه ن
 ده شیننه وه بو؟ تا کو ده می غونچه وا بکه ن
 بو سۆزی قومرییه پازانی خامه ئه رغه وان
 مه حشه ر ده که ن هه راله یی نه سرین و نه سه ته رهن
 ره شه له گه پرای ئاه ی که ناری دل و دهر وون
 شه قایقی (۱) ره نگ ئالی لاشه تاو و سه ر خه رهن (۲)
 ناز و ئه دایه له گولگه شت و ساز و سۆزی دل
 بو شینی بولبوله ئه درینتی غونچه توپی ته ن (۳)
 ئه و ناله نال و شوۆره له گولزاری ژینه دا
 بی عوزر و بی به هانه، که ناجۆره پیساوی رهن
 سه ر جه م ئه وانه بی ره بسینه ن (۴) به بی گومان
 سه ودا گه رانی هه رده سه جنسی په سه ن ته که ن
 کارزانی بازی گه ریش بازی به رئه دا له کو ی
 دای دایه سه ر شکاری ئه نازی به کاری فه ن
 هه ر وا ده بی ت و وا بووه یاسای موعامه له
 ده سه تی جه فایی درۆ و یه ک ده سه ته گول ده به ن
 ئاسان نییه سه ودا چ له بازاری گیتییا
 سه ودا گه رانی کو ن و ده لالی به ته جره به ن
 بازی شکاری و سه ییادی ماهیرن له و ی
 ئاسان ده پیکن و سه ر چاک ته که ن له ته ن
 (هیژا) ته گه ر حه قیقته ت و راستی بو ی ئه وان
 ریندانه تیر ئه ها ون و جانانه لی ده ده ن

(۱) شه قایق: گولاله سووره. (۲) سه ر خه ره: سه ر توختان، سه ر ته لان، سه ر سه کو. (۳) توپی ته ن: به رگی نازکی سه وزی دهر ی غونچه، که پشکا ئه در ی. (۴) بی ره بسینه: دان و وه رگرتن. کپین و فرۆشتن.

دیر یا زوو

له چاوكه‌ی چاومه‌وه خویناوه ئه‌جۆشێ
ده‌مه‌ی غه‌م تیشکی هیوام دانه‌پۆشی
ئه‌وه‌نده‌م کۆسی نابار كه‌وت له‌سه‌ریه‌ک
نه‌ سه‌برم ما، نه‌ فامم ما، نه‌ هۆشی
له‌باتیی ئاوی چاوكه‌ی پروونی کویستان
گولاله‌م شیره‌یی سه‌سه‌رت ئه‌نۆشی
هه‌تا بۆی بکری ئه‌ده‌داری سته‌مگه‌ر
به‌ فیزۆ شیره‌یی گیانم ئه‌نۆشی
له‌گه‌ڵ ده‌نگی ده‌ری، هاواری هه‌لسی
ته‌ره‌س به‌رگی غه‌زه‌ب بۆ شه‌ر ئه‌پۆشی
به‌ سه‌د نه‌یره‌نگ و فیل و مه‌کر و ئه‌توار
هه‌را و هاواری هۆزم دانه‌پۆشی
به‌ ئه‌فسوونی هه‌زار په‌نگ دیته‌ کایه
به‌ زۆر و مال و زه‌ر بۆم تیده‌کۆشی
هه‌تا زووتر کپم کاتۆ و نه‌زانری
له‌به‌ینایه‌ هه‌را و جۆش و خروشی
به‌لام ئه‌و کاسه‌ زه‌هره‌ی هۆزی ئیمه
که‌ لێی ترساوه‌ دیر یا زوو ئه‌نۆشی
خه‌ریکی راپه‌رینه‌ قه‌ومی (هیترا)
په‌کی ناخا ته‌قالای شه‌رفروشی

له‌ شه‌و بیدار بپرسه

مه‌که‌ن لۆمه‌ی ئه‌وی مه‌ست و خه‌را به
جیگه‌ر بوربان، دلێ داغه‌ و که‌بابه
له‌ بازاری که‌سادی شۆری مه‌ستا
ته‌ن و گیان، قیমে‌تی جامی شه‌را به
له‌ خومه‌خانه‌ی هه‌وادا لانه‌ بگه‌ر
وه‌فادار و فیدایی و بی ریبیا به
به‌ یادی نه‌رگسی شه‌هلا‌ی خومار و
به‌ره‌و مه‌یخانه‌ چوون بی شک سه‌وا به
نه‌کو دوورباتی یار زبزی بی و بره‌نجی
له‌کوی هه‌موار ئه‌کری ئه‌و عیتابه
له‌ شه‌و بیدار بپرسه‌ ده‌ردی دووری
شه‌وی هیجهره‌ت درێژ و پر عه‌زابه
شه‌وی غه‌م بالی راکیشی به‌سه‌رتا
ئیترا نام و ئاسایش سه‌را به
سکالای رۆحی هه‌رده‌ی عاشقی زار
غه‌م ئاوی هه‌رده‌لێی ناله‌ی په‌بابه
دلێ گۆشتین و پر پشکۆی فیراقی
گه‌لێ په‌نجیکی قورس و ناحیسه‌به
له‌ تۆری فه‌رزه‌ ترس و بیم و پارێز
ده‌خیل خۆت لاده‌ (هیترا)! پیاوی چا به

تېشىكى ھەتاۋى سەر كە لە پىرشنگى روومەتى
خەرمانى مانگە چىرەيى، ئالاىە قامەتى
زاخاۋى چاۋو دىدەيى لىئالاۋە دىمەنى
ماتن پەرى، لە شىۋەى، دلخواز و شەوكەتى
گەل گەل، فرىشتە دى كە لە دەۋرى سەرى گەرى
بۆى بۆ پروۋزە، لە خەرمانى تاۋى، طەلەتى
گولباغ و لالە لە كوئى و، ئاۋ و رەنگى ئەۋ لە كوئى
لە عىلن دو لىۋى، سىۋە دو كوئى قىيامەتى
نامۆبە دل، كەۋازرە، شاھىتى تىمەكەن
پاۋچى ھەزى لە خوتنە، چ دەرىس شەل و پەتى
مەنعى چلۆن دەكەى ئەۋ بازە بازە، پاۋ ئەكا
ئازادەيى سەۋدا، بە مەيى نابە، عادەتى
مەر دل بزانتى چ غەددار و فرزە دل بەرى
پازىكە گىرفتارى دەزانتى، بە قودرەتى
سەرخۆش و مەس نەبى ناپى لە دوۋى بچى كەسى
ھەمۋار كە موشكىلە بۆ ھەركە سام و ھەيىبەتى
(ھىژا) يە ئەۋەى سەيرى ئەكا و ماۋە لە سەرخۆ
شەھبازى شكارى دل، شاكارە ھەلمەتى

عەزىزم! خۆ بە خۆ مەجنوون نەبووم خۆ
ھە تاكو تۆم نەدى، مەفتوون نەبووم خۆ
كە من كەمتەرخەمى و دوورىم نەدىبوو
پەرىشان خاتر و مەجزوون نەبووم خۆ
بە شوئىنى عىشقى تۆدا ون نەبووبام
دەرەندوۋى گەرمە رۆى^(۱) «كاروون» نەبووم خۆ
ئەبى بۆ ئەشكى ئالم شۆر و خور بى
كە لافاۋى چەمى جەيحوون نەبووم خۆ
مەدە تانە لەۋەى «كەلپۆس» لە پىلم^(۲)
لە مەۋپىش و ئىل و تووناوتوون نەبووم خۆ
لە بەرتۆ مەينەتى ژىنم ئەكىشا
ۋە گەرنە قەت لە مان مەمنوون نەبووم خۆ
نىگارا! خۆ دەسە و دۆعا كە ۋەستام
تەمادارى سزاي بىچوون نەبووم خۆ
پەنام بۆكى بىردايى لە ۋەۋلا
لەتۆ ۋ لا دەسخەرەى گەردوون نەبووم خۆ
لە سەۋداى عىشقىدە (ھىژا) خەرابە
ئەگەرنا دەرىسى تىياچوون نەبووم خۆ

(۱) گەرمە رۆى: گەرمە سىر. (۲) كەلپۆس لە پىلم: فەرۋە لە بەر.

میری مہیکدہ

وہرہ ساقی! بہ سہرگہردی دہس و پہنچہ و پیبالہت ہم
بہ دلّ حہیرانی بیّ پەر وای، قہد و بالآ و گرالہت^(۱) ہم
شہہیدی تیغی خوینرپیژ و دہبانی شیرری نہبرؤ ہم
لہ گۆمی خوینی خۆم گہوزاو و رہژیاو و شہلالہت ہم
مہگہر من روو لہ خوین دہم^(۲) تا وەکوئەو کولمہ رہنگین ہم
ئەگہر وا دہرنہہات، مہعلوومہ، نہکراوہ خہجالہت ہم
کہ من مہستی ہہوام، کہی باوہ^(۳) ئارام و لہسہرخۆ ہم
ئەبی مہدھۆش و بہدمہست و سہراسیمہ حہوالہت ہم
لہ باغی حوسنی خہلقا، چی بلیم، بہو جۆرہ خولقاوی
منی حہیران تہماشاجیی، ہومای ئیقبال^(۴) و تالہت^(۵) ہم
وہکوشیغہ دہبی بۆ مۆری^(۶) بہرسہجہدہم لہ مزگہوتا
ہہمیشہ سہر لہ بہر تاقی برؤو ئەو ریزہ خالہت^(۷) ہم
ئەگہر تۆرا دلہی شہیدام لہ دہستی ناز و ئەتوارت
ئەبی گہوہہرفشان، شیرین^(۸) زمان، پەیکی دہلالہت^(۹) ہم
مہگہر ہہرہک جہواہیر سہنجی^(۱۰) سہردہرچوو لہجیی یاقووت
لہ بازار موشتہریی لہعلی لہب و ئەو کولمہ تالہت ہم
ئەگہرچی من جہوانمہرد و ئەمیری مہیکدہ و «ہیژا» م
لہ خومخانہی ئەوین، فہخرہ کوتی شہربہی سووالہت^(۱۱) ہم

(۱) گرالہ: تاپۆ، ریتخت. (۲) روو لہخوین دہم: رووم لہخوین ہہلژہنم. وەکوئەلین چارہکہکەم لہ خوم دہم: واتہ لہخوم ہہلکیشم. (۳) باو: رہسم و عادہت (۴) ہومای ئیقبال: بازی ئیقبال و بہخت، لہ کۆنا رہسم بووہ بۆ تایین کردنی پادشای تازہ لہجیی پیئشوو بازیان بہرداوہ، بہسہر ہہر کہسیکہوہ نیشتیئہوہ کردووایانہ بہپاشا. جا بہو جۆرہ بازہ ویزراوہ «ہومای ئیقبال» واتہ بازی بہخت. (۵) تالہ: بہخت ئەو وشہیہ بہکوردی کراوی وشہی «طالع» واتہ بہخت. (۶) بہردہ مۆرہ: بہو بہردہ ئەلین کہ شیعہ ئەینتہ بہر سوجدہکہیان تاکو سہجدہگاہیان سفت بی. (۷) ریزہ خال: بہ خالی وردی چیرہی خوئشہویست و تراوہ. (۸) گہوہرفشانی: واتہ گہوہر ہہلژاندن، کنایہیہ لہقسہی جوان کردن. (۹)

دہلالہت: نازدان و دلخۆشی دانہوہی کہسێ کہ زیز بووہ. (۱۰) جہواہیر سہنج: جہواہیر تاقیکردنہوہ و جہواہیر ناسین. (۱۱) باو بووہ لہ مہبخانانا زیاتر لہ شہربہی سووالہت: واتہ لہ شہربہی خاکی سوورۆکراوا مہی خووراوہتہوہ، ئەلنی ئەگہر کوتی شہربہی سووالہتی بہری مہبخانہ ہم فہخری پین ئەکەم. جا مہبخانہ لہ ئیستیلاخی عارفاندا واتہ موحبہت خانہ. یانی تہکیہ و جیی راز و نیاز. تا تۆ مہرامت کامیان بی.

موتالای پرتزه‌کاری کردگار^(۱) که‌ی سه‌هل وا ئاسانه
 ئەوی له‌و فه‌ننه‌دا پیتی وایه زۆر ئوس‌تاده، نادانه
 به‌چی ته‌شبییه ئەکا ئەو قامه‌ته مه‌وزوونه^(۲) بێ عه‌یبه
 ئەلێ وەک سه‌رووی ئازاده له‌کوێ ئەو سه‌روه و جوانه
 ئەکه‌ن ته‌شبییه‌ی کوئمی نازکی سووری به‌سیو یاخۆ
 ئەلێن لیبی ئەلێی له‌علی «خه‌جستان»^(۳) و «به‌ده‌خشان»^(۴)
 وه‌یا چاوی ئەلێی ئەستیره‌یی ئاسۆبه ئەدره‌وشی
 به‌لام په‌روین^(۵) و ئەستیره‌ی به‌یان که‌ی وا دره‌خشانه
 ئەلێن ره‌وتی ته‌زه‌رو^(۶) ئاسایه له‌نجه‌ولاره‌و و عیشوه‌ی
 خه‌یال ئەنگیز^(۷) ئەلێی بۆ جووت له‌خالخال^(۸) خه‌رامانه
 ئەلێن سووری سه‌ری کوئمی نمونه‌ی ئاوری عیشقه
 وه‌یا ئاوره‌نگی هیند ئاله چمان خوتنی شه‌هیدانه
 ئەلێن حه‌لقه‌ی کلافی مووی میسک و عه‌نبه‌ر و عه‌طره
 له‌کوێ چه‌پکه‌ی گوێ و سونبول وه‌ها بینه‌خۆش و فه‌تانه^(۹)
 ته‌زه‌روی خۆشخه‌رام^(۱۰) ی من له‌خالخال خه‌یالمد
 چ بێ و یجدانییه بیه‌ژن ئەلێی طاوسی ریضوانه
 نیگاری سه‌ره‌واران و بوتی ره‌عنای ئەوینی من
 له‌وینه‌ی کوا په‌ری فامه، له‌خیلێ میری بابانه
 ئەلێن (هه‌یژا) دلێ پیداره، گیانیشی بوێ ئەیدا
 ئەلیم عاشق که‌ راسال بێ، ئەوی لای هه‌یچ به‌بێ گیانه

(۱) کردگار: خالق، خوا. (۲) مه‌وزوون: ریکوییتک. (۳، ۴) خه‌جستان و به‌ده‌خشان: ناوی دوو شارن
 کانی له‌علیان به‌ناوبانگه. (۵) په‌روین: ئەستیره‌ی هیشوو. (۶) ته‌زه‌رو: مریشک و که‌ره‌شیلێ
 جه‌نگه‌لی که‌ ره‌وتیان زۆر جوانه. (۷) خه‌یال ئەنگیز: خه‌یال هه‌ل‌خه‌ین، ئیبله‌ام به‌خش. (۸) خالخال:
 ناوچه‌یه‌کی نازربایجانی ئیرانه که‌ لکاوه به‌ جه‌نگه‌له‌کانی ناوچه‌ی تالشنه‌وه و مریشک و که‌ره‌شیلێ
 جه‌نگه‌لی زۆره. (۹) فه‌تتان: فیتنه ئەنگیز، فریبه‌نده. (۱۰) خۆشخه‌رام: خۆشه‌وت.

دلیم ته‌نگ و ته‌نم بیه‌ماره‌ بێ تو
 هه‌واسم په‌رت و رۆح بیه‌زاره‌ بێ تو
 هه‌راسان و مه‌له‌وول و ده‌رده‌دارم
 ده‌روونم زام و، بێ تیماره‌ بێ تو
 به‌جی ماوم له‌ کاروان، که‌وته‌ کارم
 له‌تو بێ به‌هره، بام لاره‌ بێ تو
 له‌چاوم ئەشکی سوور و خوێ ره‌وانه
 چمان سه‌یلێ جه‌م و رووباره‌ بێ تو
 له‌دلما سووسه‌یی هیوا براره
 ژیانم ژان و ناهه‌مه‌واره‌ بێ تو
 وه‌لاتی موئکی دل خاپوره‌ خاپور
 به‌راس بێ یار و بێ غه‌مخواره‌ بێ تو
 عیلاجی ده‌ردی کاریم زۆر گرانه
 شه‌وم شیواو و رۆژم تاره‌ بێ تو
 په‌ریشان خاتری سه‌ودای ئەوینه
 غه‌ریبی ئاوه‌دانی و شاره‌ بێ تو
 له‌کوێ ئارامی بێ و چۆن داہم‌کێ
 شه‌و و رۆژ کاری هاوار یاره‌ بێ تو
 وه‌کوو فه‌ره‌اد له‌کیوی بیستوونت
 له‌ره‌نجی بێ وه‌ری و بێ باره‌ بێ تو
 ئەلێی گیانه (به‌هه‌یژا) چاره‌ چاکه
 ئەلیم چاری چییه‌ بێ چاره‌ بێ تو

تەلانى

تەلانىم^(۱) بىر دە بەر مالى چەم و خەم^(۲)
نەمامى ھاتە بەر قاپى بەئەستەم
دەرى لىم كىر دەو بەر بووكى بەنازۆ
دەتاوياو ھەشەم ما ھەروەكوشەم
تەزى دىدارى جىوانى و بەرقى دىدەى
دلى لەرزانىو ھە و دامنا تەلانىم
سەلامم كىرد و پىم وت ئەى كچى چاك
خەم ھەروا نىشتەجىن لىرە لەگەل چەم
بەزى گرت و سەرى داخست لە شەمما
وتى: خەم ئاشنا و شەم^(۳) چوون بەرەو چەم
دەيانووست بچنە گوپى كانى و سەراوى
چەم و خەم كەن، بەجووتە دوور لە عالەم
وتم باشە بەقورىان سەيرى بالات
موجازە بو دلى دامماوى خەستەم
وتى زانىم زەدە و زامماارى بوپە
خەزم كىرد دەركى ئولفەت ئاوەلا كەم
وتم مادام كە واپە سەروى ئازاد!
دە بى پەردە لەسەر ئەو رازە لادەم
دەمىكە شىت و شەيدا و دل لەلاتم
پەرىشان حالەم و ھەردە و چەواشەم^(۴)
ئەگەر تا ئىستە خۆم گرت، لىت دەترسام
بەلاتو وانەبى پىكرائى تازەم
لە رۆژىكۆكە چىرئاندت بەلامما
بە سوارى ئەسپى ئاھووسانى^(۵) «ئەدھەم»^(۶)

و ھەك شاھىن^(۷) دلى شەيدات رىفاندم
بە شوپىن تۆم، ناتگەمى، سەلتە^(۸) و پىادەم
ئەگە چى ھەولى زۆرم دا بەدووتا
منى پى خستووى لەنگ ديارە ناگەم
بە رۆج و گىيان و دل شەيدا بەشوپىن تۆ
كە بەشكەم خۆت پرى كەى جامى بادەم
بەئاوات بووم كە ئىزنىم دەى سەر ئەنجام
لە كۆى^(۹) سەوداى خەما خىوت بەپاكەم
لە (ھىژا) ناوەشىتو بى ئەدەب بى
نەزاكە تبارە سوۆزى داغى^(۱۰) سادەم

(۱) تەلانى: خۆراك، شتومەكىكە كە لەسەر ھەفتەدا ئەبىن بۆ بووك لە باوانەو، جا ئەلەن تووشە و تەلانىيان برد بۆ بووك. (۲) چەم و خەم: ئەتوانى ناوى دوو كچ بى ۋە ھەروەھاش بەدەم باسى عغەرام و عىشق ئەوترى. (۳) شەم: ناو، ۋە كورتكرائوى شەمعە واتە مۆم. (۴) چەواشە: سەرگەردان سەرلەشپىئاو. (۵) ئاھووسان: ئاسك وپنە. (۶) ئەدھەم: ئەسپى رەشكوت. (۷) شاھىن: نەوعىكە لە ھەلۆ. (۸) سەلتە: پىادە. (۹) كۆ: گەرەك. (۱۰) خوازىبىنى بەئەدەبى خوشكى، خوازىبىنى خەم لە چەم.

قوو

له تاو شمقاری^(۱) شوومی نهفسی جادووم
گه لئ بیزار و خهسته و مات و ماندووم
له گۆلی مه ند و ئاوی صاف و روونا
دل ئارا بوو سه مای نهفسانهیی قوم^(۲)
له پر هاژه و شهقهی شابالی شمقار
شکاندی شاپه ری نهفکاری زیندووم
که قازم پۆلی شیواو، بالی گرتۆ
په کی کهوت زیره کی و، مات مام و تیاچووم
نه بی بۆچ وهی^(۳) له مل بی وهی بئالی
سزا بدریم له پیتی ئاسایشی زووم
چ مهینه تباره بی تاوان بچیژی
عه زابی بی جیههت بهختی خه والتووم
گرانه لام که زانا و هوشمه ندان
له لایان وابی من بی حال و خه وتووم
په وایه جار بدهم تا دهنگم نه پروا
به جیه بییر و هوش و زۆری بازووم
له خۆرا تیک نه دهن کۆشک و که لیم
هرامه هه لته کینن دار و پردووم
که رن وا ناژنه ون ئاههنگی گیرام
ته رانه ی ژین نه خوینی مورغی یا هووم
بوله ند و پایه به رزه رۆحی بی دار
به کاره هه روه کوو زوو شان و باهووم
له کوئی دهر بهس چه رهند و دهنگوباسی
قسه ی پووچی، یه کی دوو یاری به دخووم

به جی ناگا دهم و دووی کویر و هه رزه
به ئاسان قالب و پر پیستی هه ردووم
دهمی که خوم نه پاریزم، له نادان
به راستی له و قه بیله خه لکه ماندووم
نه گهرچی هه رزه، دانم لی نه ساوی^(۴)
به لام (هیژا) م، بولهنده بورج و بارووم

(۱) شمقار: مه لئکی راوچی قه ویه که به لای گیانی قازه. (۲) قوو: کرماشانی، بیچاره، فارس
به گشتی به قاز نه لئین. (۳) وهی: به لا، موصیبهت. (۴) دانم لی نه ساوی: ئیستیلحه به عنی هه ره شه م
لی نه کا.

گهردگی خه راباتییان

وهرگیتراوی غه زه لیککی مه ولانا جلال الدینی رومی (دیوانی شه مسی ته بریزی) یه

مه کوی خه راباتیی عیشق، ئه ر بزانی له کوییه
که عبهت له بیر نه چیتو، قیبلهت لا جیبه جیبه
له که عبه کوانی خه بهر، له قیبله کوانی ئه ئه ر
له ههردوو کوا تپه پری، پروت له غه بری خوی کتیبه؟
ساقی که رۆزی ئه زهل، شه رابی ئه له سستی دا
مه سستی له سه ر مه خمورا تا ئه بهد هه ر خدییه
ئیمه به مه ی مهس ده بین، سه رخوشی مه ی به خویه
کاتی که گشتی خویه، چۆن و بۆ کئی به کتیبه
با بهس بی پارانه وه، رووه و خه رابات برۆ
بروا، پیری خه رابات، په یامی شادیی پتیبه
ئه گه ر به راس عاشقی، له لاله و پاره گه ری
چونکه ئه و به زم و باوه، ربیبا و ته زویری لییه
له گه ل خه راباتییان، که پان و پوره رتیان
زوو به مه نزلی مورد ئه گه ی چون راسته رتیبه
چۆن به لاتو خاموشه، کووره ی خه رابات نشین
کاتی ته واو ته پ و دووت هه ر هیی خه لکی ئه وییه
شانازی ته ورزییان، شه مسی (هیترا) ی دین یه قین
له گشت تاوانی بهری و، دوور له ئه ری و نه رتیبه

چهرخی چه پخوون

دلّم که یلی جه فای گهردوونی دوونه
که یار و یاوه ری جه رده و چه توونه
ئهوی ئازاده و وربا و دلّی ره
دو چاری گهوج و گهیرۆده ی جه بوونه
دلّم هه مواری ناکا سهیر ئه کم و
ئهوی جوامی ره، بازیچه و زه بوونه
ده میکه ئه م مه به ستم پی گرانه
گه لاراوی (۱) دلّ و رۆح و دهروونه
هه تا که ی چه پ ده سووری چه رخی چه پخوون
هه تا که ی به ختی دانا سه رنگوونه
فه له ک تا که ی «زه لانی» (۲) ناخه وینی
«شه مال» بۆ نایی هه ر سۆزه ی «سه بوون» (۳)
ده میکه رۆزگار مهینه ت به کۆله
مه تای نابابی، سه رباری فسوونه (۴)
به داخو ژیر و پیر، کارزان و وربا
که ناره و، گهوج و لاری رینموونه
که من پیم وایه بورجی که وکه به ی خه م
له روو خانایه، قالدۆره ی هه سوونه (۵)
وه رن یارانی زانا ئیسته مه تله ب
له سه ر تیبا چوونه، یا بوون و نه بوونه
گه لی ته نگه مه ساف (۶) بۆ بیر و ته گبیر
ته کان پیوسته چار، بی چند و چوونه
له راده ی پر مه ترسیدا په کت کهوت
سه ر ئه نجامت، په شیمانی و نه بوونه

عیلاج و چاره پیش قهومان به جیییه
بلییی خوش هات ئهوی پیش هات، جنوونه (۷)
مه لئی (هیژا) له جووج و توند و تیژه
له هسه رتدا، گهرووی گیراوو توونه

(۱) گلاراو: بئ نارام، وهقره لئ بران، موضطه ریب. (۲) زه لان: بای وشکه زوقمی زه بئندی پایزی سارد. (۳) بای گه رمی هاوینی مه سموم: که زورجار خه لک ئه کوژی. عه رهب «سموم» ی پئ ئه لئین، وه بای تاییه تی ناوچه گه رمه سپره کانه. (۴) فسوون: فیل و که له ک: فریبدان. (۵) هه سوون: کۆله که ی ناوه راستی دهواره، پئیم وایه ریشه که ی له گه ل «ستوون» ی فارسییا که به مه عنای بایه وه کۆله که یش به کار ئه برئ، یه کئ بئ. (۶) مه ساف: مه یدان، فورسه ت، ماوه. (۷) ئهوی پیش هات خوش هات: مه ته لئیکی کوردییه له باره ی ئه وانه وه ئه وترئ که بئ ئبراده ته سلیمی پیشهاتن.

جهوری فه له ک

فه له ک شه لئاخی (۱) پئ کردم، براهه م
له جه ننه ت که ی نیازم وا بوو را که م
له کوی من لئ برام ته رکی وه تن که م
له گه ل عه شقی خوداییدا جه فا که م
دلم که ی پیوه بوو که وسهر سه راوی
له سه ره که م، له دۆزه خ جیگه چا که م
خه یالم کوا بوو گولزاری وه لاتم
به جئ بئالم له سه حرادا سه را که م
له گولگه شتی وه لات و سه رسه راوی
ببوورم لای سه راب خیهوت به پاکه م
له گه ل په نجی قه ده ره چون په نجی لئ ده م
یه خه ی گرتم، له چی چوون و چرا که م؟
له گه ل کلکی قه له م چی بکه م که نه شکا
حه زم لئ بوو، که په نجۆله ی دوو تاکه م (۲)
به لام نه کرا، فه له ک وا کۆلی پئ دام
له مشتومر (۳) هه تا بکری حه شا که م
خه یالی کورده واری دئ به سه رما
دلم وا پیوه بال و په ر په یا که م
له شه ققه ی بال بده م تا به ندی شاهۆ (۴)
به سه روه ی سه ره هوار ده ردم ده وا که م
به ئه و خوایه ی که ئه کوانی به پا کرد
ده کوشم بئ وچان تا ده رکئ وا که م (۵)
برۆمۆ بۆ به هه شتی نیشتمانم
له رتیا مال و گیان و تن فیدا که م

دهغهڵ پیتی وایه دووری لیتی ئەخیزی^(٦)
 له بیسم باتهوه چۆن چار پهیا کهم
 ههناسهم بێ نهشهی سهوادی وهلاتم
 له سینگا چهپسه تا چهشرو چهلا کهم
 بهلام مهنگ^(٧) و ههله و گیتز و نهفامه
 مهگهر وهستاوه قهت چهول و وهلاکهم
 به هینای^(٨) کوردهواری مهسته (هیتزا)
 ههوای کوردی بلتین تاکو سهما کهم

(١) شهلتاخ: شهرفروشی و گهروگور. (٢) دووتاکردن: شکاندنهوه، دوولاکردنهوه، دهقکردن، واته
 شکانندن. (٣) مشتومر: نيزاع و چنگه پرچن، شهپرکردن. (٤) بهندی شاهۆ: زهنجیره کیتی شاهۆ،
 سلسله کیتی شاهۆ. (٥) واکردن: کردنهوه، بازکردن، دههکه واکه، دههکه بکههوه له بنهپهتا وشه
 «وا» کردن، بازکردنه، جا له ئیعالال و ئیبدالی کوردییا «و» به «ب» و «ب» به «و» تهگۆردی. جا «باز»
 بووته «واز» و بۆ سووکی لهسهه زمان «ز» کهشی فری دراوه (حذف) کراوه و وشه «وا» به مانای
 کرانهوه بهدی هاتوه. (٦) لێ خیزیان: لێ هاتن. ئهوهی لێ ئەخیزی. واته ئهوه کارهی بێ ئەکرێ. (٧)
 مهنگ: وێ، گیتج، تینهگهیشتوو. (٨) هینا: نهسمه، سروه، سووسه.

مه‌یخانه

دهرکی مه‌یخانهم لهسهه داخهن سهه‌ری شهو^(١) تا سه‌حه‌ر
 خۆم و خومخانه و خوم و خومگهر، تهك و بێ دهردی سهه
 تا له نهشهی جامی ساقی مه‌یكه‌دهی مه‌ستانی ده‌یر
 كه‌یل و سه‌رخۆش و سه‌مه و خه‌ندان سه‌ه‌ینی بیه‌مه‌ده‌ر
 وه‌له‌له‌ی شو‌ر و نه‌وای گه‌رمم موغان^(٢) بیه‌نیته‌ خول
 تا له (مه‌ر)^(٣) ده‌رچن به‌ره‌و مه‌یخانه‌کانی ناو گوزه‌ر
 جا له‌وئ جه‌م بن هه‌موو شو‌ریده‌کانی به‌زمی جه‌م
 پوخته‌کانی^(٤) تینی کووره و سووخته‌یی بوریان جیگه‌ر
 به‌رگی ته‌سلیمی فری ده‌ن، بیه‌نه‌ گه‌ردش پر له شو‌ر
 قاله‌کانی^(٥) ماجه‌راجۆی^(٦)، هاو‌لانی، کووزه‌گه‌ر
 ده‌نگی ئاهه‌نگی نه‌وای مه‌ستانی ئاسانه‌ی نییاز^(٧)
 سه‌ه به‌ نازانی سه‌ما خول دا به‌ره‌و خوم بێ خه‌به‌ر
 سه‌ه سه‌رای سه‌ودا سه‌رانی سه‌ه زه‌مین پر بێ له بوت
 تا سه‌ما که‌ن پیکه‌وه شو‌رشگه‌ر و شو‌ریده‌ سه‌ه
 کو‌ری^(٨) مه‌ینۆشانی به‌زمی مه‌یكه‌ده‌ی یه‌که‌رنگی جا
 جاپی مه‌ستی بۆ به‌ن، سه‌وداسه‌رانی با هونه‌ر
 کو‌ینۆ خونیاگه‌رانی^(٩) ساز و سو‌ز، مینا به‌ده‌ست
 ناگری ده‌ن په‌نگی مه‌ینه‌ترای^(١٠) من و تو‌ی بێ ته‌مه‌ر
 موخته‌سه‌ر (هیتزایه) ته‌ئشیری نه‌وای ئاهه‌نگی چه‌ق
 به‌رده‌تاو، ئاسانه‌ بۆ کووره‌ی ده‌مه‌ی شه‌یدای خه‌ته‌ر

(١) سه‌ری شه‌و: هه‌وه‌لی شه‌و، مه‌غریب. (٢) موغان: په‌هه‌رانی ئایینی (به‌ع) که‌ له‌پیش زه‌رده‌شتیا
 باو بووه. (٣) مه‌ر: که‌ورگ، غار. (٤) پوخته: سوورکراوه. (٥) قال: له‌کل ده‌رهاتوو و دامه‌زراو
 و پیکه‌یشتوو. (٦) ماجه‌راجۆ: موشاغیبه‌ی عه‌ره‌بی. کو‌نه‌که‌ره‌وه و نه‌ترس. (٧) ئاسانه‌ی نییاز:
 قاپی و به‌رده‌رگای ته‌مه‌تنا. (٨) کو‌ر: مه‌جم: جه‌مگا و جه‌ماوه‌ر. (٩) خونیاگه‌ر: ئاهه‌نگساز و،
 ئاهه‌نگگێ. (١٠) مه‌ینه‌ت زا: مه‌ینه‌ت به‌کو‌ل، مه‌ینه‌ت هیته‌ر.

پووت و قووت

داکوهه! پټيواري تهنگه ي کوټير و سووت
بيرتنه نهووهل جار که هاتي پووت و قووت
چنگي گوشت و پيشه بووي، زار و زوير
دهوري خوټت سهير نهکرد و مووته مووت
بهرگ و سيپالت نهبوو بهسته زمان
بي پهړ و بال وهک مريشکي ناوورپووت
ورده ورده گهوره بووي و بوويتسه لاهو
دهوري گرتي نهخته نهخته لات و لووت
کاتي گهنجي رهشتي شکل و ههیکهلت
هاته کايه فيز و نهتوار لووت و پووت
کهوته کهلهت يار و ياوهر کوټوهکه ي
دهوري گرتي هاوسه ليقه تاق و جووت
فيز و دهعيهت دانه مرکا و کهوته خوټي
نارهزوو هينايه بازي و ههيت و هووت
نهفسي نه مهارت هه لينا ي، بي خه بهر!
بو فزوولي و قيل و قال و شات و شووت
بژنهوه په ندم هه ژاري نابهلده
حه يفه بفروشي به هه رزان ناوورپووت
بي کم و زياد هه لده سهنگي کرده وهت
ورد به ينان سهير نه کهن چاک هات و چووت
کومه لت کرداري نه ندام سهير نه کها
وا نه زاني هيچ و پووجه خوټق و خووت
کاکی پټيوار خوټمه گوره و ساده به
ههرچي بووي هه روا (بهه يټرا) و راست و رووت

نازاده

برام، نازاده يي سهيراني سهر گوټ^(۱)
به نه مري کردگار خوټقايين من و تو
حه قي کهس کوا به سه زمانو له بوونا^(۲)
مه چوټير باري ميننهت سا به فيرو
به ديه پنه ر ته که و لټت بي نييازه
خله تيان عه بيه، بو نه يرهنگ و نارو؟^(۳)
به شه ر! تيفکري، نازادي گرانه
به هه رزان دايه نين هه ندي به داخو
ته ماداري مه به کاتي که روټي
به دهس نايټوټه يهوو تا کو بيټو
خه لاتي کردگار به خشين گونا هه
مه گهر ناسانه نهو جورمه به لاتو؟
نهوه ناشوکرييه و کاري خه تايه
ده نهنگي به ندهگي چي دا به دهستو؟
له لاي بي بهند و بار، گه وهه ر فروتن
مه به ستي سووکه، بي ري چي بکاتو
به لايو قيمه تي کواني که رامهت
له مه جهوول، نابهلده چون سهر بکاتو
نه زان و گيچ و بي پروا ده بهنگه
جه فهنگ ناسانه، مات بوچي بيټو
له ميټره هه ر ده لتي نازاده يي ژير
به هه شتي بولحه گيتي بهم بي ساتو
نهوي تيبين^(۴) و وربا بوو و بلټمهت
له سهوداي بار و نابار ليوي گهستو

به زير و مال و نازی (۵) پوچی هستی
 هومای سهر به رزی نازادی نه به ستو
 له بازاری مه تاي نازاد و دبلی
 موسه لله لای بزانی نه هاتو
 نهوی (هیژا) بوو پاراستی به پیتی گیان
 به مه کر و فیل و فر، نهیدا به ده ستو

(۱) گو: کوره، سهر عه رز. (۲) بوون: خهلق، وجود. (۳) نارو: فیل و که له ک. (۴) تیبین: ده قیق، تی فکریو. (۵) ناز: طمع.

گیان نیسار

بو ناحه قمه که شهیدای نه رگسی مه ست و خومارت بم
 سهراسیمه و ته مادار و دلنه و دووا و بی قه رارت بم
 ره وایه تا سه حهر نه نووم، گلار اووم بی بو دیدار
 به دل موشناق و بی نارام، په لهم بی و ئینتیطارت بم
 له ناوجه رگهی غولامانا گه لی خوشه که من بو خوم
 نمونهی دلبروانی حه قیقی و، گیان نیسارت بم
 وهره نهی سهرده لیلهی روو به خالانی خه یال نه نگیز
 به قوربانی نیگای پر میهر و سه ودای جاروبارت بم
 ده می میهر و، سهری کین و، زهمانی له نجه و و عیشوه
 به سهر گهردی عیتاب و میهر و جهوری روژگارت بم
 نه ویدی و وصل نه دهی پاشان فیراقت دیتته سهر شانو
 به شووری شه هدی نهویان شاد و، به میان داغدارت بم
 چیه نهی شوخ! که هینده تالبی خه وف و ره جای ره نجهی
 چ سیر پیکه که مه یلت لپیه ههرده و تار و مارت بم
 که سهری ره ویهی سهرت نه کهم زور دوور له تاینه
 که من و سهر سپوردهم هه ز نه کهی دلخواز و یارت بم؟!
 نه لیتی (هیژا) ته ماداره به کالی پی بگا و پروات
 به ویجدانم گه لی پوخته م، ره وایه یاری غارت بم

ئەھلى ذەوقم، واعىظا، دەى كەم بلى دىوانەيە
 بىرو راى بى جى و بەتالە، كردهوى شىتانهيە
 خوشەويستى كەى گوناھە، عاشقى بۆ جورمه، بۆ؟
 كى وتى بى ھەست و مردوو لايقە و فەرزانەيە
 پىت و ھايە ھەرچى دل توراو، پىاو، بى خەبەر
 دل كە شۆرى تىا نەبى، مال ئاودان، ويرانەيە
 شۆرى عىشقە نەشئە بەخشى بالى ئەندىشە و خەيال
 ئەى رەفلىق لەكوئ ھەلات شەم، دەورى پر پەروانەيە
 سا وەرە باى بال بە، بۆى ھەلفرې بى ترس و بىم
 ھەر كە تەن دەردا بە پەستى پى شىاوى تانەيە
 ھەر مەرامى دلپەسەندە، عاشقانە دووى كەو
 كامگارى بۆ دلئ جەذبەى نەبى ئەفسانەيە
 شۆرى مەستى كەى ئەسىر و گىرى تەگبىر ماوئەتو
 سازى بى سەودا لەكوئ گىرايە، كەى جانانەيە
 بەسبە شەيدا! سا وەرە بى باك و سەرىس جاپ بە
 عىشق و مەستى، بى پىيا، بۆ خەستە دل ھىلانەيە
 گەرچى واعىظ ظاھرا ھەر مەنع و لۆمەى من دەكا
 چاك ئەزانى پەندى (ھىژا) حىكمەتە و پىندانەيە

دەشت و كىو ئاھەنگە، دەنگى چەنگە، ئاواى نەى ژەنە
 «دالەھۆ»^(۱) رازاوتو، پاكىو و، دەشتى گولشەنە
 بانگەواز كەن^(۲): كۆبىنۆ سىمىن عوزارانى ھەوار
 «دووزلە» و «سورنا» و «سەما» بىكاتە غەوگا و فەرتەنە
 بەسىە خاموشى، لە دەبرى بى نەوايىدا ھەژار
 مەرد و رەندى^(۳) پى دەوى ئەم چەرخە پر فىل و فەنە
 ھىچ نەوايى^(۴) تا ئەبەد مەقبوول و خوش ئاوا نىيە
 ئەمرو نەرم و ساز و دلگىر، بۆ سبەينى رىشخەنە^(۵)
 دوپكە يارۆ مەست و شاد، لەم چەرخە رازى، ئىستە وا
 كار و پىشەى شىن و زارى و سىنگ كوتان و شىوونە
 جا كەوايو ساقىيا ماتل مەبەو زوو بىرە خوئ
 ساز بى ھەر سازى كە سازە، بىژەنى كى نەيژەنە^(۶)
 چەھچەھەى خوشخوئى جەرگەى نەو نەمامان سەر كەوى
 شاد و كام بى ھەر دلئ تىر ئاژنە^(۷) و خەستەتەنە
 مەوسىمى گىرانى بەزمى سەر ھەوارە و «لادەوار»^(۸)
 گول كلاو لارە^(۹)، «كەما»^(۱۰) زەردو زوو ھەردە و كۆكەنە^(۱۱)
 چارەبى ئاواتى تەن خەستە و مەلوول و دلگىران
 سەر سبەينى ناو دەوارى دۆلى كەسك^(۱۲) و دامەنە^(۱۳)
 پر دەروونى رانە (ھىژا) خوئ ئەزانى چى ئەلئ
 كارى شىوانشىو، بى بونىادە گىتى گۆبەنە

(۱) دالەھۆ: كىوتكى بەرزە لەپشتى «كرد» و رىژاوى ناوچەى كرماشان كە بەھارى زۆر بەفەر و جوانە،
 خەلكى ئەو ناوچە لە بەھارا دەوارى تىا لى ئەدەن. (۲) بانگەواز: جاردان، خەلك بانگەردن بە دەنگى
 بەرز. (۳) مەرد و رەندى: زرت و زىندووبى و ورباى و چالاكى. (۴) نەوا: ئاھەنگ، بەزمى گۆرانى.
 (۵) رىشخەن: مەخسەرە، گالته پىكردن. (۶) ژەندن: لىدانى مۆسىقى. نەيژەن: كەسى كە نەى لى

بدا. (۷) تیرناژن: تیرباران کراو. (۸) دهوار: خیتوه تی مووی رهش. (۹) گول کلاو لاره: واته گولی گیا دانی گرتووه و قورس بووه «کلاوه کهی لار بووه ته وه». (۱۰) گیاییکی زور به کار و قهویبه بو ناژهل و حیوانات. (۱۱) کۆکه: کاتی دوورینی گزویگیای کیو (پیتی نه لئین کۆکه) واته کاتی که دنی گیای کیو. جا که ما له پیش گشت گیا کیویه یکانا زهره نه بی وه نه وه نیشانه ی پیگه بشتنی گیای کیوه، چونکه زووتر بکنری تهرچکه و رهش نه بیسته وه و به که لک ناین. دیریش بیکه نن نه بیسته پووش، ئیتر نه و خاصیه ته ی نامینی. (۱۲) کهسک: سهوزکی جوان. (۱۳) دامه: پاکتیو.

ژانی زین

بلیسه ی سوز و سازم عالهمی گرتو، چ به دبه ختم
 چلۆنم بهرگه گرت مامو وه کو خۆم، دیاره سه رسه ختم
 جیهانی کرده وهیشوومه، شه راره ی شوومی سووتانم
 نه گۆزا سازی ناساز، گوئی نه دریا وه ختی بی وه ختم
 هه موو بوو به زوغال و خۆله میس ههستی عه زیزانم
 که چی هه روا بریکه ی دی زه ری گه نجینه یی نه ختم
 قه ده ر وای کرد نه گه رنا خۆ له دلپاکی پتر (۱) نه مبوو
 سه به ب بی پتی به لا شهل کا و، نه گاته که وکه به ی (۲) به ختم
 نه گه ر مه ندم به لاتو وا نه بی، هیی ناته وانیمه
 نه بی زور بورده بار بم روو به رووی په یکارگه ری جه ختم
 نه بی بی راده هه موار که م، حه ریف، زووخاوی کردارت
 دیفاع که م گیان له سه ر که ف (۳) تا نه لئین دژیباوی دۆزه ختم (۴)
 به لاتو وانه بی ئارام و پی خستوم له کردارا
 ئیراده م سسته ناکیشی به دووی خۆیا ته نی له ختم (۵)
 له مهیدانی جلیت بازبی جه می چابوک سه وارانا
 چ چالا که کومه یی لی برانی شیک و خوش ره ختم (۶)
 نه وی چپوی له دهستم داپری (۷) پیشهاتی زالم بوو
 که کۆلی دا به من روو خا به سه رما بارووی پیته ختم
 له تووفان و ته لاتومدا جه سوور و مه حکه م و (هپژا) م
 شه پۆلی بی نه مان نه توانی شه ق کا هه لمه تی به ختم (۸)

(۱) پتر: زیاتر. (۲) که وکه به: ته شریفات. (۳) گیان له سه ر که ف: ضرب المثلیکه بو لیبران به دل و گیان نه وتری. (۴) دۆزه خ: جهه نهم. (۵) ته نی له خت: به دهنی قه له وی ته نه ل. (۶) رهخت: زینه ت، ئالانی ته سپ و ماین. (۷) چپوی له دهستم داپری: دهسته لاتی له دهست سه ندم. (۸) پهخت: لونه، گه می، قایق.

چییە دیر ئاشنای سەرکێشی مەغرور! چییە ئاواتی سەودای ئاشنا و دوور! وەرە ئەی کێژی جوانی کوردەواری وەرە گەنجی^(۱) ئەوینی پاکی مەستور دە خۆزگە تۆم نەدیبايی بە ئیلاخ^(۲) لەگەڵ خێلا نەهاتاییی بەرەو ژوور دلت داگیر نەکرداییم، بەجاری لەتاو تا سوورنەبوو ماییتۆ پێ شوور دە مأل ویرانیی خۆم بیستم مەبەستی کە رۆژی روونی لێ کردووم بە دەبجوور^(۳) مەگەر مەجبووری، بەو جۆرە بەسەرما سەرای ئاوات برووختیت و خاپوور^(۴) بلایی ئوغر ئەکەم ئەمرۆ و سەبینی بنەم ئەرواتهو مەلبەندی باشوور^(۵) بە کام بارا، عەزیزم، شایەتیمان بەهینم صوحی داغ و شامی کافوور^(۶) لەدەس چوون و نەچوونت چاره کوانی؟ شەوم زاری و، سەبەیان شاد و مەسرور شەوی عاشق گەلێ دوور و درێژە ئەبێ سەبریشی بێ مەجبوورە، مەجبوور مەگەر نازانی رەسمە عاشق (هێژا) سەحەر شاد بیت و شام بێزار و رەنجوور

(۱) گەنج: خەزانە. (۲) ئیلاخ: یەیلان، کۆیستان. (۳) دەبجوور: درێژ و تاریکترین شەوی سالی. (۴) خاپوور: ویران. (۵) باشوور: گەرمیان. (۶) کافوور: مەعدەنیکە یا تەرکیبێکی کیمیایي فیتیکە بۆ موبالغە لە ساردییا ئەلێن ئەلێی کافوورە.

بۆ خزمەتی پیری پیران چرای یەزدان شیخ عثمان

قوربانە

قوربانە، فیدای تەکیە نشینانی جینانم شەیدام، مەکە لۆمە ی شەرەری شوور و فوغانم لەو کاتەو دەوورم، لە جەمی حەلقەیی ذیکرت دلتەنگ و مەلوول و پەکەر و خەستە رەوانم ئەی هوو! لە کە یۆ ئەم دلە شەیدایە ئەلێ من غەوغای دەمی مەجدووبە دەواو مەرەمی گیانم شووریکە دەسووتینێ لە پێ شاری دەمیکی هەللا یە کە ناگونجی بە دەم بێژی، ئەزانم هویبکی^(۱) مۆردانی صەفاکێشی^(۲) خوداجۆی هویبکە لە مەر سۆز و چلێ خەستە دلانم مەستن لەوی پەروانەیی سووتای سیراجی مەردی دەوی زاتی هەبێ تا بێژی لەوانم سەودایی یو دلخەستە وو سەرمەستی نەقشەند مەینۆشی وەفاکێشە لەوی پیر و جەوانم جەم جەم بە کە مەندی خەمی صەبیادی خەرابات بەستین^(۳) و تەماداری دەمی پیری موغانم قوربانی کەرامەتیه، دل و گیانی کە مەنکیش^(۴) حەیرانی صەفای عالم و زانایی زەمانم رووناکە چرای دین! کە بە بەر تیشکی چراتۆ رزگار ئەبێ رێبواری سەرا و کۆشکی ئەمانم (هێژا) یە ئەوی دەستی بە توگرتیی (وەسمان)! رزگارە لە مەکری دەدی غەدداری جیهانم

(۱) هوو: بهو هوویه ئەلێن که دەرویش له حالی ذیکرا بێ ئیراده ئەیکیشی. (۲) سهفاکیش: سهفا
تایین. (۳) بهستی: پهناهنده. (۴) کهمه ن کیش: بهو موریدانه ئەلێن بهر له دیتنی پیر ئیراده تی بێ
پهیدانه کهن وه رایان ئەکیشی بۆ خزمه تی پیر و حهلقه ی دیکه ی.

عالمه می تر

وهرن، یاران! بچینه عالمه می تر
دهسه و مل بێن له گه ل جه رگه ی جه می تر
سه ری دهرکه ی ن له هه ی ت و هووتی دونیا
له که ی ن و به ی نی گیتی و به ره مه می تر
هه تا که ی پیا بچینۆ کۆنه مه تلّه ب
موتالا که ی ن غه می پیچ و خه می تر
برۆین شایه د بگونجی چاره سه ر که ی ن
له زامی کۆنه بگرین مه ره مه می تر
بکۆشین به لکه ریگای بی په یاکه ی ن
بچینه جه نگ و غه و غای و هره مه می تر
ئه گونجی بازه ره قه ی چه خماخی تازه
بزووسکی هه لبگرسی نی شه می تر
په یا بێ په هه نومای بی ریگه دهرکا
به ره و کۆشک و سه رای بی مه حره می تر
ئیتر به شکم هوما ی ئیقبا لی ئیمه
نه هیلی بیته بهر خامه ی خه می تر
خیره دمه ندانی هۆز، وربای خه ته ر بن
جله و نه درپته دهس، که مه ته رخه می تر
ئیتر مه یدان نه دن بێ په ویه هه روا
بمانان غه له ت بۆ ماته می تر
له کهل هه لیبی ستاره ی شادمانی
پشووی دهریکه ی ن تا سه رده می تر
به ره نج و رتبه ری و تاین و زانین
بچینه سه ر سه راو و لچه می تر

رەنجى فەرھادى^(۱) بدەيت و جىيى بەيلىت و پړۆي؟
 شىتى دل خوش كەي به گىتى و كەين و بەين و ھاتوچۆي
 بۆ بكيشى مەينەتى نابار و ناھەمـواري ژين
 كاتى بۆ دوورى لە دیدارى عەزیزان غەم بخۆي
 ماھەيى ژين و حەبات و كامەرانى! دل لەلات
 مەينەت ئاواي عىشق ئەبشكىنى بەدووتا كۆ بەكۆي^(۲)
 من كە عىشقى خۆم بەسەر لەوحەي دلۆ ھەلكەندى
 نەخشی رووى سەنگ، كوا دەچیتۆ؟ جاويدانە خو بەخۆي
 تىكەلى رۆح و تەنە سۆزى ئەوينى ئاورىن
 داغە ھەرچى موورەگى تىدايە بافت و تار و پۆي
 سەر ھەتا پىم سكلە، پشكۆيە دەسووتى بى وچان^(۳)
 عالەمىكى گرتەو، بۆسۆي پرووزانى بەسۆي
 كوا دلۆ وا داغ نەبى، ئاگای لە دەردە و ھەست ئەكا
 كى ئەزانى غەيرى عاشق سۆزى سەوداي پر شكۆي
 وەصفى دل سووتاوى تاوى عىشق ناوئىژى بە دەم
 حالە^(۴)، دەتوانى كە ھەستى كا فوغان^(۵) و گوفتوگۆي
 دل ئەگەر ماھەي ھىواي تىابى بە ھىچى نەبەزى
 وا لە كوورەي ئاورى عىشقا غەمى بۆ بۆ بخۆي
 گەرمەشىنى نىوھشەو ھەي داد و بى داد تا سەحەر
 سوور ئەكاتۆ ناو دلۆ سەنگىنى (ھىژا) تۆ بەتۆي

(۱) رەنجى فەرھادى كىنايەيە لە رەنجى بى سەرئەنجام و بى ھوودە. (۲) كۆ بەكۆ: گەرەك بەگەرەك.
 (۳) بى وچان: بى پشوو، بى ماتلى. (۴) حال: ھەر زمانى حال ئەتوانى چۆنايە تىبى ئاورى عىشق
 تەفسىر بكات. (۵) فوغان: شىوون.

ھەلەي پىت و ابى بىكارە و كەنەفتم^(۱)
 كە تۆ دوپرى يەتيم^(۲) بى، من صەدەفتم
 بەلاتۆ وانەبى، لىم بى نىيىيازى
 لە بىرت بى كە ھۆي شان و شەرەفتم
 ئەگەر تەننازى^(۳) جەرگەي مەھرۇخانى
 منىش ئازادە گەنجى باھەدەفتم
 لەسەر كىشى گەرى! نەرم و نىيان بە!
 ئەگەر پىيى زيادى راکىشى تە رەفتم
 عەزىزم بۆيە توند نايمە جەنگت
 كە روودەربايسى كۆنە و سەلەفتم^(۴)
 وتم پىت راست و رووت گەوھەر پەسەندم
 لە كىت بىست موشتەربى مۆرە و خەزەفتم^(۵)
 جەواھىريان نوواند ھاتم بەدووتا
 ئەگەرنا بى ئەساس خۆرى نەكەفتم
 خولم دەن زوگەش ئەمۆ، ئەبە پشكۆ
 لە ئاتەشبازييا داغتر لە تەفتم^(۶)
 پەرىشانى پەشىمانىتە رۆحم
 لە پىش سەھوا ھەراسانى ئەسەفتم
 يەقین دل سوۆز و يارى تۆيە (ھىژا)
 ھەلەنەگىرىنى چاكە چاھى نەفتم^(۷)

(۱) كەنەفت: پەككەوتوو، لىكەوتوو. (۲) دوپرى يەتيم: بە مروارىبى ئەلەين كە تەنيا بۆ خۆي لە
 صەدەفىكا پىت. (۳) نازدار و پىكەوتوو: تەنناز. (۴) سەلەف: پىشەنە، راپردوو. ئەجداد. (۵)
 خەزەف: مووروى بى قىمەت. (۶) تەفت: تەلەنەي ئاورى يا چاتر بلەين زوغال گەش كەردنەو. (۷)
 چاھى نەفت: بىرى نەوت.

ده سهیری بهژن و بالای کهن ئەلئی سهروی گولستانه
 سهرنجی دیمه نی مایه ی ژبان^(۱) و شیره ژن جوانه
 ته ماشای زولفی ئالوزاو^(۲) به ههر حهلقه ی دلخ بهنده^(۳)
 به سهر شان و سهر و ملیا که په خشان و په ریشانه
 به سهر هه رتاری گیسوویۆ دلخ به سراوه تۆو دیله
 «تعالی الله» په ری روو چهن قه شه ننگه! مانگی تابانه
 له سهیری کۆرپه یی نازی، که تیر نابج به نی ئادهم
 له باوه شیا ده لئی به چکه ی په ری یا حووری ریضوانه
 خه تام کرد و به سه رچووم^(۴) کاکه! شپکرۆ زاده یه رۆله ی
 نه وه ی سولتانی ئەییوی و صلاح الدین و بابانه
 ده ده ردی قوۆ و بازووی تۆ گرم ئە ی شیره ژن! چونکه
 چه کی گیانبازی بۆ هۆز و فیداکاریت له سهر شانه
 گه مه ی مندالی ترساوو بزراکوت جیگه ر ئە به ری
 بزده ی لی دئ به ناز ئە ممان. له ناله ی تۆپ هه راسانه
 قله ی شه صتیری^(۵) دوزمن وا له گویتیدا و دهنگی ره شاشی
 ئە گه ر ناوچاوی تیکداوه و دژاوه و مات و هه یرانه
 وه ها باردی کورم سوۆی ئە بیته قاره مانی کورد
 ده دایه! موژده بی! رۆله ت به بی شک مه ردی مه یدانه
 له گه ل شیر چۆته ناو خوینی خه باتگتیران و گیانبازی
 فیدایه و مه رد و (هه یژا) یه، کوری دل سوۆی کوردانه

(۱) مایه ی ژبان: هۆی ئیدامه په یداکردنی ژبن، واته ئافره ت. (۲) ئالوزاو: دژباو. (۳) له ناو ههر ئەلقه ییکی زلفیا دلخ دیله. (۴) به سه رچوون: ئیشتیبا ه کردن. (۵) قله ی شه صتیر: رزکردنی مه تره لۆز. ئەم پارچه هۆنراوه یه م به پیشنیاری خوشکی خوشه ویست و ئازیز «سوریا» موفتی زاده له شاری «سانهوره» ی کالفورنیای ئەمریکا هۆنده وه، هه لبه ت سووژی مه به سته که وینه ی ئافره تیکی گه نجی خه باتگتیر بوو که له ره وه که دا کۆرپه ی له باوه ش و چه کی له شاندا نیگه ران و هه یران، به لام وه ک شیر ی زیبان دانیشتیوو، وازر و وریا سه یری ئاسۆی ئە کرد و چاوه دپتی پیشهات و ئاماده ی خه بات بوو.

بۆ پلویووشی جه فا پیویسته کام با هه ل بکا
 خه وش و خالی شیوی نه گبه ت ئاوقه دی جه ننگه ل بکا
 کام ته وانا بیته مه یدان دیوی به دخوو رابری
 تا نه بیلتی چینی مه زلووم موسته لای گپچه ل بکا
 وا ده رهن دووی کا ئیتر بۆی نه کری به دکاری ده غه ل
 داو و پیلان بۆ هه ژار ری خات و کار سه نبه ل بکا^(۱)
 بۆ فربیی خه لکی ساده بیته خول ناکه س به تاو
 داخویری بی غه م له خه لکی بۆ چه پاو^(۲) قول هه ل بکا
 مالی کورد و تورک و ئه رمه ن، ئازه ری و عاره ب هه موو
 دا بمالی و خوینی گه ور و داسنیی تیکه ل بکا؟
 باره شی توند و زه لانیکی زه به ن پیویسته بی
 تا خه تاکار و ده غه ل ده سته و ملی ئە نجه ل بکا
 جا هه ریمی ژینی ئینسانی ته واو پاک کاته وه
 دیو و عیفریتی سته م (هه یژا) ده له^(۳) و به ره په ل^(۴) بکا

(۱) سه نبه لکردن: ظاهر سازی و راسته قینه ون کردن. (۲) چه پاو: تالان. (۳) ده له: خو پیری، سه گی به ره لالا. (۴) به ره په ل: ره جم، به ردباران.

گەنجی ئازادی

سەرم پەر بوو لە سەودا^(۱)، داخەكەم هیچم نەهیتادی
لە گشتی پر بەهاتر بوو، بەلامۆ، گەنجی ئازادی
نە تەنیا من بە ئومئیدی گەیین بەو بارە خۆم فەوتان
ئەوی ئازادی خەواز بوو کپ بوۆ هاوار و بیئادی
ئەگەر راستت ئەوی «عەنقا»^(۲) بوو طەیری بورجی سەریستی
لە «جابلوقا»^(۳) دەبی کر^(۴) بی لەلانا مورغی ناشادی
لەناو کوورەدی جەهەننەمدا «سەمەندەر»^(۵) وینە لانی بی
هومای سەریستی هیند پووج و قسەدی بی تامە بونیادی
وشەدی پووجی عەدالەت هەر فرۆفیلتی من و تۆبە
ئەوی وا ناتەوان بوو کەدی ژنەویا داد و فەریادی
بزانی حەق هەمیشە هەر، لەگەڵ زۆردار و ملهوپر بوو
هەژار و ناتەوان ئەروا و لە بیس مێژووش ئەچن یادی
وەرە ورد و بەدیققەت سەیری ژینی جانەوەر کەین، با
بزانی چۆن دەخوا زالم وەکوو هەر، بیچووە هەمزادی^(۶)
لە خیلقەتدا وەها باو، کە ملهوپر خواوەنی حەق بی
هەژار داماو و بی بەهەرە و نەبیسری تا ئەبەد، دادی
حەقی مەزڵووم، سزای زالم، عەدالەت، هەر قسەدی پووجە
لەسەر کاغەز ئەنووسری، بۆ من و تۆ، جووان بە ئوستادی
نیظامی خواردن و خوریا لە کەونا باو نەووستی
بە حوکمی فەلسەفە و ئایین، لەکوئ وەستاو، شەددادی
عەدالەت نیسبیبی، یاری عەزیزم، نابی موطلق بی
خیلافی خیلقەتە، کوانی مەهار^(۷) ئەکرئ بە جەللادی^(۸)
بەداغییۆ زۆر سەری نایۆ ئەدی و، فەیلەسووف و ژیر
پەيامبەر چەندی دیقی کرد لە حەسەرەت رەنجی بەربادی

خەیاڵت خاوە پیت وایی، دەبی دونیا بەجەننەت کەدی
مەحالە بۆت بگۆری تاروپۆی و خوویی بونیادی
دە قەلبی ماھیبەت^(۹) لەکوئ کراو، کەینی گونجاو
نەکەدی ئەو ئیددیعا تا پیت نەلی: فەھمیدە! شەییادی
بە مەنطیق نارەوایە بۆ بەشەر دەعوای مەلەک بوونی
لە ناحەق بۆ بکیشی، دەعیە زل! رەنجیکی فەرهادی
گەلی (هێژا)ی لە رادەدی خۆت وەدەر هەنگاو نەنیی عاقل
بە مەیلی کەس نەنیشت مۆرەدی جیھان، دۆراو نەرادی

(۱) سەودا: ئارەزوو، ئارمان. (۲) عەنقا: تەیریکی ئەفسانەییە. (۳) جابلوقا: ئەویش دەشتیکی ئەفسانەییە. (۴) کر: نووستنی مەل بەسەر هیلکەووە لە هیلانەدا. (۵) سەمەندەر: مەلیکی ئەفسانەییە ئەلین لەناو ئاودا ئەژی. (۶) بیچووە هەمزاد: بیچووی لفە دووانە (توام)ی خۆی، یا هاوجنسی خۆی. (۷) مەهار: کۆنترۆل کردن، پاراستن. (۸) جەللادی: بە ئیجباری، بە فەرز. (۹) قەلبی ماھیبەت: نەفی کردنی خصوصیات شت. بۆ نمونە گەرما لە ئاور برین، یا تەری لە ئاو نەفی کردن. یا نیسبەتی گەرمی لە یەخ دان.

گرۆی شهیدایی

به سۆزی ئاهی داغی خهسته دل هیمان نه سووتاوی
به شهستی تیری ئاوداری جهفا جوئی نه پیکراوی
له پیاله دهستی ساقیی مه جلیسی به زمی خه راباتی
له سه ر ناز و گریشمه و بی موبالاتی نه ره نجای
ئیتیر غه و غا و ههرا و بی داد و فه ریادت ئه بی چی بی؟
له کایه (۱) دل به ریی عه بیاری نازدارا نه دۆراوی
په له و داد و هه یاهووت نازنه ون مه ستانی مه یخانه
ئه لئین: کوورده نه دیوه، پوخته نیت، سوورۆ نه کرباوی
گه ره کیانه، به دابی (۲) مه کته بی شهیدا گرۆت که ن چون
ئه لئین: هیمان نه پالیویا و، زاخا ویش (۳) نه درباوی
ئه گه رچی گر ئه خاتۆ باز ره قه ی چه خماخی په رداخت (۴)
به لام هیمان بزوو سکئ سۆزناک جه رگی نه پیکراوی
له خوئی کوورده بی گیان سۆز له کوئی بینراوه تا و بگری
گر و گلپه ی ده مه ی پییری ئه وی تا هه لگری تاوی
به لاتۆ وانه بی، ئایینی سۆز و ساز شتی ساده س
که هینای سارد و ته ئشیری صه فا نه تگاتی فه و تاوی
پرۆ دوردی (۵) که شانی مه حره می خومخانه پهیدا که
ده سه و داوینی مه ستانی هه وا به! تاوه کو ماوی
له ده ورت کۆ وه که حه لقه له گوئی، ئه هلی وه فا سه رجه م
له ساقیی جه م ته مه ننا ی جورعه که ن، بیژن که تاساوی
به کئ دوو پیاله نو شداروو له ساقی وه رگرن جا تو
غرووری پی بسووتینه که رزگار بی له زووخاوی
به لام وه سیهت بی بو تو نو ره سیده ی خام له خومخانه
سه بر ئایین و بی ده عیه و ده مار به، وه رنه دامای

وهکو (هیترا) سه بوور و خاکی یو رووخۆش و خه ندان به
که لایان وانه بی مه غرووری، یا به کجاری به زیباوی

(۱) کایه: بازی. (۲) داب: ره سم، عادهت. (۳) زاخاودانهو: ئه مه حلوه له که بو پاک کردنه وه ی زیر
به کار ئه بری. (۴) په رداخت: تیژ کردنه وه ی به رد، یا ریک کردنی. (۵) دورد: خلتته ی شه راب.

صهفام چاند

دهسهو داوینى عهشقى بى ريبا بووم
هه تا دلّ حهز بكا جیددی و له دووی چووم
ئهوى بهندم له ریتدا بوو پســــاندم
كه بهش دلّ لانه كالاى ئاره زووی زووم
پشوو بگریت و دامه رزی به لایق
نه جاتی بى له تالوكه ی هه وای شووم^(۱)
به غهیری خوشه ویستی هیچ نه زانی
نه بیستی سه رگوزه شتی رهنجی مه زلووم
بلا!^(۲) شادان و خهندان رۆحی شیرین
بگاته باره گای ئاواتی پیشوووم
له کولبهی پر صهفای عیشقا بمینى
به پیتی دلخوازی كوونه و رابوردووم
حهزم لى بوو به هه شتی كامه رانی
بیته پایه گای فه رزه ندی^(۳) زیندوووم
ئه گه رچی تالوكه و مهینهت بوو ریگه م
له كووره ده رنه چوو^(۴) نهفسی خه و الووم
خیره د كوولی نه دا و ریگه ی نه گورئ
به بیر یا هیچ نه هات: داماو و ماندوووم
له بیر و رای کوپ و کالا صهفام چاند
گوئم کیلا^(۵) له باغ بو نه سلّی پاشوووم
هیـــــوادارم له ژینا رۆله كانم
نه دهن ره نجم به با، کاتی که تیاچووم
له دووی سه و دای موحه ببهت بن هه همیشه
له دهس قهت به رنه دهن رهویه و خدی و خووم

چ سارده ژین به بی تینی مه حه ببهت
مه زه ی کوانی بژیت ته نیا وه کو بووم
له گه لّ جه معایه نه شئه ی به ختیاری
خدیوی میسری ته نیا په سته مه علووم
ده شه رته بو جینانی خوشه ویستی
له گه لّ خه لکا برۆم (هیژا) وه کو چووم

(۱) هه وای شووم: ئاره زووی شووم. (۲) بلا: بهینه، لیگه ری، واز بینه. (۳) فه رزه ند: رۆله، نه ولاد.
(۴) له كووره ده رنه چوو: له ری لای نه دا و كوولی نه دا. (۵) گوئل کیلان: ئه لّین فلانی له باره ی فلان
کاره وه گوئی کیلا، واته حه قی مه تله بی نه دا کرد، باش له عوه ده هات.

كوپروكالى كاتى شەو زىنگايەو^(۱) گىشتى كۆيۈ، كەس نەمايەو لە بانى مزگەوت ھەموو يەككىر بوون بۆ راويژكردن كەوتنە ھاتوچوون «رەشە» ى مام «خولە» وتى: كوپىنە! گىشتتەن ئەزانن دوايىيى ھاوينە فرىكەى قىنگلاشك^(۲) پىياو ئەتوقىنىن كەو لە سەرىرەزان ئىتەر ناخوتىن شەقەى شەلاخى «رەشەبا» و «زەلان» ئەلى پايىزە و زوقمى بى ئەمان بووار^(۳) بەرەو خوار روو و گەرمەسىر ئەپواتە شەوگەى بنكاو^(۴) و تاوتىر زوورەسە ئەمسال پايىز و زىستان پىويستە زووتر كەوينە خۇمان كەلام^(۵) وەكو خۇى بە كوئىستانەو لەئالف جاپا ھەروا ماونەو بىن شانى پىيا كەين بەلام كوپانە برايان! ئەمپو و سبەى زىستانە «جەوال» و «كۆگ»، «رەشكە» و «تەلىسە» خەينە سەر ولاخ، بېزىن ھەر ئىسە «تەنگ» و «گورىس» و «چەلەم» و «ژىر تەنگ» ھەلگىن خىپرا پىكەون قەشەنگ خۇلاسە بەدەم قىسە و باسەو كىروان ھەلجىوى لە رىي راسەو

دەنگى زەنگ و قۆر ھەستا لە كاروان زىرەى زەنگۆلەى جاش قاترى جوان پىرمەى پىشاھەنگ^(۶)، ھەچەى قەتارچى پىچىيايە ناو دۆل: رۆلە بە خىرچى پىچ پىچى رىگە بەرەو ژوور پىشت دى گىرايە پىش و بوو بەكىوەر كى^(۷) ئاواز و نەواى «چاوپرەشە كالى» سەداى «بارمەكە» و «ھەى خالىخاس خالى» گۆرانىي گەرمى «ئەى خالىزى رىبىوار» «چى بىكەم سا چى بىكەم» چاوپرەش، كالاو لار «سىياوچەمانە» ى كۆنى پىر تەئىر «قەتار» ى خۇشى جوانى بى نەظىر بە دەمەتەقى و چەپلە و گۆرانى «ھەرىيەندە» بە خىر گەيىبە سەر كانى كاروان گەيشتە جى ژوانى كوئىستان جى بنەى سەرجەم لاوى سەر ھەردان جا بەدەم خەوۆ كوپروكالى دى يا لاوى نووستووى سەرھەوار، ناو جى ئەزانى مەزەى دەنگى «ھەرىيەنە» يا زىرەى زەنگى كىروانى چەنە كاتى ئەپزەنەو بىدار و نووستوو يا بە دل بىدار بە دىدەى خەوتوو ئەزانى بايىي نەواى ھەرىيەنە لە كانى دلدا تەئىيىرى چەنە جووت جووت و سى سى لاوى پىكەوتوو ئەپزەنە بۆ كىسە بەك بەك و دوو دوو

گهرميان و کویتستان ئەکا و له کاتیتکی تایبەتی پیتکەوه کۆچ ئەکەن. بەو ئەوتترئ بو، چە لەگهرمیانەوه چە له کویتستانەوه دەست پێ بکا. (٤) بنکاو: پەناگای کیتو. تاوئیر: درگە ی بن بەردی گهوره. (٥) کەلام: بە خەرمانی ئالف ئەوتترئ کەلام. (٦) پیتشاهەنگ: بە هیتسر یا یابووی پیتش کاروان ئەوتترئ، جا عادەت وایە باش ئەرازیتریتەوه و جل و سەر جلی تازە و زەنگ زەنگولەمی زۆری پیا ئەکەن. (٧) کئ وەر کئ: موساپەقە. (٨) حەچە: فەرمانیتیکە بە بارەبەر ئەدرئ کە زوو بپوا. «تەسە»: فەرمانیتیکە قەتارچی بە دوو بارەبەر ئەدا کە ئەترنجیتنە بەک، ئەلئ: تەسە. (٩) بە شەو گۆبەندە: واتە بە شەوا ئەیکەن بە گالتنە و گەپ و بەزم.

بە کۆمەکی یەک بار دائەگییریئ ئەکە و نە هەولئ پۆیین بەرەو دئ ئەمجارە قاتر ئەبیرتتە بەر بار گشت بار ئەکریئ بارخانە یە کجار جا رایئەمالن بەرەو ئاویی بە «حەچە» و «تەسە» (٨) و بە دلنەوایی هەریەنە لە گەل لئیزیگی هەتاوا دیتتەوه ناودئ گشت پۆژئ ئاوا ولاغ بە پۆژا و گەرمای نیوهرۆ تەنگەتاو ناکەن بیکوژن بی خو بە شەو فیتنکە بەرەو ژوور کە ی کیتو ئاسان نەبیرئ بۆ باربەر و خیتو لەو سەرۆ باری سەنگین ریتی هەلەت بەو گەرمما نابرن پرجەور و مەینەت بە پۆژا باربەر، لای «هەریەنە» ئیسراحت ئەکا بە شەو گۆبەنە (٩) بۆ ماوەی مانگئ ئەوه کاربانە کادان پرتەکەن لە سەوزە و دانە بەو رەسمە ئەلئین «هەریەنە» ی هاوین خەلکی سەردەسیر دئی پاکیتو نشین ویستتم ون نەبئ ئەو رەسمە کۆنە پاشەپۆژ نەلئین «هەریەنە» چۆمە (هیتژا) لای وایە ئەو ئایینانە ئەبئ بزانیئ تا دیر زەمانە

(١) شەو زرنگایەوه: شەو تاریک بو، دوا ی عیشا. (٢) قنگلاشک: سەوزە ی درشتی گەلاپان وشک ئەبئ و با هەلئینەگرت و ئەیبا بەرەو کەناو پیتی ئەوتترئ «قنگلاشک». (٣) بووار: مەل هەندیکی

قهره خواجه رۆ

له دهوری بیچولانا خواجه رۆ ههستا قهره زوو که!
ئه‌لین دێو زۆری هیناوه، ده خیرا چاری بیچوو که
به ظاهر مه‌خله‌تی، پیلانگهره، گوئی بگره رۆ رۆ دئ
ههراکه خواجه رۆ! چاریکی هار و په‌ست و بیژوو^(۱) که
له دهوری بیچوه‌لانا^(۲) خۆی مه‌لاس داوه که هه‌لمه‌ت دا
ده تاری نی و، سه‌گی تیکه، هه‌تا بی گیان و بی توکه^(۳)
قهره‌ی خواجه! نه‌گهر موولته‌ت بده‌ی په‌تیاره^(۴) گیان بگری^(۵)
ته‌ماشای فیز و نه‌تواری ته‌ره‌س که و سه‌یری به‌دخوو که
له دهوری بیچوه‌لانا خواجه رۆی، دل‌سۆز و یاران دئ
ده‌سا ئه‌ی پاسه‌وان، ئامان! ده‌غه‌ل تار و ده‌ره‌ندوو که
ئه‌لئ هه‌ی خواجه رۆ! فریا که‌ون یاران له بیچولان
قیرانی گه‌وره‌ی رووی دا، چاری به‌چکه و داک‌ی بیچوو که
به‌قییره و داخویرین و قهرم و قال پر روو له رووناچی
قهره‌ی زال!^(۶) بی‌ره مه‌یدان کار به‌گورز و زۆری بازوو که
به‌قوربانه‌ منال و که‌وته‌ کار و ئافرته‌تی هۆزت
په‌وانه‌ی سه‌نگهر و قه‌لعه و حه‌صار و بورج و باروو که
ده‌خیله! ده‌وری بیچولان به‌میرد ئازای خه‌بات بگره
له نه‌ندامی فییداکاری گه‌لت تا نه‌کری ئۆردوو که^(۷)
قهره‌ی قۆلچی^(۸) هه‌رای لاوان به‌بی بایخ نه‌زانی قه‌ت
له لاتان وانه‌بی بیچوو له پاراستن که‌مه و سووکه
ئه‌بی چاوت به‌ سوور گریان و لاشه‌ت خۆینی لی بتکی
هه‌تاکو بیچوه‌ بی وه‌ی^(۹) بی، یه‌لی^(۱۰) (هیتزا)! یه‌ک و دوو که

بوون. (۶) زال: پیروژ، مووه‌فه‌ق. (۷) ئۆردوو: له‌شکر. (۸) قۆلچی: نۆیه‌چی، پاسه‌وان. (۹) بی
وه‌ی: بی‌تازار. (۱۰) یه‌ل: پالنه‌وان. قهره‌ی خواجه‌رۆ: بازیبه‌کی کوردیبه، نه‌م کایه‌یه‌ له‌ناو گه‌نجانی
دیدا باو بوو، کوروکالی دئ نه‌بوون به‌ دوو ده‌سته، ده‌سته‌یه‌کیان له‌گه‌ل (قهره) واته‌ جه‌وانیکی نه‌سمه‌ر
یا ره‌شا، به‌هاوکاری خواجه واته‌ پیاوی مونسایی دئ، له‌ رۆژی هه‌یه‌هاتا مندال و مه‌زنی دێیان
نه‌پاراست. ده‌سته‌ی دووهم، ده‌سته‌ی تالانچی بوون نه‌یانویست دئ تالان که‌ن. گه‌نجانی به‌هاوکاری
خواجه و قهره‌ی نه‌وانیان تار نه‌نا جا له‌وکاته‌دا گه‌نجان بانگیان نه‌کرد جواجه رۆ، خواجه رۆ، قهره‌ی قهره
خواجه رۆ ده‌غه‌ل و له‌ده‌وری بیچولانا فریاکه‌ون. سه‌ره‌نجام تالانچی نه‌گیرا و نه‌یانده‌هیتشت له
بیچولان و مندالانی لای خواجه دیل بگری. جا منبش ده‌رفه‌تیک پیش هات بو‌ئوه‌ی خواجه وریای
بیچولان بی. وه‌ هه‌روه‌هاش نه‌و کایه‌ له‌بیر نه‌چیته‌وه، هۆندمه‌وه.

(۱) بیژوو: حه‌رام زاده، زۆل. (۲) بیچولان: جیی کۆبوونه‌وه‌ی ژن و مندال له‌ تالان و برۆدا. (۳) بی
گیان و بی تووک: زه‌عیف و لاواز. (۴) په‌تیاره: بی‌بهندوبارو، بی‌ئابروو. (۵) گیان گرتن: قه‌وی

شارى خاموشان

كز و بيمار و زار و دهردهدارم
سهرت ليم سر نه مينى وا هه ژارم
له پى كه وتووى به ره و ژووردهى ژيانم
شپرزه و ليو به بارى كاروبارم
له خوراى له كاروان جى نه ماوم
ته كه م دى و كه وته كار و بى قهرارم
سهر ناسوى شارى خاموشيم نه كيشا
نه خويشم دى نه دوسم دى نه يارم
گه لى بارم گران و قورسه هاوار
عيلاجى! كوا برينى ناديارم
خه فه تبارم، غه مم سه نگينه سه نگين
عه زادارى گهل و دار و ديارم
له كوژگه و مال و خانه و لانه مه حرووم
هه موو مال كاولن عيل^(۱) و ته بارم
په كه ر^(۲) چۆن دانه مينم مات و بى دهنگ
ده كوا دل سوژى سهر دهركا له كارم
خه ريكى ناوه دانين خه لكى گيىتى
به لام ويرانه كووشكى گوند و شارم
سپاى دوژمن به بولدئيزر رماندى^(۳)
هه موو كووشك و سه را و دار و نه دارم
ره و ايان پى نه ديم خانوويه ره م بى
سته مگه ر كه وته كووشتار و بژارم
هه رام كريا له من كوژى، كه لىنى
پشووى تيا دهم، بژيم «به ستiane كارم»^(۴)

حقووقى كتكى، كه رويشكى، «دوو پايى»^(۵)
به من نه درا به سه ره م رۆژگارم
كون و كوژگه و كه لىن و كه پرى كوانى
كه من تيا رۆژ كه مو شه و گارى تارم
له سه ر عه رزى خودا و جى با و با پير
وه ده ريان نام و وىل و تاروم
ده توخوا به س بى «لا هه» و دادگاي پووج
ده «شوراي نه منيه ت» كه ي گه بيه كارم
به خوا «مافى به شهر»^(۶) هه ر گوفتوگوويه
له كووى بيسرا «نزا»^(۷) هۆزى نه زارم
له مافى نازهلانيش ئيمه بى به ش
حه قى په ستر له وانه قه وم و كارم
حه ياي «داد» و شه ره ف بريا به ده عيه ي
پروپووجى سه رانى ده س به كارم
قسه ي زل تا بلئى نه كرى، به لام كوا
نه تيجه ي فيز و ده عيه ي «كارگوزار»^(۸)
دره نده چاتره (هيترا) به ويجدان
له ده سته ي حاكمى بى به ند و بارم

(۱) عيل و ته بار: عه شيره و طائفه: قه وم و كه سوكار. (۲) په كه ر: عاجز. (۳) رماندى: رووخاندى.
(۴) به ستiane كارم: خدييان تيدام. (۵) دووپا: نه وعى مشكى بيابانئى گه ورديه كه به دوو پى نه چن
به رتوه. (۶) مافى به شهر: حقووقى به شهر. (۷) نزا: پارانه وه به گريانوه. (۸) كارگوزار: موجرى
كار.

ورجی باروول

دهسه و داویننی باروول بووم که می دیم له دل دهرکا
بری بالی خه یالاتم بگروئ و تووکی په ر، په رککا
برووخیننی قهلا و کووشک و سه رای تاوات به سه ره عه قلا
خه لاسم کا له بیری کونه، موسته غنیم^(۱) له وه وه بهر کا
ئهوی قهید و قو بووده گشتی بشکیننی به لاقهیدی
قه لاجهی بی مویالاتی به بی باکی به سه نگر کا
له تیر و تانه لام دا هه توانجیکم که تی بگر
به فیشقییات^(۲) و لاتایل په کیخا و رهنجی بیوه کا
ئهویش دایه دهری شوخی و، رسومی گرت بهر کایه^(۳)
که رۆح رزگار بکا، به شکم نه مامی شادی سی بهر کا
غهمی راونا به شوخی و گالت، هه به و جو ره عاده تیه
هه تا که شتی شری شووم ره انه ی گو می به ندر^(۴) کا
له پاشان رووی له من کرد و وتی: گوئ بگره هم نه قله
به که لکه بوئه وهی ژیر بی و موتالای بیرو با وه ر کا
له دهستی خرسه واننی^(۵) حورچی نه ستور و زه لام دهرچوو
حه زی لی بو له گه ل گه و ره و بچوو کا تیوه چی و شه ر کا
چه پوکانی نه کرد و سو ر و هو ری بو به دهرخوئا
نه خولیا وه و له پی نه کوتا، هه تا چنگی به خوین ته ر کا
نیتر گوئی لی نه بو، بوچی؟ له سه رچی؟ بو چ نه نجامنی
ته ره ف کی بی و، له کوئی بی و، بوچی و ره فتاری بی فه ر کا^(۶)
له پیش گشتا دراوسی بی، زه لام و کونه کاری بو
هه رای دابه ست له گه لیا، تا ئه ویش تووشی شه ر و گه ر کا
حه ریف قورس و سمنج و^(۷) در بووزو و پایدیه مهیدانی
سه ر و به چکی و هه شیلا شپرز بانگی داوه ر کا

قسه ی خو مان بی چنگدارانی^(۸) وه حشی و ناژه لی جه نکه ل
به دللیان بو که نه و مه غرووره خو ی دوو چاری سه گوهر کا
به لام له ملاش درنده ی ناوچه له و مه وضوعه ترسی بو
حه شی^(۹) کونه، که زال بی و دایکو تی کی بی که نه و دهرکا
له حه یبه ت ناورا^(۱۰) پشتیان به ناو به ست کو ری گیانداران
به ناچار بوونه یه ک، به شکم، نه هیلن بیت و تی په ر کا
سه ره نه نجام بو به عیلاجاری^(۱۱) به سوودی حورچی زیانه خرؤ^(۱۲)
ئهوی دهسیان چوو، دایانی که چاری گیچه ل و گه ر کا
له گیرو داری نه و گوئیه نده ناوتری که چی قه و ما
له ئه رکی نه و شه ر و داوا حیسا بگر کوانی سه ر دهرکا
که زانی وایه خرسی کونه، لی بریا، به نامانته
دهمی له و کیسه و از بینی، که می راوه ستی مهنده ر کا^(۱۳)
که حورچی شه رفروش بو ماوه بی توانی پشو بگری^(۱۴)
دهماخ دیسانه وه چاخ بو، هه وای کرد دم به خوین ته ر کا
هه نی هاوسی و براوسی لی نه زان بی راده هه لیان نا
به مه نه و عه بیه هه موار کا^(۱۵)، که سی تر خو ی به سه روه ر کا
ئه ویش با که وته که لله ی، جا نه راندی و هاته سه ر پاشوو^(۱۶)
غرووری سا چلون رازی بی؟ نه و با به چی دهرکا؟
دهغه ل^(۱۷) له ویا سموره که وته پیش چاوی، سه راندی: بو؟
ئه بی نه و قنجه چاپلوسه^(۱۸)، مودام بازی له سه ر زه ر^(۱۹) کا؟
پری دایه «سموره» ی، به سه زوانی هاوسی، ویستی
ئهوی زیری کونوکو کردبو، گشتی له دهس دهرکا
له هم هه ل لایه «ئه سپ» و «گا» و «که ر» و گیاندارانی ناو جه نکه ل
له ترسا که وته خو ی به لکو عیلاجی کار به داوه ر کا^(۲۰)
گرؤ بیتر که پشتیان سموره ی قنجی زه ر پین بو
به جاری هاته جه ولان و جموجوش تا دهغه ل دهرکا

بَلِّيم چي «کتکه نهوتينه» (۲۱) چلُون بۆي كهوته هاتوچوو كه ئاور هه لگري پني و خوئي به خيري نه نديش (۲۲) و ره هبه ر كا له سه ر مافي «په پوله زه رپده» (۲۳) غه وغا و هه را هه ستا نه ما نينو ك و دان وا باش نه ساوري كاري نه شته ر كا فزول داکو كى بۆ جواني، ته ره س بۆ مافي ئينسانى ده غه ل بۆ بي كه سى خنجيله، كه س كوا ئاره زووى زه ر كا؟! (۲۴) هه موو بۆ مه عنه وييات و مه رامى گيانله به ر دۆسى ئه بي هه ستي دژى ياغي، به نينو ك و به دان شه ر كا به لام حورچى چه مووش (۲۵) هه ر دانه مر كا و گو يي نه دا ته هديد سه ر نه نجام وه حشى به ر و به حر ئه بي ئيعلامى (۲۶) كه يفه ر كا له لايى «كه رگه ده ن»، لايى «پلنگ» و «فيل» و مام «ريوى» له لايى «حورچى چه رموو» قاو (۲۷) له «كه متار» ي شه لى گه ر كا خو رين و گرم و هو پ و قرم و قال و ده نكي قيى و واژ خه ريك بوو گو يي به نى ئاده م ته واو كپ كاته وه و كه ر كا هه ژار كوشتن، زه عيف خوار دن، چه پوكان (۲۸) و چه مووش بازي (۲۹) ره واجى گرت هه تا وه حشى چلُون كه يفى بي كه ر سه ر كا له شير كه لبه، له هيستر جووته، ريوى مه كرى ره نگا و په رنگ كه به ش حورچى ته ره س سه وداى «بوتى زه رپين» له سه ر ده ر كا ئيتر كى مرد و كى كوژرا، سته مگه ر بۆ چه پ و گو پ كا (۳۰) هه ژار و زار و بي غه مخوار، له كو پوه ده رچى خو ي ده ر كا نه بوو مه نظور و مه تلّه ب گيان و مال و مولك و رۆحى كه س ره وايان دى كه زبانه خرۆ هه مووى له ت له ت به خه نجه ر كا كه سى نه پيرسى كه وته پشتى گو ي، (۳۱) رۆي مافي بي چاره ئه وى ئاواره يه و ويلاه، ئه بي هه ر ئه مسه ره وسه ر كا له ناحه ق جا ر درا وه حشى سزاي چه شت و ته مى كريا بلين! كوشتارى كه ي وه ستان؟ په كى دا ئه مبه ره وبه ر كا؟

غهره ز كوشتاره (۳۲) كه ي فه رقى بووه لاي ئه و كه كى ئه كوژي مه رامى رشتنى خوينه، مه جاليان داوه مه حشه ر كا برۆ (هيژا) ئه توش بۆ خو ت حيسابى كه و بلتي بۆچي؟ ئه بي عاقل به گو يي خو ينخوار و ديوى شوومى بي فه ر كا

(۱) موسته غنى: بي نياز. (۲) به فيشقيات: هه لئيت و په لئيت و مه خسه ره. (۳) كايه: گالته. (۴) گو مى به نده ر: ئه و گو ميه كه كه شتي تيا ته عمير ئه كهن. (۵) خرس: ورج به زاراوه ي كرماشانى و بيچارى. (۶) بي فه ر: ئيسك قورس و نه گبه ت. (۷) سمنج: له نج باز، له جوج. (۸) چنگداران: دپنده كان. (۹) چه ش: ورج به زاراوه ي هه ورامى و (گوران). (۱۰) (ضه رب مه سل) يكي كورديه كه: له حه بيه تى ئاورا په ناي به ئاو برد چونكه خنكان له ئاوا ئاسانتره له سووتان له ناو ئاوردا. (۱۱) عيلجاري: گه له كو ميه. (۱۲) زبانه خرو، زه ره رده ر، زبانه خش. (۱۳) مه نده ر: هه لئوست، سه بر كردن له كاري به ئامانه ت. (۱۴) پشوو بگري: ماندووى ده ر كا، ئيسراحت كا. (۱۵) هه موار: ته حه مول. (۱۶) هاتنه سه ر پاشوو به و حالته ته ئه لئين كه چوار پيني مه غروور شاخ ئه كا و هه لئه سيته سه ر پاشووى. (۱۷) ده غه ل: به دپيست و ئه خلاقسز و حه ياسز. (۱۸) چاپلووسى: خو شه ويستر دن. (۱۹) زه ر: زي، ئالتسون. (۲۰) داوه ر: حه كه م. (۲۱) كتکه نهوتينه: به ئه ندامى شه ر هه لخرين ئه لئين. ئه و يش له به ر ئه و هيه له كو نا كاتى بي بيانويستايى شو ينى ئاور بدن په رۆي نه وتاويان ئه پيچا له پشيله يى و ويلايان ئه كرد ئه و يش له ترسى گياني ده ر ئه چوو، وه ده ورويه رى خو ي ئاور ئه دا. (۲۲) خيري نه نديش: خه ير خواه. (۲۳) په پوله زه رپده: نه وى په پوله هه يه مندال ده ستي پتوه ئه دا و ئه لئى: په پوله زه رپده! كه په پوله كه ويل ئه كا برى زه رق به رقه به په نجه يه وه ئه مينئى. (۲۴) كه س كوا ئاره زووى زه ر كا: كه س كوا مه به ستيكى ماددى هه بي و پاره ي بوئ؟ (۲۵) چه مووش: به دجينس و شه رانى. (۲۶) ئيعلامى: ئيبنتيقام و موجازات و ته مى - كه يفه ر. (۲۷) قاو: بانگ. (۲۸) چه پوكان، هه لخشته وه و له پ به عه رزادانى چوار پيني مه غروور. (۲۹) چه مووش بازي: شه ر فوشى و به دجينسى. (۳۰) چه پ و گو پ: گه رو گو ر. (۳۱) پشتگو ي خستن: ئيعتايى نه كردن. (۳۲) غه ره ز كوشتاره: هه ده ف كوشتنه.

له مه‌یخانه‌ی دلّا تاوۆ ده‌گریتم، ساتی خه‌ندانم به‌پیتی ثایینی سه‌ودا بی قه‌رار و مه‌ست و خه‌یرانم زه‌مامی بیر و ته‌دبیرم سپارده ده‌ستی سه‌رمه‌ستی له ره‌مزی مه‌نطیقی ته‌رتیبی هه‌ستی هیچی نازانم له جه‌مخانه‌ی جه‌فا، گیرۆده‌بی نازی، وه‌فا گیریم له کوۆ فه‌رقی هه‌یه؟ له‌میان، وه‌کو ئه‌ویان هه‌راسانم له ده‌ریای بی په‌ری رازی هه‌وادا، کاتتی خنکابم فلانی! که‌ی ره‌وایه پیتم بلتین غه‌وو‌اصی ده‌ورانم؟ ته‌نت ده‌ردا به سه‌ودایی، له‌پیناویا سه‌ر و مالت گره‌وگانه له‌رتیا، سه‌هله دایاننیتی به‌ویجدانم له‌کوۆ نابار و بی پروا و سه‌هه‌نده و رایبی رایبی بووم؟ که زۆرم بو به‌یتن زوو، سپه‌رخه‌م، بو په‌قیبانم قوری تاپۆ و گرا له‌ی خوشه‌ویستیم زوو به ئەشکی ئال که شیلاکوا ئه‌وهم تیا هیتشته‌وه بیژن په‌شیمانم له‌سه‌ر داخوازی دیرینم ئه‌پۆم تا تین له ته‌ندا بی وه‌فاکیش و، سه‌فا ئایین و، دل‌سۆزی دل‌ستانم ترازووی عه‌دلی داوهر، سه‌ر ئه‌کا بیژن ئه‌گونجی من له ری لاده‌م که‌می داساکن سۆز و جووشی گریانم له‌کوۆ (هیژا) ئه‌گونجی داد و قالی تاوی دامرکی گرو گله‌په و بلتسه‌ی دل ده‌سووتینی به ئیمانم

شین و زاری، پیر و مه‌ستانی هه‌وا^(۱) ناچار بیه ئاهی سه‌رده و، سۆزی داغه و، ئەشکی ئالی جار بیه وای له رازانی نه‌وای شوژیده حالی داغدار دل‌ته‌زین و شی‌ر پمین و، لاو به‌زین و کار بیه ناله‌ نال و داد و قالی بی وچانی دل برین خه‌سته گروین^(۲) و جیگه‌ر تاوین و شین و زاری به گه‌رمیی ثایینی نه‌وای نه‌رمی نه‌وازشکاری^(۳) پیر شه‌رحی حالی گیانفیدایی و مه‌دره‌سه‌ی دل‌داری به قه‌یس و له‌یلا می‌کته‌بی رۆح و مه‌رامی «زین و مه‌م» زینه‌ت ئاری شانی شانۆ می‌که‌ده‌ی عه‌یار بیه هه‌له‌له‌ی غیلمان و حووری ده‌سته‌یی کوۆی خه‌راب^(۴) وه‌لو له‌ی به‌زمی سه‌فا و ئاهه‌نگی هاریکاری به ده‌سته، ده‌سته، حوور و غیلمان و په‌ری دین و ده‌چن ده‌س به‌مینا و، لیتو به‌جامی جه‌م، سه‌ما و، مه‌یخواری به بانگی ئازادی ئه‌ده‌ن ئازاده‌گانی کۆنه‌کار زه‌مه‌مه‌ی نه‌وباوه‌گان^(۵) ساز و نه‌وای رزگاری به کامگار^(۶) و «کام ره‌وا»ی سه‌رمه‌ستی په‌یکی خوش خه‌رام ساز و سۆزی موطریبانی خوش نه‌وای غه‌م‌خواری به هاودل و هاو‌پاز و هام ده‌مه‌س‌ساز به‌زمی دل‌نه‌واز رازی مه‌ستانی دل ئاگای مه‌سه‌له‌کی بیداری به ویردی رزگاری دلی (هیژا) به دل‌سۆزی به‌سۆز رستگاران شه‌رح ئه‌ده‌ن کارایی^(۷) ئه‌و هاو‌کاری به

(۱) هه‌وا: مه‌رام. (۲) گروین: گروون، پرواندن و پیست گرتنه‌وه. (۳) نه‌وازش: مه‌حه‌بیه‌ت. (۴) خه‌راب: مه‌ست. (۵) نه‌وباوه: تازه پیگه‌یشتوو. (۶) کامگار: به‌مه‌راگه‌یشتوو. (۷) کارایی: لیتها‌توویی، ته‌وانایی.

خه ياللی خاو

هه تا كهه ی ناتهوئ ناوم بهه یینی
ئه گونجی راست و پرووت تیمان گه یینی؟!
له بهر چی و له ناوی من ده توقی
به زوانی جوانی خوم بو نامدوینی؟!
هه زار ساله كه «گوتی» ت كرده «جوودی»
كه به شكهم تومی خوتی پیا وه شینی
كه چی لاله ی پرواند هه ر دوئل و شیوی
پتووركاندی نه وه ی تو تیا نه چینی
طبعهت كوا ده گوردی، كه چ سه ليقه!
ده عه بیه سه عیه كه ی خوت داسه پینی
وه لاتنی كورد ه واری ناتپه زیری^(۱)
ئیتر با بهس بی، كه م پرژینه خوینی
له گیتی كهس نه ما نه یكه یته هاودهس
نه ما مه كری نه كوشی دایوه شینی
هه مووت سه ر تیکوتا، عه بیه نه فامی!
كه پیش ناچن، بهسه! خوت نه خله تینی
چ چل ملیون نفوس له كوئ ده فه وتی
ده مالتویران بهسه، كه ی واز نه هیینی؟
نه وه ی تو نه یكه ی ئینكاری هه تاوه^(۲)
خه ياللی خاوه^(۳)، تپیدا، داده مینی
كه لوپووری^(۴) گه لی پیشینه پروناك
دزین ئاسان نییه! بو كویر نه خوینی؟^(۵)
چلون میژووی وه لاتنی كون و مه شهوور
به چاوبهس^(۶) تیکنه ده ی كوژ و كه لینی

بهسه، پر پرویی، نهنگه، جهرده بی دوون!
به ئاسان گه نجی خه لکی نارفینی!
جیهانی ئه مرۆ ئاگادار و، وربان
قه بوول ناکری غه له ت تپیانگه یینی
سه رئه نجام دپته وه پیت كردگارت
وههات لی دئ كه «به مبول»^(۷) ده رنه هیینی
په شیمانی به داخو كاری ناكات
له پاره و لاله هیچ هه لئاك پینی
حه قی حه قدار نه چیتو دهستی خیری
له وی مه میدان نییه، لووت هه لخولینی^(۸)
ئه بیته بهر په لی ده ستیار و دوژمن
له لووت دپته وه خوینبایی خوینی
وه ره پیشینی (هیژا) ت چاك له بیر بی
كه بی شك دپته ده ی رازی نه یینی

(۱) ناتپه زیری: قه بوولت ناکا. (۲) ئینكاری هه تاو: ئینكاری به دیهی. (۳) خه ياللی خاو: خه ياللی بی جی. (۴) كه لوپوور: ئیرث. (۵) كویر خویندن: بینینی غه له ت. (۶) چاوبهس: نهیرهنگ و فه ریب. (۷) به مبول: ده به ده ره پتان، گزنی كردن. (۸) لووت هه لخولاندن: بی ئیعتینایی.

ئاوينى ئەوين

لەسەر كەيفم، برايان! گەرمە سەودام
كەسى چووزانى چەندى جوانە هيوام
چلۇن بە زمان ئەوترى حالەتى من
مەگەر گىرۆدە، سەر دەرکا، لە ھەللام
لەكوى رويىاي، بەھەشتى نەشئەبى ژين
بە دەم ويژراو، شەرحى شۆر و غەوغام
نەمسا ھاوپاز و ھاودەردى نەزانى
لە خومخانەى مەبەستا بۆچى ريسوام
ئەوى وا ئاشكرا و مەشھوورى عامە
لە بېگانە و بەلەد، رووناكە، شەيدام
بەلام كوا، كى ئەزانى، بووكى ئاوات
چ نازىكە، فرىشتەى جوانى رويىام
لە خۆرايى نىيە وايەك لەسەر يەك
پەياپەى مەى ئەنۆشم، جام لەسەر جام
نەواى ئاھەنگى گەرمى شەوق و زەوقم
بەرەو كۆپى سەما رائەبىرئ سەرسام
ئەگەرچى جامى ساقىيى كەيلەكەى من
لە خومرەى ئەو پىر ئەكرى جامى سەھبام
لە ئاوينەى ئەوينا جاروبارى
روو ئەنوينى بوتى عەبىبارى پەعنام
لە مينا و جامى صافى پەيكى پازا
گىر ئەگرى ئاھى داغى كەپە ئاسام
لەپىر تا سەير ئەكەم، وا پەم ئەكالىم
چمان ئاوات بوو، خەو بوو، شكلى لەيلام

بەلام لە خوام ئەوى رۆلە و نەوہى من
وہكوئىمە نەبن رەنجوور و ناکام
من و ئەمثالى من (ھيژا)! ھەموو چوون
لەپيناوى ھەوايا، بى سەرئەنجام

نەرگسی شههلا

که شنیا سرودی ئه مپۆ بای به یانی
به لیتوی غونچه تارای گرت، درانی
له حیجله ی هاته دهر تاراجگه ری دل
به نازۆ بو چه مهن ته شریفی هانی
ئهوی گول بوو له باغچه ی به رسه رادا
له رهنگ گۆریان و ئاوره نگیان خه زانی
په ره ی لوول بوو خوماری مهستی شههلا
به غه مزه ی نهرگسی جادوو گهرانی
شه قایق هه لوه ری، لاله شه قی برد
له ئالی له علی لیو و، کولمی جوانی
خه جاله تبار له بالای سه رووی ئازاد
که شه مشادیش چرۆی سیسا و وهرانی
که ناری و فاخته، قومری و بولبول ئاواز
که پیچیا ناو چه مهن سوژی ئه غانی
چهم و خهم بوو له بهر په رژی نی باغا
خومار بوو پاسه وان، مهس باغه بانی
گول و دل، دل بهر و دل باخته «فاخته»
ده بهنگ هس هس، خه والوو پاسه وانی
له وئ سه رجهم خه راب و مهست و ئازاد
سه ما و ره قص و نه وازیش، میهره بانی
ره واجی به زم و ئاههنگ و بیساته
نهوا و بهسته و غه زه ل، ئاوازه خوانی
دل ئازاری و غهم و حوزن و هسه د کوا
له خیل خانه ی صه فان مه طروود و فانی

فیدای به زمی مه حه ببهت بم که له ویا
فه رامۆشه غه می گیتی و فوغانی
ئه میر و شیخ و دارا و ئاغه یه کسان
فه قییر و بی نهوا و سه ردار و خانی
هه موو جامیان له خومره ی ساقی که یله
هه موو یه کدل و هکو یه ک یاری گیانی
عه جه ب که یفیکه (هیژا) سه یری گولزار
به دل موشتاقی ئه و به زمه م فالانی

دلی دۆس مەرپهنجینه، نازار بیینی
 مهحاله که رهنجا، لهکن یار بمینی
 رهمی کرد و، تارانت و، تورا و، رهواندت
 یهقین باجی تاران، له تووران ئەسپینی
 له عیشقا بزووسکیکی مایه‌ی حه‌یاته
 ئەگونجی، «ره‌زی» رازی پی هه‌لگرتینی
 خه‌ته‌رناکه سازان و سووتانی سه‌ودا
 نه‌ریمان له سامناکی، سه‌رسام ئەمینی
 مەرپهنجینه ئوستادی کار کوشته به‌لکوو
 له بورجی «ئەوین» دلنه‌واز هه‌لبه‌زینی
 مه‌زن چاره‌جو، مه‌ردی کارزانی ده‌یر
 له باغچه‌ی خه‌راباتی مه‌ی «میو»، ئەچینی
 چ به‌زمیکه بازاری سه‌ودا فرۆشتن
 که‌سێ کوا له سامی سه‌ری سه‌ر نه‌مینی
 چ دلگیره دل‌باز و دل‌به‌ر دواندن
 خه‌راجی دو کیشوهر، به‌غه‌مزه ئەسپینی
 ئەگه‌ر رازی (هیتزا)ی مه‌حه‌به‌ت نه‌بووبا
 له‌کووی ساز ده‌بوو دوو به‌یه‌ک ده‌ره‌یینی

که تو یاری دلی شه‌یدای، له گیتی و خه‌لکی چیت داوه^(۱)
 دل‌م له‌و رۆژه‌وه، تووی دی، له عه‌اله‌م وازی هیتناوه
 که‌مه‌ندی زلفی یار گی‌رت، له ده‌وری گه‌رده‌نم ئالا
 ئیتر چیی دیت^(۲) ئەوئ کاتی، دل‌م لای تو به‌جی‌ماوه
 له سه‌یری گولشه‌نی گیتی و له گه‌شتی سه‌ره‌راوم چی
 له‌پیتناوی مه‌حه‌به‌تدا، دل و گیانم به‌ تو داوه
 مه‌لین سه‌رسام و داماوه چلۆن حال‌م له‌سه‌رخۆ بی؟
 دل و رۆحم گه‌ره‌وگانه^(۳)، به‌لای دل‌خوازی ره‌عناوه
 به‌چه‌شنی نو‌ق‌می عیشقی دلستان‌ی جوانی غه‌ددارم
 له عه‌اله‌م په‌رتم و حه‌یران و، نازانم چ قه‌ومه‌او
 به‌لام له‌ولاوه سه‌یری شو‌رش و غه‌وغا و قیامه‌ت‌تکه
 که ساقی و، مو‌ط‌ریب و، حو‌رو، په‌ری، دین ده‌س به‌ سه‌ه‌باوه
 له جهرگه‌ی به‌زمی مه‌ستان، ده‌س به‌ جام و شاد و خه‌ندانم
 به‌سه‌ر ته‌ختی ئەوینۆ دل‌نیام و، خوم نه‌شی‌بو‌باوه
 ره‌فییق! تو کوا ئەزانی ده‌وری جه‌مگای جه‌م چ به‌زمیکه
 له‌وئ رو‌خواوه قه‌لعه‌ی غه‌م، خه‌فه‌ت به‌ریاده، فه‌وتاو
 بل‌ین سه‌وداگه‌رانی غه‌م، له‌لای من کۆوه‌بن سه‌رجه‌م
 که پیتیان موژده‌ ده‌م دارووی ده‌روونی خه‌سته ناسراوه
 ئەوین و، خو‌شه‌ویستی و، مه‌ستی و، لی‌بوردن و، پروا
 له خو‌مخانه‌ی خه‌ما، تیکه‌ل که بوو، نو‌شداروی^(۴) ناوه
 ئەوی (هیتزا) بی تیماری، هه‌موو ده‌ردیکی ئاسانه
 خه‌یالی ته‌خته^(۵)، په‌که‌نگه، دلی هه‌رگیز نه‌گۆراوه

(۱) له خه‌لکی گیتی چیت داوه: چیت به‌سه‌ر خه‌لکی دنیاوه. (۲) چیی دیت ئەوئ: چیی توت
 گه‌ره‌که. (۳) گه‌ره‌گانه: مه‌ره‌ونه، له ره‌هنايه. (۴) نو‌شداروو: ده‌وی گشت ده‌ردی، ئیسمیکی
 مو‌ره‌که‌به‌ی فارسی و کوردییه که: نو‌ش، صیحه‌ت یا شیفا و داروو: ده‌رمان واته دارووی
 صیحه‌ت. (۵) خه‌یالی ته‌خته، یا دلی ته‌خته، واته دل‌نیایه و دل‌ه‌ کورکی نییه.

چیی تیا به‌سته‌یه

ئەو هەموو ناز و ئەدا و ئەتوارە چیی تیا بەسته‌یه؟
چۆن درووس ئەکرێ گەلێ لاساری^(١) تیا سەردەسته‌یه
بێ خەبەر پیتی وایە هەرچی مەیلی لێیە هەر دەبێ
جەبری تەقدیری بەلاو، ئەمری کوێخا وەیسە‌یه
نایەوێ قەت تێ بگا خواجه و، ئەمیر و، شەه‌ریار
گشتی بازچە‌ی زەمانە و هاتوچووی پە‌یو‌سته‌یه^(٢)
ناز ئەکا، لای وایە تالووکە‌ی زەمان ئەو ناچە‌شی
غافلە بازچە‌یی گەردوونی دوون بەرجە‌سته‌یه^(٣)
زۆر وەکو ئەو، لائوبالی^(٤) بوون، بە‌خۆخە‌رپە^(٥) و قەوی
بەر پلاری کەوتن و چوون، بێ ئەمەر ئەو دەسته‌یه
هەر کە دەس‌خۆشی هەوای^(٦) بێ رەویە بوو کە‌لکی نییە
زۆر گرانه کە‌چرە‌وێ بێ، وەرگە‌ری لەو رەسته‌یه^(٧)
کاری تێ ناکا تکا و، ئەندەرز و، پەند و، سەرزەنش
قاپی ئاوەزبان کپە و، دالانی دلێان بەسته‌یه
چاری کوانی کە‌چرە‌وی گوێ ناخنیوی خۆ‌پەرست
هەر کە عەقلی سووکە، تیفکرینی لەنگ و خەسته‌یه
پۆح کە بیمار بوو بە‌راستی، چاری سەبری پێ دەوی
بێ ئەوا موحتاجی دلسۆز و برای شایسته‌یه
دوو دلم لەو تیپە، لیم مە‌گرن، دەترسێم، چونکە خۆی
دوودلی و ترسان، لە پەت، ئایینی ماران گە‌یسته‌یه^(٨)
یاری (هێژا)ی پێ دەوی و حیکمەت شیعاری ژیر و مەند^(٩)
پاستە‌کە‌ی کاری دل ئاگاییکی زۆر بەرجە‌سته‌یه

(١) لاسار: لەنج باز، لە‌جووج. (٢) پە‌یو‌سته: مۆتتە‌صیل: یەک لە شوێن یەک. (٣) بەرجە‌سته: هە‌لکە‌وتوو. (٤) لائوبالی: بێ موبالات و گوێ نە‌دەر، بێ بە‌ندوبار و بێ دە‌ربە‌س. (٥) بە‌خۆخە‌رپە:

خودپە‌سە‌ند، خودخواه، خۆ‌پەرست. (٦) دە‌س‌خۆشی هەوا: مە‌غرور، مە‌حکۆمی هەوا و ئارە‌زوی خۆی. و شە‌ی «دە‌س‌خۆش» لە فارسی و کوردیدا، پێش هەر صیفە‌تێ کە‌وت مە‌عنای ئەو‌دیه کە مە‌حکۆمی ئەو صیفە‌تە‌یه: دە‌س‌خۆشی ترس: ترس‌نۆک. (٧) رە‌سته: ریز، تیپ، تا‌قم، خط مشی. (٨) مە‌تە‌لێکی کوردی ئە‌لی: «ماران گە‌سته لە گوریسی رەش و سپی ئە‌ترسێ» ترسان لە پەت و گوریس: رە‌سمی ماران گازی‌کانه. (٩) مە‌ند: ئارام و لە‌سە‌رخۆ.

به ته شه‌ر چاوه‌یی چاوی هونه‌رم لیله مه‌که
 تیری و بجدانی نه‌خوشت به جه‌فا، ویله مه‌که
 کشتوکالت که هه‌موو په‌یکول و درک و داله
 بی له مه‌زرای که‌سی تر ده‌س مه‌ده، لاکیل^(۱) مه‌که
 ده له کولبه‌ی په‌سی خوشت داکه‌وه به‌س بی ئیتر
 شه‌ر و گه‌ر ئاوقه‌دی^(۲) ساده‌ی گه‌رک و خیل مه‌که
 تو که بیماری عیلاجی شه‌ر و شوپرت نایی
 مه‌ردی خوا به! له گرۆی ساده‌ی فر و فیله مه‌که
 ده له خه‌لکی گه‌ری، سه‌یری ئه‌م و ئه‌و که‌ن په‌کدل
 له جه‌فا و دوودلی بۆ ساده‌ی دلان «میل»^(۳) مه‌که
 که‌ر و گاجووتی هه‌ژار بۆ به‌ده‌س هینانی دراو
 هاومل و ئاوقه‌دی جووت نیله له‌سه‌ر پیل^(۴) مه‌که
 عه‌ینی باغاتی به‌هه‌شته‌که‌ژ و کیو و ئاوم
 ده به و بجدانی که نه‌تبوو که‌س ئه‌راگیل^(۵) مه‌که
 تو به مه‌ردت که نه‌ویراوه، له «به‌ق»^(۶) ترساوی
 ده به ناپیاوی شه‌راشوویی له‌گه‌ل «چیل»^(۷) مه‌که
 ناتپه‌زیری ئه‌وی «هیژا» بی له کوری خو‌با
 زایل‌ه‌ی لاله و پارپه‌ت به درۆ زیل^(۸) مه‌که!

(۱) لاکیل: به‌و فه‌لایه ئه‌لین له عه‌رزی فه‌لاییکی ترا به‌بی قه‌راردادی به‌ینی خو‌بان فه‌لاحه‌ت بکات.
 (۲) ئاوقه‌د: دوچار. (۳) میل: به‌و میله ئه‌لین که چاوی پی ئه‌ره‌ژن. (۴) به‌رزیی پشت مل،
 به‌تایبه‌ت پشت ملی گا: پیل. (۵) ئه‌راگیل: وه‌یلان و ده‌به‌ده‌ر. (۶) به‌ق: نیره‌که‌و. (۷) چیل:
 ماکه‌و. (۸) زیل: پیچه‌وانه‌ی به‌م، ده‌نگی باریک و تیژ.

وه‌رگێراوی غه‌زه‌لیکی خواجه‌ حافظی شیرازییه

یووسفی نایاب به‌ره‌و که‌نعان ئه‌بیستۆ، غه‌م مه‌خۆ
 کووخی غه‌م ئه‌روینی دیسانۆ گولستان غه‌م مه‌خۆ
 دلنیا به ئه‌م دله غه‌مگینه‌ی حالی دیته‌ه جی
 ئه‌م سه‌ره‌ پر شو‌ره، هه‌ر ئه‌گریتۆ سامان، غه‌م مه‌خۆ
 ئه‌ر به‌هاری ژینی دووباره‌ی هه‌بی به‌زمی چه‌مه‌ن
 هه‌لده‌بیستۆ چه‌تری گول، بالداری خو‌شخوان، غه‌م مه‌خۆ
 هه‌لخولانی گویی گه‌ردانمان نه‌بوو روژئی به‌ مه‌یل
 کوا گه‌را چه‌ندی به‌یه‌کسان چه‌رخه‌ی ده‌وران، غه‌م مه‌خۆ
 تو که نائاگای له سپیری غه‌بیی نه‌ومیدیت له‌چی!
 با له‌پشتی په‌رده‌ گوم بی رازی په‌نه‌مان، غه‌م مه‌خۆ
 ئه‌ی دل ئه‌ر لافاوی نیستی بنجی هه‌ستی هه‌لکه‌نی
 چونکه که‌شتیوانی طوفان، نووحه، ئامان غه‌م مه‌خۆ
 گه‌چی ریگا پر مه‌ترسی و مه‌نزلیش زۆر دوور بی لیت
 کوانی شاری بی نه‌گاته‌ بیخ و پایان، غه‌م مه‌خۆ
 حالی ئیمه‌ زار له دووری یار و گوشت تالیی په‌قیب
 گشت ئه‌زانن چه‌په‌گه‌ره‌ گه‌ردونی گه‌ردان، غه‌م مه‌خۆ
 (حافظ) و (هیژا) له کونجی خه‌لوته‌تا و شیوانی تار
 تاکه یارت هه‌ر دو‌عا‌یه و ده‌رسی قورئان، غه‌م مه‌خۆ

وهرگپراوی غه زهلیکی خواجه (حافظ) ی شیرازییه

گولئی روویئ له گولستانانی جه هان به سمانه
 له چه من سببه ری سه رویکی ره وان، به سمانه
 من و هاو رازی له گهل ته هلی پیا نا جوره
 له گران سه ننگ جه هان، مشتت گران^(۱) به سمانه
 کوشکی فیردهوسی^(۲) له بهر کردهویه به خشینی
 ئیمه چون رپند و گه داین، دهیری موغان به سمانه
 له که نار جوگه یئ سهیری گوزهری عومرتکه
 نهو نمونه له ژیانانی گوزهران^(۳)، به سمانه
 نهقدی بازاری جیهان سهیره له گهل تازاری
 لای تو سوود و زهری کهم بوو، به لام به سمانه
 یار له گهل ئیمه یه ئیتر له وه زیتر چیم بی
 دهولته تی هاتنی نهو، قووتی ره وان، به سمانه
 قاپیه وانیم به سه، مه منیره به ههشت نهی خالیق
 لهم جیهانه بهری دهرگاهی نه مان^(۴) به سمانه
 مالیخولیا^(۵) سه ره و وصل و شهرفی به خشینت
 سوودی سه و دایه^(۶) له کالای دوو جیهان به سمانه
 حافظ! نهو رهویه یی ته قسیمه گله ی پی ناوی
 مرخی^(۷) (هیژا) و غه زهلی جوان و ره وان به سمانه

(۱) مشتت گران: میقداریکی کهم به لام باییدار و گران نه هه رزان. (۲) فیردهوسی: به هه شتی.
 (۳) گوزهران: سه ریع السیر. نهو ژینه ی به په له نه روا. (۴) دهرگاهی نه مان: به رقایی ئیطمینان.
 (۵) مالیخولیا: خدی سه ر، مه راقی سه ر. (۶) سوودی سه ودا: قازانجی موغامه له ی دنیا و قیامهت.
 (۷) مرخی: ذهوق، طه یح.

وهرگپراوی غه زهلیکی خواجه «حافظ» ی شیرازییه

ناشکرا ئیترم و لهو واته یه شم دلش شادام
 به ندهیی عیشقم و لهم عالهم و لهو^(۱) تازادم
 مه لی قودسیم و چلۆن لیکده مو دهردی دوری^(۲)
 چ بلتیم چۆنه! که لهم داوه، وه ها به ریادم
 من مه لهک بووم و له فیردهوسی به ریندا نه ژیام
 ئادهم هینامی که وهیلانی خه راب تابادم^(۳)
 سببه ری «طوبی»^(۴) و نازی پهری، هینای^(۵) حه وضی
 به هه وای ئۆینی دۆس، رۆیی له فیکر و یادم
 غهیری نه لفی قه دی^(۶)، له وحی دلی من شه قلی کرا
 چی بکه م، چیی دیی نهوت پیم له حرووف^(۷) ئوستادم
 به خستی چی؟ کوانتی نجوومگه ره له ستاره ی زانیم
 داکی گیتی به چ شانسی منی بوو؟ چی زادم^(۸)؟
 تا له گویمه خه می^(۹) نه لقه ی خومی عیشقم ده رکه وت
 هات غه می تازه په یاپه ی بو (مباره کباد) م
 خوینی نه م دلمه نه خوا مه رده مه کی^(۱۰) چاو و نه لئ
 بو دلیم دا به جیگه رگوشه یی خه لکیم، نادم
 پاک که نو روومه تی (حافظ) به ده سه زلف له نه شک
 وهرنه لافاوی په یاپه ی^(۱۱) په ی نه کا^(۱۲) بونیادم^(۱۳)
 سهیری هیژاکه جه سووره له نه ده بدا، بویه
 هه لئه گیپریتو به کوردی غه زهلی ئوستادم

(۱) لهم عالهم و لهو: لهم دونیا و لهو دونیا، دنیا و قیامهت. (۲) دوری: مه به سستی پی
 دوورکه وتنه وه له عالهمی قودسه. (۳) خه راب تاباد: له لایه ک مه به سستی دونیا یه، له لایه کیتر مه به سستی

ئازادە

وەرگىپراوى غەزەلىتىكى «حافظ» ى شىرازىيە

زلفى خاوت مەدە بەر با ، كە نەدەى بەرىادم
گىيانە نازارى مەكە و مەبەرە لە بن بونىيادم
مەى مەنۆشە ، لە گەل ھەر كەس كە نەخۆمۆ خوتناو
سەر كەشى بگەى ، فەلەك ئەيبىسى نەواى فەرىادم
حەلقەى ئەو زلفە مەھاو ، كە لەپەر بەندم كەى
بامەدە پەلگەى پەش ، تاكو نەدەى بەرىادم
يارى بىگانە مەبە ، تاكە لە خود بىن خۆم كەى
غەمى ئەغىيار مەخۆ ، تاكو نەكەى ناشادم
پرووى بنۆنە! گول و بەرگى گولم بىر چىتۆ
قەدئ ئالا كە ، كە بەرتر بىن ، لە سەد شەمشادم
مەبە شەمەى ھەموو جەمەىك و ، بمانسووتىنى
بىرى ھىچ خزمى مەكە ، پەرتى بكا لىت يادم
مەبەرە شۆرەبى شار و ، لە غەما كىوم كەى
شۆرى شىرىن ، مەپەزىرە و ، مەلئ من فەرىادم
بەزەبىت بىن بە ھەزارىم و ، بە فەرىادمۆ بىن
تا بە خاكى دەرى ئاصەف ، نەگەبىن بىدارم
كى لەجەورى تۆھراسانە! دە حاشا (حافظ)!
منى (ھىژا) شەرەفى بەندتم ھەبىن ، ئازادم

دونيای عيش و مەستىيە . (٤) طوبى : درەختىكى بەناوبانگى بەھەشتىيە . (٥) ھىنا : شۆى حەوضى
كەوتەر . ئۆين : مەكر و سىياسەت . (٦) ئەلفى قەد : بالائى وەكو ئەلف رىكوبىتك . (٧) مەبەستى بىن
ئەوھىيە كە غەبىرى قەد و قامەتى تۆكە وەك ئەلف واتە ، ئوستادم غەبىرى قەد و بالائى مەوزوونت
حەرفىكى ترى بە من نەوت . (٨) چى زادم : ھىمان نازانم ئادەمىزادم ، پەرىم ، چىم ؟ (٩) خەمى ئەلقەى
خومى عىشق : ئەلقەى غولامى عىشق و مەستى . (١٠) مەردومەك : بىلبىلە لە گلئىنەى چاوا ديارە
مەردومەكى بىن ئەلئىن . (١١) پەياپەى : يەك لەدواى يەك . (١٢) پەيكردن : لە بىخا بىن . (١٣)
بونىياد : ئەساس و رىشەى ھەر شتى .

تالووکەى زىن

شاپه پرى ئەفكارى ژاكان بارهشى ئاھى دەروون
كاتى گىفانى له دەرياي بوونەوہ چوو بۆ نہ بوون
دقيق دلئى زۆر بوو مەلى رۆحم بە دەس بى رەوحەوہ
بۆبە ئاسان خۆى بە دەم ئەو باوہ دا بى چەند و چوون
ژىن پرى دەردى سەر و ژانى دل و تالووکە بى
تامى کوانى پىاو بى داماو و بىکارە و زەبوون
خۆشە نازاد و، کەل و، سەر بەست و، بى وەرھەم بىت
کوا ئەزانى لە دەتى وا ژىنى پەتیارە و چەتوون
پىاوہتى و، وىجدان و، ئىنصاف و، شەرەف، ئاسان نىبە
رەنجى زۆريان دا بە دوويا، مەرد و، ژىر و، رەھنمىون
تا گەلئى ھۆشيار و، بىدار و، بزەن، ئامادە کەن
بۆ بەرەنگارى ئەوانەى ھەرزوو بى ئابروون
داخە کەم ئەکشر بە داخى خەلکۆ سەريان نايەوہ
قارەمانانى گەل و دونياو و دىن و فیکرى روون
خۆفروشانى دژى نازادى و بى بەند و بار
قەت نہ يانفامى لە گەل تالووکە بى ژىن رووبە روون
خولکو خووى ناباب و رەفتارى کەچى ياغى و دەغەل
ھانىدا گىيانم بلئى: «إنا إلیه راجعون»
تاکو رزگار بى له نەنگى رۆژگار و بسەرەوئ
دوو دەسى پىشکەش بکا دونباى دەنى بۆ خىلتى دوون
رەحمەتى، «ھىژا»ى ئەدیبى پر تەوان ھەر زوو وتى:
کوانى پارىزرا شەرەف تا باش نہ يانرەشتو بە ھوون^(۱)

(۱) لەسەر بناغەى بەيتىكى عەرەبى و تراوہ کە ئەلئى: «لا یسلم الشرف الرفیع من الاذی: حتى یراق
على جوانبها الدم»

تەواۋى گۆرانىيەكان

ۋاتە ئەوانەى لام مابوون، لەم بەشەدا كۆكراونەتەۋە

مەلئى بۆچى؟ ھەي رۆ! ھەي رۆ!
برۆت شىير، زلفت قەنارە
بۆ خۆت بىدە لەو سىيىدارە

عاشقى زار

تەنكە، ناسكۆلەي بالا بەرز!
ئىيسك سووك: بامەزەي خوش تەرز!
تەرلانى بەرزە ئىيالاخان
سەھەن پەرودە، كىيژى جوان!
لايىك كەم ھەزارە
بە عەشقى تۆگرفتارە

نازدارى نازت ئەكىيىشم
فەرموو ئەوا دللى پىشم!
چىت ئەويى سەر بە فەرمانم
ئەمر كە! ئارامى گىيانم
فەيدايىت عاشقى زارە
بە عەشقى تۆگرفتارە

ئەي شۆخەكەي دل ئاوينم!
ئەي دلروباي بى پارىزم
خۆت ئەزانى كە ويرانم
لە جوانىت مات و ھەيرانم
ويردى زوانم ھەر يارە
كەللەي سەھەر تا ئىوارە

ئەو ئىستىغنا ئىتەر زۆرە
تەسلىم رەنجاندن ناجوورە
سەرى من و شمشىرى تۆ

نەمامی گولزاری ژینم!
 تێراو بە دانەئە ئەسەربنم!
 غونچەم پەشتی، بە خوینی گەش
 خەملا ندیتەم بێ غەل و غەش
 زەریف، خنجیلانە و ماوەش
 نازدار و شیرین و دلکەش
 خوشتەر ز و شەنگول و سەرکەش

نازەنین، دلخوازی خۆمە
 سەرباشقەئە ئێران و رۆمە
 پاراستوومە بە رۆح و گیان
 پێم باختوووە رۆح و پەوان
 گشت بزانی پێر و جەوان
 فێداییم نام دا بە هەرزان
 قەدرم دەزانێ مێهەربان

پەقەیب ئەبێ دی واز بیتنی
 دەردی دلەم نەدیتویننی
 ئەگەر خویشی بخنکیننی
 هەر ماندووویی بێ دەمیتنی
 عیششقم داغ و ئاورینە
 دەسەھاتی سەرپاکی ژینە
 نەمامی کۆرپەئە ئەوینە

سەوزە، هەئە سەوزە، سەوزەکەئە عەمرم!
 تاقتەتم بێرنا، تەواو بوو سەبەرم
 سەوزە! نەونەمام، ئاوەدانایی خێل
 شکارچی تەردەست سەحەر بوومەلێل
 «کەحیلە و پەشکووت» ، باووران هەلمەت
 لایەق وە خۆتە سەوزەئە بلیمەت
 «لاچەناخ» زەنجیر، دل لەناو سینە
 «پاشلغ» ئاوتتەئە پەلکەئە پەرچینە
 ئەگریجەت لە دەور قورسی خۆر پەخشان
 سەوزەم ئافەتی دل و دین و گیان
 من وەیلان لە دووی زەردەخەنەئە تو
 هەردەگیل لە شوین شنۆئە لەنجەئە تو
 پەرتیشانی تو سەوزەکەئە عەمرم
 تاقتەتم تاقتە، تەواو بوو سەبەرم
 بێرۆ بەرەو خێل با خۆم یارت بێ
 بە دل کێشکچی دەور دەوارت بێ

پەروانەي پەققاس، سەرپەرەي گولم
 سەمەي مەوزوونە؟ يا پەرەي دلم
 ئەر بە شەوقى ذەوق گولئى رەنگاوپرەنگ
 وە جەذەي پەرەي زەریف و قەشەنگ
 پەرەي دل وە ياد حەلقەي لەعلى لیبو
 شەقايق گۆناو، وەنەوشەي بان سيبو
 مەجذوبى نەشئەي نەرگسى شەهالا
 پابەند وە دامى ئەگرىجەي لەيلا
 كام ساز دلگيرە! كام نەوا نەرمە
 كام سەما سەوداي سۆزان و گەرمە؟
 داوهرى دەعوام دا وە ئەهلى دل
 پسپۆرانی پاز ئاگاھانى چل
 سەمايى وە ساز ياساي زەماوەند
 يەكيتەر وە سۆز دلئى ريسواي رەند
 ئەويان بۆ خەلكى، ئەم جەذەي دلئە
 لەيەكدان سەوداي وا دوور موشكلە

من چۆن بتوانم شىۋەت تارىف كەم
 زمان كۆتام و ناتەوان قەلەم
 كەچ كلاو! «پىچە» ي مۆر، «چەتفە» ي «سورمە»
 «تارا» ي ھەوريشم، بالاپۆش «تورمە»
 «گروون گولحوقە» ي قىمەتى و «ئەتلەس»
 لايەق وە خۆتە شوخى ديدە مەس
 «لاچەناخ» ئاويژ دەورى سىينە و مەم
 «كەرمەك» ت ھونەر رېزەكار عەجەم
 «لاگيرە» ت ليرەي سىكەي عوئمانى
 بەرسەرەت پىچكەي «غازى» ي سولتانى
 حەلقەي «عاشقەند» «جوققە» ي «سىينەپىز»
 دەسكار باش وەساي «ئازەرى» ي «تەورپىز»
 «گووارە» و «گۆدەلەك» ساختەي «سليمانى»
 «بەرسەرە» ي «موكرى» تەشكى سۆرانى
 «لوولە و زەنجىر» ي چەپ و پارس لەبان
 «ھەياسە» ي زەریف «قويكە» و «گۆ» پەخشان
 «لەچەك» تۆرداوى دلانى ياخى
 «ئاويژە» ي دەسكار خانمى «سابلاخى»
 «كراس» پوولەكدۆز، زىبىاي نازك كار
 كىژى تەردەستى «سليمانى» ي نازدار
 «ئەشەرفى» ي ئاويژ «ئۆيە» ي «سۆرانى»
 «ياقسووت» پارىشەي لەچكى «گۆرانى»
 «سەركەي» ي ياساي دەورى «دینەوەر»
 خالص ئەوريشم پىچەي دەورى سەر

شیرین کار شیواز خانمی «گورانی»
یا «زندی» شیراز توونای «توورانی»
یا «چهرداری» ی یا کالای «که لهور»
ئهمیره «ئیلام»، شیره ژنی «لور»
یا «بوبرئه حمه دی»، یا «بهختیاری»
سیما شایسته ی سهودای سالاری
یه خه و فهقیانه ی «ئارده لانی» کار
خانم «سنه یی» کارامه و عه بیار
داوین «سیمدۆز» ی بهین بهین «مرواری»
دهسکاری «سه قز» پاک «پیزه کاری»
«قوله وانه» ی قول بهردی قییمه تی
«شه وه» و «له عل» و «دور» ناو زتیری په تی
«کلاوزه» و «فیس» یاسای هورامان
یادگاری کۆن خاتوونی ساسان
شهنگ و شوخ، شیک پوش، تبار بابانی
رهشته ی سهریه نجبه ی زیبای یه زدانی
«گولهنگ» ئاوریشم، ئاویزان سی چین
له دهوری گه نجگای نه و نه مام په چین
«تاسکالو» هه ولیئر «بازوبه ند» کوپه
«پیشبهنده» ئامیدی لایه ق به توپه
«دهسبهنده» «مروا» ی «ئه لماس» و «زمپروت»
«پیرۆزه» و «له عل» ی قییمه تی و «یاقوت»
«کولته وان» زه ری سیمکاری ته لا
شایسته ی خوته سه د (بارک الله)
«پیرۆزه» ی ئاوی پاچکه ی «پامووره»
ئاویزه ی دهوری ساقی بلووره

«لاچاوه» ی نیگار نه ققاشی بیچوون
له تۆی «ئه گریجه» و بان «کولم» ی گولگه وون
«دوگمه و دۆلاو» ی «پیرۆزه» و «زمپروت»
«یه شم» و «عه قیق» و «چاوگوربه» و «یاقوت»
«پاشقه یتان، پشتبهنده»، «پشته سه ره» ی زه ری
«ژیر چه ناکه» ی نه خش گه رده ن مینای ته ری
تۆی فریشته ی سان به و گشت نازه وه
به سیمای قه شهنگ قودرته سازه وه
به و دلروبیایی و دام دلگییـــه وه
به و لاروله نجبه ی بی نه ظیـــه وه
چیت داوه ئازیز له و خشل و خاوه
له هه ننای شیوه ت جوانییی دۆراوه
سیپال و خشل و خاو و ئارایش
له چاو جوانیتا سووکه و ئالایش
خشل و خاوی جوان کوردانم ناویرد
تا له بیئر نه چی شیئرینکاری ورد
(هیژا!) تالانچی وان له که مینا!
تا دزیت لی کهن له پانای ژینا
ئه وه ی توش وتت یه ک له هه زاره
مششتی نمونه ی هه زار خه رواره

ئەلماس

تېپىڭ كىيژۆلەي خۆش ئەندام، موورپەش
با مەزە و خەندان، چاۋ ئەستىرەي گەش
دەم بەپىتكەنەين، خنجە و لەنجەولار
بەرەو سەركانى لاي دى بەرەو خوار
ھاو عومر و ھاودەم، ھاوئاوات و سۆز
شۆخ و شەنگ و جوان، شىك و لاو و قۆز
گۆرانى و چەپلە و سەما و ھەلپەركى
گا چنگەپرچى و ساتى كى وەركى
گەنجىكيان نازك خۆشخەندەرانى
تەنكە و رەزا سووك، ئارامى گيانى
مات بردبوويۆ كەس نەيدەزانى
ئاخوچ باس بى رازى پەنھانى
دانەيى فرمىسك روونتر لە ئەلماس
لەبەر پرشنگى سەير نەدەكرا خاس
بەسەر گۆنایۆ قەتەيس دامابوو
ھېندە زەرىف بوو سەر لىيى سىر مابوو
پرسىم: رووحەكەم! چىت لى قەوماوہ؟
وتى: دلخووازم دللى گۆراوہ.
جا دەردى كوانى ئەونە سەنگىن بى!
جا داخى كوانى ھېند ئاورىن بى!
وتم بى چىچارە دللى تۆراوہ
كە تۆش پىت وايە رىگەي گۆراوہ
يەخسىرى ئەوين رىزگارىيى كوانى
دېتەوہ پا بۆس، عەفوى كە جوانى!

مەلوول مەنیشە، بىرۆ بوئاو جەم
غەم بدە وە با چاۋە راسەكەم
بەخشش كوردەوہى لاي «ھىژا» يە
دەرمانى توناي مولكى سەودايە

قىبىلە قەزات لە من كەوئ

دلم دايتى، مەمىرەنجىنە
خوشم دەويتى، مەمتۆرىنە
بورجى ھىوام يەكجار بەرزە
حەيفە، گيانە، مەپرووخىنە
ھىي خوتە وازى لى بىنە

ياخووا قەزات لە من كەوئ
ئەوى نەيويستى نەسرەوئ
دەردى فىراقىت نارەوئ
لە دووربى تۆنانووم شەوئ
وئىرانە دل، ھەر تۆى دەوئ

لەلاى مالان زەماوونە
ھەلپەركى و بەزم و گۆبەنە
كوپ و كال و گەنج وا جەحىل
كردوويانە بە فەرتەنە
سوينا و دەھۆل و نەى ژەنە

ھەر من تەنيا و بى دلسوۆزم
خەستە و بىزار و ئالوۆزم
پەرىشانم، بى دلخووازم
بۆيە وا سوۆزانە سوۆزم
دەردەندووى ھىلانە و كوۆزم

پىم بگە نارامى گيانم
ئىسك سووكى مېھرەبانم
دووربى تۆلانەى شىوانم
كە تۆم نەبى سەرگەردانم
بى دوست و بى دەزگىرانم

ئاھووی ئىلاخان پىكەوتوۋى چاۋرەش!
 سەر ئاسۆى بەرزان، سەرمەس، گەردەن كەش!
 جەيران، جىيرانكوژ، خوتىنرېژ، بى دەربەس!
 پەيكار مەينەت خىز بى برەس بۆ كەس!
 سەرىپەنجە بە خوتىن دلبرىاۋ رەشتە!
 بېنەۋا و گولگۈون، شەلالە و كوشتە!
 خوتىنبايىيى عاشق ھەژارېيى ھەردە
 گوى پى نەدانە، يا مەيلى سەردە
 بە ناز و عىششۈە ئەر جاروبارى
 لاكاتۆئەژى خەراجى شارى
 نازك نەۋ نەمام ئەۋ لەنجە و لارە!
 ئافەتى گىيان و رۆجى دلدارە!
 يەك زەردەخەنەت تىممارى دەردە
 بۆ دلبرىاۋى بىچارەيى ھەردە
 قىبلەم! سەرعىلى خالغاسان گشتى
 فرىشتە وىنەيى حۆرىيى بەھەشتى
 سەبرى پىتۈبىستە و دىر ئاشنايى
 پارىز لە سامى سەۋدای شەيدايى

سەروى گولستانى دلم
 چرۆى نازاۋى سەرجلم
 شىرىنتر لە تۆپى گولم
 غونچەي تەرانەي بولبولم
 بۆت ئەخوتىم ئەتخاۋىم
 لە تۆي دلا ئەتلاۋىم

سىنەم لانەي عەشقى تۆبە
 رۆحم سەمەي مەشقى تۆبە
 نەۋام شۆلەي شەۋقى تۆبە
 سەمام سەۋدای ذەۋقى تۆبە
 دەمسازى من، دلخوازى من
 ھەر تۆم دەۋى ھەمرازى من

ئىستا ئىلاخ رەنگاۋرەنگە
 پابنار كەسك و قەشەنگە
 زوانم لە تارىفى لەنگە
 پىرمەي بەران، زىرەي زەنگە
 گولدەستەي من، تويى گولم!
 تاسەم كىرەۋى، فېنكى دلم!

شوانە شمشالەكەي سازه
 «تەلۋەلى» دلنەۋازە
 ھەۋاش نارامە مومتازە

ههنگامه‌ی دل و دلخوازه
چاوه‌پیتن بی ئەندازه
دۆستی کۆن و یاری تازه

له بهر نازی چاوبازان

گۆرانبیبیکی کۆنی کوردییه که شیعره‌که‌ی شاعیری ته‌وانای کوردی موکریان
«وه‌فایی» گتوویه‌تی. به‌لام پیتیم وایه ئاهه‌نگه‌که‌ی وه‌کو زۆری له گۆرانبیه‌کانی
ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی موکریان هیی «هه‌مزبه‌گ» بیت. جا گۆرانی وێژه
هونه‌رمه‌نده‌کانمان به‌تایبه‌ت کاک «مه‌زه‌ری خاله‌قی» که ده‌نگی له‌حه‌ریبر
نه‌رمتر و ئاوا‌ی له‌ده‌نگی بولبول گه‌رمتره، ویستی بیخوینی. منیش دوو
پارچه هۆنراوه‌م دایین که یه‌کتیکیان ئه‌م پارچه‌یه. بۆ ئه‌وه‌ی ون نه‌بیت
سه‌ربه‌یته‌که‌ی خۆشیم دووباره کردووه‌ته‌وه:

له‌به‌ر نازی چاوبازان
خواردن و خه‌وم خویناوه
به‌تییری تیر ئەندازان
چی بکه‌م جه‌رگم بپراوه
ئه‌ی یاری میه‌هره‌بانم
ئارامم هه‌لگیه‌راوه
بیمار و هه‌راسانم
دووور بای دلت گۆراوه!

سۆزی ده‌روونم گه‌رمه
چون سه‌رم لی شیواوه
چ بکه‌م مه‌لین بی‌حاله
هۆشم له‌لا نه‌م‌اوه

غه‌رقی لافاوی ئه‌سرین
سه‌ر هه‌تا پام خویناوه
خۆکانیا و نه‌جۆشاوه
په‌رده‌ی دلت‌م دپراوه

دهواری یار

ههستام و چوومه سهیری
خیلتوهز و جیتی ههواری
سه هرده و لای رهشمالی
دلنششین و دهواری

سهرخیتلی دیدهمهستان
ئیسک سووکی میهره بان
دلبری خیل خال خاسان
سهرکردهی عییل و دیاری

دیمه نی کیو و شیوی
سهر یال ته مدیوه و دیوی
خییل و هوزی بهزیوی
بی وینه و کسه نه داری

گولزاری رهنگاورهنگی
کانیی پروون و قهشهنگی
زهنهقی شوخ و شهنگی
مهس، نه رگسی خوماری

ئاوی پروون و زهرالی
به فراوی سهر نه هالی
قهلهوهز و ناله نالی
سامفونییی «موتزار» ی

تهی یاری سهه بهنازم
نازانی چی قهوماوه؟
رهقیب و له کهمینا
چمان مهیلت نه ماوه؟

ریسوای عهشقی نازیم
نامهوی له و بهولاوه
له خومخانهی وهفادا
خوم له خومی ته و داوه

سووسهی ئومیید و ههستیم
ده لاکه ره ره بهم لاوه
له خوم شهیداتر کوانی
بهسهه ره رزی خوداوه

وهفا ئایین و پاکم
قههت له ری لام نه داوه
با صهفا و سینه چاکم
بهم سهه ری پر سهه وداوه

عیشقی خاوین «هیژا» یه
وانه بی چاووپراوه
پیویسته لیت رهزا بی
تهوهی دلت پی داوه

نه سیمی نه رمی فینک
جیکه ی شه وه و مه لیچک
له سه ر بته و بن بنچک
ورته ی چینه ی گـواری

دهسته دهسته کوروکال
گه وره کچی ناو ره شمال
به نه وای «هه ی بی» ی شمخال
دوو دوو به ره و دیداری

دوو دهسماله و ره شبه لهک
گه وره کچی چاو به لهک
دهنگی دهروا تا فه لهک
نه وای «ئای ئای» قه تاری

هه لپه رکئییه گهنم و جو
به یانی تا نیووهرۆ
گشت دینه ناوی کورۆ
یاری، گهرم ته کا، یاری

دۆس و دل و دهسگیـران
دانامه و گهنج و جه وان
تیر نه نینه ناو که وان
هه ر که به ره و شکاری

خوایه چ دلنشینه
سینه ی صاف و بی کینه
ئه و بازار ی ئه وینه
پاک و بی دل ئازاری

خوایه خوشم لی رابوورد
سه ییرانیکی سه یرم کرد
غه می له دلما لایرد
دیمه نی گـولغوزاری

ئه هات به لاره و له نجـه
نه ونه مام به سه ره نجـه
دهرمانی ئه وی ره نجـه
دیده ی مه ست و خوماری

زه رده خه نه ی په ی ده ره ی
خرمه ی لووله و هه یاسه ی
عه طری کیسله و هه ناسه ی
په زیرایی شاکاری

ئه ی گهنج و لاوی سه رمه س
ئه ی دلدۆراوی ده ره س
ئه ی دا نامه، ئه ی نه وره س
ئه ی کیثری کورده واری

تیری ناز

پیترای تیری نازی، گیرۆدهی چاوی بازی
چاوه‌پریم لام لیتوه کا، به ئایینی، دلخوازی
گه‌رده‌نکەش و مه‌غرووره، دل‌روبایی مه‌شه‌ووره
نازداری، بی قصووره، سه‌ر ده‌رناکه‌م له‌ رازی
خوین گهرم و نازەنینه، خویش ئەخلاق و شیرینه
غونچه گولێ ئەوینه، چەن ئاورینه نازی
له‌نجە و ئەدا و ئەتواری، سه‌رمه‌س ده‌کا دل‌داری
زه‌رده‌خه‌نه و ره‌فتاری، شادکامی هه‌م‌پرازی
شوخی و مه‌زاحی خویشی، مه‌جلیسی عه‌یش و نویشی
تیماره‌ بۆ نه‌خویشی، زاری نوکته‌ په‌ردازی
قامه‌ت و بالایی به‌رزی، شیرین سیمای خوشته‌رزی
جووانی بی‌ پاده و مه‌رزی، به‌سه‌ بۆ سه‌ر فه‌رازی
ئارامی رۆح و گیانه، سالار و دل‌ستانه
فه‌رمان‌په‌وای دل‌انه، ئیش‌پاره‌ی دل‌نه‌وازی
دل‌م زوو نایه‌ سه‌ر ده‌س، بۆ کبیره‌ کوردی چاومه‌س
فه‌رمووی دێوانه‌ی سه‌ره‌س، ئەزانم، پاکبازی
ئەوی مه‌رد و (هه‌یژا)یه، به‌پراست شیتته و شه‌یدایه
مه‌تله‌بێکی گۆیایه، دل‌داری و عه‌شقبازی

ئەم وه‌لاته‌ت به‌هه‌شته
ده‌شت و ده‌ری گول‌گه‌شته
ئێه‌ن په‌ری و فریشه‌ی
دی و هه‌وار و ناو شاری

قه‌دری نیعمه‌ت بزانه
هه‌ر که‌یفی تیا برانه
نیعمه‌تی کوردستانه
وتم یه‌ک له‌ هه‌زاری

هه‌ر گۆشه‌یی له‌م خاکه
ئەسیر و جوان و پاکه
پیت ئەلێ ده‌ی ئازا که
(هه‌یژا) به‌ره‌و رزگاری

ئافەرىن ئەي وپنەگر

نیشتمان کویتستانه کانت کیوی تووری رۆلەتە
خاکەکەت کابەي مورادە، باغەکانت جەننەتە
کانیاوت ئاوی حەییوانە
صافە و گەواراپە، جوانە
تابلۆیە، نەخشی بەزدانە
ئاوا بێ ئەم نیشتمانە
دل بە قوربانی شەنە کویتستانه کانت بەربەیان
گیان بە سەرگەردت، غولامت عاشق و دیوانەتە
شەنە بات قووتی رەوانە
سروەکەت ئارامی گیانە
دەشت و دەر باغی جینانە
ئاوا بێ ئەم نیشتمانە
رینمای مەعشوووقە خاکم دیمەنی بۆ دل بەری
ئافەرىن ئەي وپنەگر، وا وپنەکەت پر زینەتە
باغات باغی ریضوانە
رەنگینە کویتستان، جوانە
رەبەبی چەن لە بەر دلانە
ئاوا بێ ئەم نیشتمانە
نیشتمان کویتستانه کانت کیوی تووری رۆلەتە
خاکەکەت کابەي مورادە، باغەکانت جەننەتە

کیژی کرچ و کال

بولبولی گولزاري کوردستان مەزھەری خالقی خویندی

کشەي باي شەمال، بروا یالە و یال
لوول دا، ئەگریجەي کیژی کرچ و کال
ئەي با! بە ئارام بوشنی مەوہستە
سروەت بێ وەزگەت ئیستا بەھەشتە
کۆسالان وپنەي سالان گولگەشتە
مەئوای سەرورەن، گول پیتیدا وەشتە
ئەي مەئوای مەردان چەن دلنشینی!
لانەي سەرکەشان مولکی شیرینی
ئەو خاکە مەکوۆی شیري ژیانە
جیگای شانازی کورد و گۆرانە
ئەي نیشتمانم، ئەي دل و گیانم
ئاوا بێ! یاخووا زیدی کوردانم
هەوات قووتی رۆح، سروەت حەیاتم
خاکت پۆشاکم، ئاوت بەراتم
ئەي نیشتمانم ئەي زادگاہم
عیشقت ژیانم، یادت پەناھم

تیشکی ئاسۆ

به بی نه سیمت، نه گهر بیره ووم
لیم هه رام نه بی خواردنم، خه ووم
نه مــــیــــنم، نه مــــیــــنم
به ر لووتی تیژی سه ر خه نجه ر که ووم
به ر مه و دای بو پررای ده م نه شته ر که ووم
تیشکی سه ر ئاسۆت مایه ی ژیانم
نه سیمی سو بحت ئارامی گیانم
چه ن جـــــوانه، زۆر جـــــوانه
سه ر به سه ر گه ردی شنۆی ده شتت که م
دل به قوربانی نه شه ی گه شتت که م
باغت سه فابه خش کورکه ی دلانه
کویتستانت راوگه ی کورد و گۆرانه
ئاوا بی، ئاوا بی
من سه و داسه ری نه م نیشتمانه م
بولبولی غونچه ی نه م باغه جوانه م

ئاواز

تافی ئاوی صافی کویتستانت، وه طهن، چه ن دل به ره
سووسه یی شه ویا و نه سیمت عه طری میسک و عه نبه ره
نامه وئ مولکی جیهان و ژینی دایم طوولی عومر
تاکه ئاواتم سه ر نه فرازیته به و خوای بان سه ره

عیشقی خاویڻ

مه زهري خاله قى خويڻدى

به هه وای عیشقی دل پر خروشه
ويڻه ی په روانه ش بپرووزی خو شه
عیشقم خاویڻه، دل به په رو شه
نه و عیشقه، عیشقی وه لاته، وه لاته، وه لاته
نه ی وه طهن گیانم فیداته، فیداته، فیداته
نه سیمت عه طر و میسک و عه بیره
دیمه نت جوان و خوش و دلگی ره
زیخت دانه و دور خاکت نه کسیره
خوایه نه و خاکه چهن جوانه
چهن جوانه، چهن جوانه
به هه شتی به رین باغی ریضوانه
ریضوانه، ریضوانه، ریضوانه

بولبولی باغی مولکی کوردانم
کاوه نه ژادم، خه لکی ئیرانم
به سته نه خوینم بو نیشتمانم

نه ی خوایه، نه م باغه چهن خو شه، چهن خو شه، چهن خو شه
نه و دهنگه بانگی سرووشه، سرووشه، سرووشه، سرووشه
شه رته تا ماوم تو م له تو ی دل بی
توی نه بی تو س، تاویته ی گل بی
گیان فیدات نه بی گیرو ده ی چل بی
ناریاییم، خه لکی ئیرانم، ئیرانم، ئیرانم
بولبولی خاکی کوردانم، کوردانم، کوردانم

ئامىنىيى تاغانەي دايى

خالەقى خوتىندوويه تى

شيعرى بەستەكە فۆلكلۆرە، بەلام بىر دەسكارىم كىردووه

چاوت رەشە، بە خومارەوہ

مەمكت سىيۈہ بە دارەوہ

خودا داويە، مەيشارەوہ

ئامىنىيى تاغانەي دايى، (ئامىنىيىم، ئامىنىيىم، ئامىنىيىم)، بىرا يارى من بايى

ئامىنىيى تاغانەي دايى

ئەپارامەوہ لە خودايى

سەد بىرا يار لاي من بايى

تا گيان و دلم پى دايى

چاوت مەستن، پەيوەس ئەبۆت

بەو خالانەي دەورى لىمۆت

يار وەختە گيانم دەرچى بۆت

ئامىنىيى تاغانەي دايى، (ئامىنىيىم، ئامىنىيىم، ئامىنىيىم)، دەك بىرا يارى خۆم بايى

سەد بىرا، يارى خۆم بايى

خۆزگە ئەو (ھەر) لىترە بايى

نەمدەدا بە دوو دونيايى

ئامىنىيى تاغانەي دايى

چاوت ئەلىيى «دو» دىدەي بازن

مەست و بوخمار و پى نازن

بۆ من كوشتن چە داخوازن

ئامىنىيى تاغانەي دايى، (ئامىنىيىم، ئامىنىيىم، ئامىنىيىم)، بىرا يارى خۆم ببوايى

سەد بىرا يار لىترە بايى
ئەپارامەوہ لە خودايى
شەو بە ميوانى من بايى
ئامىنىيى تاغانەي دايى

ئای شل

«کاک مه زههري خالقي خويتندوويه تي»
«بهيتي سه ره تاي بهسته که فولکلوره»
ئای شل وهی شل، شل و شییواوی
ئه لئی وه نه وشه ی شه ونم لئی داوی
له چی زویری، بۆچی تۆراوی؟
به سه ر گهردت بم، له کئی ره نجاوی

ئه مشه و، ئازیزم، بانگم بی شه رمه
زایلته ی سۆزی سه متوورم گهرمه
بۆی وه صلی ئازیز دیتته ده ماخم
بۆیه له م به زما ئه مشه و گوستاخم
ئه ری شل، هه ی شل شل و شییواوی
ئه لئی نه و بووکی زاوا لئی داوی

نه ی چی فووی پیاکه ساده ی بی درهنگ
په نجه له سه ر نه ی شل که، بیریه درهنگ
هه ر ته رزی بۆ خۆی لی بدا پازی
له ده روون بگری هه ر نه و گازی
مه ده وش بی هه ر که س به پیتی سه ودا ی خۆی
سه ر خۆش که هه ر که س به پیتی غه و غای خۆی
ئامان شل ئای شل، ئه لئین تۆراوی
بۆچی له سه رچی له من ره نجاوی

هه ر که سه ی حه زی له نه واییکه
چاره ی هه ر ده ردی به ده واییکه
نه ی چی! کام مه قام جیگه ر تاوینه
تللیفی بی چاره ی دلته و لاوینه
ئه و نه واییده نه رم و دلگه ش بی
ئه و سۆزه لیده قیبله م پیتی خۆش بی
ئه ری شل، ئای شل، شل و شییواوی
بۆچی له سه رچی! له من تۆراوی

سه‌هەر کاتێ دەمی کردۆ وه‌کو غونچه گۆلی زارت
 له هه‌ر لانا له به‌رزۆ بوو له خییالی عاشقی زارت
 خوداوه‌ندا! چ گیانبه‌خشن، دو گۆلبه‌رگی ته‌ر و تازه
 (تعالی الله) چ خوشپه‌نگن، دو نه‌وره‌س گۆلبه‌ده‌م نارت
 به یه‌ک غه‌مزه به سه‌ر کولمانۆ لاجوو زولمه‌تی گیسوو
 هه‌زار نه‌فسوونی تیداوو، به بی شک چاوی سه‌ححارت
 خه‌ده‌نگی غه‌مزه‌که‌ت نه‌لماس و، دل وه‌ک شیشه‌یی نازک
 که‌سی دیاوه‌به وه‌ک من، نه‌گه‌ر چووبیته په‌یکارت
 نه‌گه‌ر باری غه‌می تۆبه، نه‌گه‌ر جه‌وری په‌قیبانه
 به شه‌رتی مه‌یلی تۆی لی بی نه‌من پازیم به هه‌ر بارت
 مه‌که‌ باوه‌ر به دیداری له تۆ تیر بی دل و دیده
 به دیدارت هه‌تا مردن، نه‌گه‌ر تیر بم له دیدارت
 به‌خوا به‌و غایه‌ته‌ش یارت، نه‌بوونا میه‌ره‌بان ئامان
 له ئاهی ئاورینی من خودا گیر بی سه‌به‌بکارت

پیشنووسی ئەم پارچە شیعەرە لەناو جەنجالی پیشنوسەکانما بوو، ئەلبەت غەلەت و پەلەتی زۆری تیا
 بوو که ئیسلاحم کردبوو، بەلام نازانم له ئەسلاهی کتیبه‌ ئایا هه‌ر هه‌ی خۆمه‌ یا هه‌ی شاعیریکی تره‌ و
 من ریتکوییکم کردوو.

بو‌بیره نه‌چی، له‌نجه‌ولار مه‌که
 جه‌هیل به‌ گۆشه‌ی چاو زامار مه‌که
 وای گه‌رد و، گه‌رد و گه‌ردانه، کوشتمی نه‌و جووته‌ چاوانه
 یارم شه‌معه، خۆم په‌روانه، کوشتمی نه‌و جووته‌ چاوانه

مه‌شکۆله‌ی شیرت مه‌خه‌ لای شانته
 نه‌کو ماندوویی دوور بی له گیانته
 ئای شوخی رانه‌بیرگه‌که‌م
 گوراله‌ی ناوی می‌رگه‌که‌م
 هه‌ناو و رۆح و جی‌رگه‌که‌م

له‌ناو رانه‌دا که‌م شانته و شان که
 که‌م شیت و شه‌یدای بالاته‌ هه‌رزان که
 ئارامی رۆح و گیانه‌که‌م
 هی‌سوا‌ی دل و په‌وانه‌که‌م
 به‌ فدا‌ت بی سه‌رجه‌م رانه‌که‌م

خواه‌ن ران سه‌رگه‌رد رینگای رانه‌که‌ت
 چۆیان به‌قوربان بانگ کیشانه‌که‌ت
 راندۆش پی‌شکه‌ش بی رانه‌که‌م
 تۆ بانگ مه‌که، من بانگ نه‌که‌م
 گشت رانه‌که‌ت قوربان نه‌که‌م

مهړې بانگ نه که ی گشتی تیتته سهر
خاوهن ران و ران سه راسیمه سهر
ئه ی راندوش سه ریوشت لاده
دهس بگره و چوپیی بو باد
بانگمان که شوخی خانزاده

نهم گوزانییه (به گورد و گورد) به ناوبانگه منیش بو نه وهی ناوه فولکلورییه که ی ون نه بی. له بهیتی
یه که ما ناوه کو نه که بیم هیتاوه.

گیانه که م نه رگس

«فولکلوره به لام شیعره کانی دهسکاری کران»
ش. ۱۳۴۱/۳/۲۸ ه.ش

خانم قه مهوری بنه ی ئارده لان خویندی نه وای کرماشانییه و به و زاراوه په ش سازکراوه

دی شه و دیم جه خه و دوو کووک مه کوکان
تومسهس یه له یلیش مه جنوون مه لاوان
عه مره که م، رووچه که م، گیانه که م نه رگس
ههر تو یارمی «خال حاسم»، دووسه که م نه رگس

دی شه و تا سه حهر شه م سووزانم بی
دلخوه شیم یه بوی دووس میمانم بی
عه مره که م، رووچه که م گیانه که م نه رگس
ههر تو یارمی «خال خاسم»، رووچه که م نه رگس

فیدای ماله که ی پای په راوت بام
فیدای دوو دیده ی شه و بی خاوت بام
عه مره که م، رووچه که م، گیانه که م نه رگس
ههر تو یارمی، «عه زیزه که م»، عه مره که م نه رگس

من، چه وتیمه دووس بیسه دلگیر
وه زلفت سه وگهن من نه یرم ته قصیر
عه مره که م، رووچه که م، گیانه که م نه رگس
ههر خوهت یارمی، «عه زیزه که م»، ژینه که م نه رگس

پانه

ئەم بەستەيەم بۆ مەزھەرى خالقى وت

نازدارى، نازەننى، چەندە لە بەر دلانى
كاتى چاوت ھەلدىنى، ئەللىنى بازى تەرلانى
خۆشمەوتى، ئەتلاوتىم
وھك كەوئى بۆت ئەخوتىم
رەم مەكە نازدارەكەم
بمكوژى ناترەنجىم

لە مولكى عىشققۆ ھاتم رىتم كەوتە ئەم وەلاتە
رېبوارى ئەو رېگامە چىبكەم لانهى سەوداتم
شەشدرم لى بەسراو، تەنيا چارەم پەناتە
تۆى تەنيا ئاواتەكەم
ئارەزووى بىساتەكەم!
تۆى شادىي شەو و رۆژم
يادى كات و ساتەكەم

مەزلووم و بى تاوانم، گوناھى خۆم نازانم
لەسەرچى لىم ناپرسى، سەد جار دەردت لە گيانم
ئەر تاوان بار كراوم، مېخەخشە چون ميوانم
لىم گەپى تەنگە تاوم
لىم مەگرە، دلبراوم
بى چارەم كە فەوتاوم
ھەردەم و لىقەوماوم

ئەو رېگە زۆر ھەورازە
ھۆشيار بە، دل مەبازە
دەستەلاتى كەس نىيە
ئەو كە ھەر تۆى نىيازە
بۆيە گوئى بە كەس نادەم
يارم عااشق نەوازە
غەرىب و دل پەشىوم
سەپرى كە بارى لىوم
دەى رەحمى بە حالم كەن
مەجنوونى دەشت و كىوم

وهرگهړی

مه زهري خالقي خويندوويه به سهر شريتي ژماره (KL/۴۲۸۴) ي راډيو ټيرانه وه تومار کراوه.

«قاز» و «سومه» و «بهت» له ناوا
به پوډ به ستوون، له سه راوا
ناو ته يانبا، به بي په روا
چهنده جوانن، له گولاوا
وهرگهړی، ناويزانت بم
وهرگهړی، شهو ميوانت بم

ههوران په لپان داکيشاوه
ته مه و هه واکهش شيواوه
مه لانيش په پريان ژاکاوه
چهن قه شهنگن لهو گوئی ناوه
وا وهره، ريگاکهت دووره
بو دهروی، چوونت زهرووره؟

تاوی تهرزه و ههور و باران
کزه ی شهو با و زوقم و بوران
مهړو، سارده ريگای کويستان
گوئی له من که، دوستی جاران
پيم خوشه خوم خانه خويت بم
مهړو تا خاکی بهرپيت بم
مهړو، گیانه، ری گیراوه
ناوی روخانان هه ستاوه
بو کوی ته چی بهم لافاوه

بوچی بروات پيم نه ماوه؟
وهرگهړی، ناويزانت بم
وا وهره، با حه يرانت بم
سا وهره، شهو ميوانت بم
شه رته کهم روژ قوربانن بم

ته لبت سهرديري فولکلوره کيم (وهرگهړی ناويزانت بم) له ناو بهسته که دا هيتاوه تا ون نه بيت.

ھەي خال

گۆرانىيى «ھەي خال» گۆرانىيەكى فۆلكلورىيى زاراۋەي ھەورامىيە، چۈنكى ھۆنراۋەكاينىم بە دل نەبوو خۆم ھۆنراۋەم بۆ دانا. پىئويستە ئەۋەش بلىم كە كاك يوسف زەمانى، كەمى ناھەنگەكەي گۆريو، كاك مەزھەرى خالقى بەنەۋاي لە تيفتر لە ھەريرى خۆي خويىندى و بەسەر شريتى KL ى ژمارە ۷-۹-۱۳۴۲/۲۶۴ ى راديو ئيرانەۋە تۆماركراۋە.

كويتستانان ئارام، ھەوارگە ماتەم
لانزار بىدەنگ چون خىلخانەي خەم
ھەي يار، ھەي غەمخوار
يار شادىي گيانم
بىرۆ بۆ كويتستان
زۆر چاۋە پروانم

«سوورە ھەرالە» و «چنور» و «شەۋىق»
«گۆرالە» و «مەرزە» و «ۋەركەمەر» و «لۆ»
بەفراۋانى ساف
بەر قەۋەز و تاف
خۆش نىيە بى تۆ
كۆچ كە خۆش ئىنساف

سەر دەلبەي كەل، كىشكچىي پىگات
كەۋى دەنووك سوور تىپىي مۆسىقات
ھەي بىرۆ سا بى
بەو جىۋەرە نابى
قىشلاخ ناگەۋار
دەي بۆ ئىيلاخ بى

پايە نازت كەم «سىسەن» و «سۆسەن»
چەبكەي «گا و گۆرال» دەستەي «ياسەمەن»
نامانە ئەي دۆس
دل و گيانم دۆس
بىرۆ وارگەي خۆت
دلى دۆس جىيى تۆس

زايلەي زەنگى كاروانى ۋە مەيل
ئەدا مزگانى ۋادەي كۆچى لەيل
نە جاي مزگانىي، دل پىش سپەردم
دل كام دل؟ دلەي بە مەيل لەيل كەيل
شەمال جار كىشۆ ۋە كويتساناندا
ھا ديسان ۋەختەن شاد بىدى ۋە لەيل

بۆ گۆزانیی (سەوزە ھەدی سەوزە) ھۆندەمەو و سوژەکەیی (ماز و چینی)ە، ناومان نا
(بووکی ناو جەنگەل). مەزھەری خالقی خویندی

بووکی ناو جەنگەل

ئەمی مینای بی گەرد! لیمۆ لە باخەل
سەروی بالا بەرز، بووکی ناو جەنگەل
تەقەیی مازووچن لە لادۆل و شییو
«میراجی» و «گاران»، «باخان» و «سەرشییو»
ئاوازی «غەریب»، «پییوار» و «ھەیی خال»
«تەنکە» و «چاوپرەشی» بە سۆزی شمشال
کوور بە نالەیی دل، کچ بە چریکەیی ناز
ھەردوو، دەرئەپرین بۆ یەکتەری راز
نیووەرۆ مەنزل کانی «ژەرەژان»
«رەشەلەک» گەرمە «گەریان» شانە و شان
من کز و تەنییا گۆشەنشینی
کەس دەسم ناگرئ، ماتم خەمینم
تۆ بۆ نەھاتی بۆ مازووچن!
نەختی دەس بگرین، کەمی ھەلپەپرین
ئەر نەترانیوو ھەستە، بی، دیرە!
تۆ «ھۆمەرمەنان» زوو بی بی بۆ ئیرە
ئەگەر لیم زیزی ئارامی گییانم
دەیی لیم ببووورە رۆحی رەوانم

مازوو چینی: لە دێھاتە جەنگەلەکانا رەسمی کوور و کچی دئ لە سەرەتای مانگی
سپتەمی پایزا بە جەم ئەچنە ناو جەنگەل بۆ چینی «مازو». کاتی نیووەرۆ ھەموو لە جی
ژوانیکا (سەر کانی و ئاوی مێرگولانی) شوپنی خوش کۆ ئەبنەو و قاوہ تی ئەکەن و
(جا دەس ئەکەن بە ھەلپەپرین).

لەیلا

(لەیلا) پیتم وایە کاک مەزھەری خالقی خویندووویە بەلام، بەتەواوی دنییا نیم و،
خەسەن زیرەکیش خویندووویەتی.

لەیلا لەیلا، لەیلا، لیم بیی، لەیلا شۆلەیی چرایە
خۆشمدەوی بۆ بتۆرئ، لیم بیی، لیم بیوورئ، دل بگۆرئ
چۆن رەوایە؟ کەیی و ھایە؟ دل و گیانم لەرپیایە سەرم لە بەر پییایە

لەیلا تۆ خۆت ئەزانی چەندە لە بەردلانی
ئەگەر بیت و بیدوینی، نەمشەمزینی، بملوینی، بمخاوینی
شادم کەیی، نەمرەنجینی، سەرم ئەدەم لە مزگینی، دل ئەدەم لە مزگینی

لەیلا باغات پشکو پرە کەسکە و سەوزە، رویو، ئاوی چاوەکەش تەقیوہ
چەشنی زیوہ، گول خەملیوہ، جوان خەملیوہ، نەرگس بە تیپ لەو شیوہ
پیی لە ئاوا تەزیوہ، چەن دلگیرە ئەو شیوہ

لەنجەیی گولان ھەرزانە شەمالە و شانە و شانە، سەیری کە ئەو سەیوانە
چەن جوانە و خنجیلانە ئەو گولانە، ئەو گولانە
وەرە دل چاوەروانە ماتە، بۆت پەرتشانە
بی تۆ مالی ویرانە
مال ویرانە

عاشق پیشە و ھەژارم، بۆیە پی لە گولزارم، ھاوئشینی ھەزارم
نزارم و لیو بەبارم، بیرو یاری نازدارم، چارەیی دلی بیمارم
بیرو یاری نازدار، زور خومارم، زور ھەژارم
بیرو گولی گولزارم، بیرو دۆسی غەمخوارم
بیرو یاری نازدارم

كيژوله ي كوردستاني

كيژوله ي كوردستاني
لاوي جواني سوواني!
سووره گولي كوستانتي
نه وياوه ي ناو شاخاني
نهرموئه و ناسك و جواني!
ته نكه له ي هه وراماني

ئيسسته به هار رهنگينه
ناو چيا كهسك و شينه
ئال و وال و شيرينه
تيپي گول نازنينه
وهك به هه شتي بهرينه
ناز مه كه، بي و بيبيينه

نه ته نيا به هار جوانه
خه مليوه نه و كوستانه
هه ميشه نه و، شاخانه
پر شكو و به عيوانه
دل له لات چاوه پروانه
له نجه خو ش سا بي بزانه

له دلدايه ئاواتي
چي بكه م يار گويم ناداتي
ئاخ بو ته وان و زاتي
نه و په يامه ي بداتي
بيته جي ژوانم ساتي
موژده ي ژينم بداتي

بي نه و ژينم هه رامه
هه ناوم زوخ و زامه
دهروونم بي ئارامه
هه ر عيشقي نه و سه و دامه
يارم بالا نه مامه
بي نه و ژينم بي تامه

سرودى نىشتمانى

سەرىيەندەكەي تەكرارىيە لە تەصنىفى تىرىشا وىژراو، بەلام بەيتەكانى تىرى جوتىن، وە ناشزانم بەم شەكلە خوتىراو، يا نا (پىنج خشتەكى).

نىشتمان! كوستانەكانت كىيوى توورى رۆلە تە
خاكەكەت كابدەي مورادە، باغەكانت جەننە تە
گەنج و لاوت چستوچالاکە، ھەلۆي پىر ھەلمە تە
كاتى پراوى دوژمنانت، پىر تەوان و قودرە تە
مايەيى شانازىي ھۆز و ئىفتىخارى مىللە تە

پروونە سەر ئاسۆت وەكو پرووناكىي قەلبى عارىفان
سوسە بات عىسا دەمە، چارە و عىلاجى ئافە تە
دل ئەكا حەيران شەي كوستانەكانت بەرەيان
دەك بە سەر گەردى سەرت، دل عاشىق و دېوانە تە
پەشەوارى سەرھەوار دانىش سەراي فەرزانە تە

زەردەيى ئىوارەكەت لەنجەندى نازى دلەبران
يارى نازكېشت فېدايى نازى زەردە و خەندە تە
پىنماي مەعشوقە گولگەشتت وەتەن! بۆ دلەبران
ئافەرىن ئەي وىنەگر! بى وىنەيە ئەو پەردە تە
تابلۆي پەنگىن و نەخشىنت، نمونەي زىنە تە

گۇرانى

بۆ گۇرانىي (زەماوەند) م ھۆندەو و مەزھەرى خالقى لە ۱۰/۵/۱۳۴۲ى ھ.ش. لە تاران خوتىندى.

ماين بە رەختو بى، «كچ» بە لەرزانە
«ژن» سەروين لەسەر بى «كور» بە جامانە
جوانە تىك ئالين (لەرزانە) لەچك و فەقيانە
شادىيە زەماوەندە، خەنەبەندانە
رەشەلەك گىراو، سى چىن لەو بانە

كوردە ژن بە لەنجە، كور بى سەر پەنجە!
چۆيى كىش بەلەنگەر، كىژ چاوەرېتى گەنجە
جوانە، زۆر جوانە (لەرزانە) بەزمى كوردانە
شادىيە زەماوەندە، خەنەبەندانە
رەشەلەك گىراو سى چىن لەو بانە

نەيچى! پەنجە شل كە، جا سورناژەن لى دە!
دەھۆلكوت، زرمەت بى، چاك دەنگى پى دە!
جوانە، زۆر جوانە، (لەرزانە) پەسمى كوردانە
شادىيە، زەماوەندە، خەنەبەندانە
رەشەلەك گىراو سى چىن لەو بانە

گەنم و جۆ تىكالىن، كور و كال! ئا دەي!
گەورە كچ! سا زوو كە جوان چۆيى بۆ بادەي
سورناژەن پىقەت بى، دەھۆلكوت باي دە
شادىيە زەماوەندە، گەنم و جۆيە، جوانە
سۆرانى كەن تىكەل، سەر پەلكە و جامانە

لەرزانە، لەرزانە، بەزمى كوردانە
رەشەلەك گىراو سى چىن لەو بانە

کاشکی

لهسه رداواکردنی هونه رمه ند و موسیقیزانی کورد ناغا حهسه نی یوسفزه مانی ئه م بهسته
فارسییه م هوندده وه، وه قه رار و ابوو خانی (مهههستی) گۆرانی و یژی به ناویانگی
فارسی له گه له دهسته ی موسیقی کوردی به سه ره پرشتی حهسه ن یوسفزه مانی تو ماری
که ن، پاشان تو ماری کردنه که ی دواکهوت و نه خوینرا.

کاشکی این دام ها ازهم گسستی، کاشکی
کاشکی این قید هم، درهم شکستی کاشکی
از قفس پر میزدم تا کهکشان
از فسون ازاده گشتم در جهان

دام و مکر زندگی را، این فسون بندگی را، پاره کردم کاشکی، پاره کردم کاشکی
این گل پژمرده، خود، این دل افسرده، خود، چاره کردم، کاشکی، چاره کردم، کاشکی

زندگی با زرق و برق آیا رواست خیر، خیر
زندگی با مکر و دلق نایا سزاست: خیر، خیر
آدمی را زندگی، از عشق بود
وز سسروش غیب این آوا شنود
نوشدار و عشق و نایین عشق و راز زندگی
عشق را تنها سزد تعظیم و طوق بندگی
زاده عشقیم گویا در ازل
زندگی بی عشق گسست در داب دغل
زندگی با عشق سازد، بندگی با عشق و بس
عشق شادی آفرین و آفرین بر عشق بس
لب بخندد، دم بگوید، دل کند گفت و شنود
دیده گرید، غم بسوزد، به ازین بود و بنود

دانه ی گوهر مپاش و دام برمردم منه
ساز دل با خلق دار و دانه، گوهر مده
حرف شیرین برمفشان، دانه اسرین مرین
گرم و چربی کم کن و با جمع مظلومان ستیز
کاشکی این دام هم ازهم گسستی، کاشکی
کاشکی این قید هم درهم شکستی، کاشکی
از قفس پر میزدم تا کهکشان
از فسون ازاده گشتم در جهان

ئامان سەد ئامان

بولبولی خوش ئاواز مەزھەر خویندی

ها فەسەلتی پایز تازەدی کردۆ مەیل
لانزار پەنگین، لە پەشتەیی سووویل
خیل ئەو خوار هاتۆ کەژاوە کەیی لەیل
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخیی چاوانی سەریان لیم شیوان

مەپرسن بۆچی مەست و سەرخۆشم
بێ بادە، بادەیی مەستی ئەنۆشم
خوماری شەراب کام مەیفروشم
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخیی چاوانی سەریان لیم شیوان

مەستی، بێ بادەیی ئەوین مەحاله
بێ غەمزەیی دل بەر بە جام و پیاله
شۆری مەستی مەیی بێ ئەو بەتاله
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخیی چاوانی سەریان لیم شیوان

گیانە! بەسیهتی گەشتی ئیلاخان
بێرەو قشلاخ بەرزە دەماخان
سەر بدەن لە شوپین کۆنە ئوجاخان
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخیی چاوانی، سەریان لیم شیوان

کۆچ کە سا وە خەیر مەنزل بە مەنزل
تا هەوارگەیی خۆت گەرمیانی دل
لە وەزگەیی جارانی قەت نەبی غافل
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخیی چاوانی، سەریان لیم شیوان

ئەم بەستەبەم بۆ نەوايىكى كرماشانى سازکرد، ئەلبەت بەيتى (گيان...) فۆلكلۆره لە
تارىخى ۱۰/۱۱/۱۳۴۳ ھ.ش. خوتىرا و تۆماركرا.

بەلى شكارچى

مەلى شكارچى، بازى دلفىن
ئىسكسووك، تىژبال، يارى خوتىن خاوتىن
گيان، گيان، گيان و گيان گيان نازىزەكەم
مىوانى نازدار «گيانە»، شەو پايىزەكەم

لاشەى بى گىانتم كرده لوولەى نەى
بانگى ئاھەنگم، «ھەى دل» و «وھى، وھى»
گيان گيان، گيان و گيان، گيان نازىزەكەم
مىوانى نازىز «گيانە» شەو پايىزەكەم

كەللەى كۆم چەرمووى ھەورى دەروونە
سىروانى دىدەم سەرچاوەى ھوونە
گيان گيان، گيان و گيان، گيان نازىزەكەم
مىوانى نازىز «گيانە»، شەو پايىزەكەم

ئەى سوب دوو كۆتر وە يەك مەكوكان
مەوت لەى دونيا ئىمەيچىن مىوان
گيان گيان، گيان و گيان، گيان نازىزەكەم
مىوانى نازىز «گيانە» شەو پايىزەكەم

سەبىيە

مەزھەرى خالقى لە ۲۹/۱۰/۱۳۴۳د بە نەواى نەرم و گەرمى خوتىدى و تۆماركرا

سەبىيە! ھەستە بەيانە
ئىوارە خەنەبەندانە
گىرۆدەت دەردى گرانە
بۆ تۆ حالى پەرىشانە
ئامان، ئامان، ئەى سەبىيە
كوشتوومى و ئاگاي لىم نىيە

ئەمزانى خوازىنى ئەكرى
نەمزانى شىرىنىش ئەخورى
وتيان سەبرى بەم زوو ئەبرى
لەسەر دلما بوو بە گرى
ئامان، ئامان، ئەى سەبىيە
كوشتوومى ئاگاي لىم نىيە

فرسەت كوا؟ چارە جۆبى كەم
شەرحى عىشقى خۆم بۆ كى بەم
چارەم چىيە، ئەبى چى بكەم؟
خاوا بتگرى من چۆن دەربەم
ئامان، ئامان، ئەى سەبىيە
كوشتوومى و ئاگاي لىم نىيە

سەبرى بەچاوى مەستەوہ
بەدوو ئەبرۆى پەيوەستەوہ
منى ھەژارى بەستەوہ
دلى نام بە سەر دەستەوہ
ئامان، ئامان، ئەى سەبىيە
دەمكۆزى و ئاگات لىم نىيە

ئامىنى

«كاك مەزھەرى خالقى خوتىندى»
ئامىنى! ئەتو دىنى، من دىنى
ئامىنى! بە ھەردوومان سەرىنى
ئاي ھاوار، ئازىزم
ۋا ۋەرە ئامىنى
عاشقى بالاي ئامىنىم
بى ۋەفا نامدوۋىنى

ئازىزى! شادىيە ۋ، ھەلپەرىنى
ساز نىيە بى تۆئەى ماجەبىنى
ئاي ھاوار، ۋا ۋەرە، ئامىنى
عاشقى بالاي ئامىنىم
بى ۋەفا نامدوۋىنى
چى بلىيم، ئامىنى

ئاي دە بى! لەنجەين، پىكەنىنى
ئاورى، بوزارى، دلحەزىنى
ئاي ھاوار، ئازىزم
ۋا ۋەرە، ئامىنى
عاشقى بالاي ئامىنىم
بى ۋەفا نامدوۋىنى

مەرھەمى، بۆزامى دلبرىنى
با ھەلى لىم ئەستىرەى نكىنى

ئاي ھاوار ئامىنىم
ۋا ۋەرە ئامىنى
عاشقى بالاي ئامىنىم
بى ۋەفا نامدوۋىنى

دلبرەى! دلدارت كەى ئەبىنى
لەگەلتا دوو سەر لەسەر سەرىنى
ئاي ھاوار، ئازىزم
عاشقى بالاي ئامىنى
لەگەلتا شەرمىنى
سەرکەينە سەر سەرىنى

ئامىنى! تۆ دىنىك ۋ من دىنى
ئامىنى! بە ھەردوومان ئايىنى
ئازىزم! تۆ لەنجە ۋ پىكەنىنى
ئاۋاتم من سەما ۋ ھەلپەرىنى
ئارەزووم تۆ چۆبى، من رەقسىنى
ئامىنى تۆ لەنجە ۋ من روانىنى

ئا ۋەرە! بەزمى بگرىن بۆژىنى
تا ئەبەد بەس بى بۆ دل غەمىنى
ئا ۋەرە سەرکەينە سەر سەرىنى
ئامىنى! بە ئايىنى ئەۋىنى
ئامىنى! لە من دىنى تۆ دىنى
نازدارى! بە ھەردوومان سەرىنى

چیت له من داوه

تو خوا پيتم بلتي چیت له من ته وي
نایي تلې تاوي دلتم بسره وي
سهرم له تو سوور ماوه
دلتم زاره، شکیاوه
سهرگرده ردانم، نازانم
چیت له گيانی من داوه
بوچی نارامی گيانی
ته مدهی بدهم به لاوه
بو مهیلت لپییه، دلتم زامار بی
خوینی لی بتکی و له تار له تار بی
دامام به دهستی مهیلی غه ریب و ههواته وه
حهزت له خوینی ناله که بیدهی به پاته وه
چی بکه م به دهستی ههوا و له نجهی ره عناته وه
خواهانی خوینه به ناخونی غونچه ساته وه

سهرم نه نییه سهر ران شل و مل
تا سهر کا له چاو نه سرین تلاوتل
رهنگین کا به شهک رهنگینی کوشت
گولی کا کالا و گشت بالا پوشت
که واکهت گولناری کا
گول گول و خویناوی کا
بهش بالات دار و گول بی
مورادی تو حاصل بی
جا گونات له گول جوانتر رهنگ نه که ی

کولمت شیرینتر نارایش ته دهی
دامام به دهستی مهیلی غه ریب و ههواته وه
حهزت له خوینی ناله که بیدهی به پاته وه
چی بکه م به دهستی ههوا و غه مزه بی ره عناته وه
چهن شیکه خوین به ناخونی جوانی غونچه ساته وه

ئەم بەستە سازكارا، مۇسقىي بۆ نامادەكرا، بەلام نەخوئىترا، چونكە من چووم بۆ
سەفەر، ئىتەر پاشان ھەرزى نەكەت بخوئىترى.

گۈل بەدەن

ئەم بەستەبەم سازکرد، بربار وابوو (تەھماسىبى) لەسەر سەبكى (گۈل آمد بېھار آمد)ى
خانم (پوران) بېخوئىتى وە خوئىندى. ناھەنگەى دروست خوئىند، بەلام لە بەستەكەدا
ھەلەى زۆر كرا.

گۈل بەدەن، نەرمۆلە تەن، مەم وەك شەمامە
بەدەرى غونچە گۈلئى، ئەومە مەرامە
يارەكەى سەرمەستەكەى، بالا نەمانە
ئە، ئاسكەكەى، كەژالەكەى، شىرىن خەرامە
نازەكەى نازارەكەى، نازك و نازارم
بۆ دووربت، دىدەكەمى، دل بى قەرارم
يارەكەى سەرمەستەكەى بالا نەمامە
ئە، ئاسكەكەى، كەژالەكەى، شىرىن خەرامە

لېتتم ئەوى زەردەخەنەى لېتوانت
دەى وەفاكە، سا وەھاكە
ئەى پەرى نازى بەھەشتى، سەبرى من كە
بووكى رازاوەى سروشتى! سەبرى من كە
نازەكەى نازارەكەى، ناسك و نازارم!
بۆ دووربت، دىدەكەمى، دل بى قەرارم
گۈل بەدەن، نەرمۆلە تەن، مەم وەك شەمامە
بەدەرى غونچە گۈلئى، ئەومە مەرامە!

شىپوہ خۆش، تاسە خوارم، مایەى ژيانم
مەمكۆژە! بېلاوئىنە! ئارامى گىيانم

باغى دلدارىم بەرى ھېنا بەرى
جووتە لېمۆى زەردى نارەستەم بەرى
شىپوہ خۆش، گوئى لە من كە، مایەى ژيانم
مەمكۆژە، بېلاوئىنە، ئارامى گىيانم

چ خوۆشه زه مزه مهی دۆسی
به دلپاکی له جی ژوانا
له گه ل یارا دهسه و مل بی
له بن بهردیکی کوپستانا

په نا بهردیکی کۆساران
به سه د باغی بهرین نادهم
چ خوۆشه بیم و دلخورپی
له ئایینی دلی جوانا

فیدای بیم و مه ترسی بم
خودا چهن خوۆشه ترس و لهرز
له گه ل یاریکی شه رمینا
شپرزایی له شه رمانا

خودا ئه وهسته چهن جوانه
که ناوتری به دهم هه رگیز
به لام ههستی شه شه م ده رکی
ئه کا گاهێ له چاوانا

ره قیب کۆشک و سه را بو تو
من و کوپستان و بن بهردی
به شه رتی تاک و ته نیا بم
له گه ل سه و لی خه رامانا

«کاک مه زه هری خالقی خویندی»
به سه ودای عیشقی دل پر خوۆشه
وینهی په روانه ش پرووزان خوۆشه
عیشقم خاوینه ، دلّم ، پر جوۆشه
ئه وه عیشقه عیشقی وهلاته (۳ جار)
ئه ی وهطهن رۆحم فیداته (۳ جار)

نه سیمت بیینی عه تر و عه بییره
دیمه نت جوان و خوۆش و دلگیره
زیخت دانهی دور ، خاکی ئه کسیره
ره فیقان به خوا وهلاتم جوانه (۳ جار)
به هه شتی کورده ئه م نیشتمانه (۳ جار)

بولبولی باغی مولکی کوردانم
کاوه ئایینم بو نیشتمانم
بویه خوۆشخوینیی خیللی کوردانم
ئه ی خوایه ئه م خاکی چهن خوۆشه (۳ جار)
ئه وه شکلنه نه خشی سرۆشه (۳ جار)

شه رته تا ماوم توّم له تو ی دل بی
تو یی ئه ر بی تو س ئاویتته ی گل بی
له وه خوایه م ئه وی دو چاری چل بی
ئاریاییم شیری کوپستانم (۳ جار)
بولبولی خاکی کوردانم (۳ جار)
رۆژی خو ی مه ردی مه دیدانم

تیشکی ئاسۆ

له سالی ۱۳۴۵ی ه.ش. ئەم بەستەبەم دانا. ئەبێ ئەوەش بۆیەم که دووجار ئامادەم کرد، وە ئەمەش دووئەمەکیانە و، پیتشم وا نیبە خوێنرابێ.

بێ شەهێ نەسبیم سەرودت بـسـرەوم
ئەر حەرەم نەبێ خۆراسم، خەوم
یا خوا نەمبێنم، یا خوا نەمبێنم

بەر نیشی تیرێ سەر خەنجەر کەوم
بەر مەودای بوورای دەم نەشتەرکەوم
یا خوا نەمبێنم، خوا یا نەمبێنم

تیشکی سەر ئاسۆت هیوای ژیانم
نەسبیمی سووحت ئارامی گیانم
ئاوا بێ یا خوا، خوا یە ئاوا بێ

سەرم بە سەر گەرد گەردی دەشتت کەم
دۆم بە قوربان گۆل گۆلگەشتت کەم
خوا یە نەمبێنم، یا خوا نەمبێنم

من شەیدای جوانیی ئەم نیشتمانم
من بە فدای هەوای ئەم خاکە جوانم
یا خوا ئاوا بێ، یا خوا ئاوا بێ

تافی سافی ئاوی کویتستان وەتەن چەن دلەبەرە
سووسەیی شەو بای نەسبیمت میسک و عوود و عەنبەرە
نامەوێ مۆلکی جیهان و ژینی دايم عومری نو
تاکە ئاواتم سەر ئەفرزیتە بەو خوای بان سەرە

تنۆکی شەونم

«ئەم بەستەبەم له سالی ۱۳۵۷ی ه.ش. له تاران هۆندەوه، بەلام بە نەخوێنراوی مایهوه»

تنۆکی شەونم زەرالی
له سەر پەرە ی گۆلیکی ئالی
وا خە یالەم ئەپەرزیئە
هۆشم لەسەر خۆم نامبێنێ
ئەمباتە دونیا ییکی تر
ئەمباتە سەودا ییکی تر
یا گورالە یی چکولە و خودروو
کە بە دەم باوہ بیتە هاتوچوو
ئەمباتە یادی بالای نیگاری
شۆخیکی سەرمەس، خۆش لەنجەولاری
جوانیی تەبیعت لای وردەبێنێ
نازک خە یالێ یا پەر کەمالی

تنۆکی شەونم زەرالی
لەسەر پەرە ی گۆلیکی ئالی
یا گۆلیکی زۆر چکۆلە
لەسەر لاسکیکی ناسکۆلە
کە شین بووبێ لە کێو، خودروو
بە سەر دیتە هاتوچوو
ئەمباتە دونیا ییکی تر
ئەمباتە سەودا ییکی تر

ئەو ئەلپى ئەشكى دلداره
 لەسەر پرووی یارى ئاواره
 ئەم ئەمخاتە يادى يارى
 خوش خەرام و لەنجەولارى
 ئەم سىروشتى لە لا جوانە
 ھەمووی ئىمايە و نىشانە
 ھەر گۆشەيى لەم جىھانە
 رازانى تىدا پەنھانە

جوانى تەبىئەت لە ھەر ديارى
 ئەمخاتە يادى خوش لەنجەولارى
 سەرنج راکيشە بۆ وردە بىنى
 جوانى ھەست ئەکا و ئامانجى كارى
 ھەر باغى پر گول، ھەر لالەزارى
 ئەمخاتەو ھەر چاوى عەيارى

تەنۆكى شەھەونمى زەرالى
 لەسەر پەرى گولپىكى ئالى
 وا خەيالەم ئەپەرزىنى
 ھۆشم لەسەر خۆم نامىنى
 ئەمباتە دونىايىكى تر
 ئەمخاتە سەودايىكى تر

ئەم بەستەيە ئاخىرىن بەستەيى بوو، كە لە ئىراندا ھۆندەمەو

ئامنە بالا بەرز

ئامنە بالا بەرز، «خوتىن شىرىن»، مالى ۋەبەرزەو
 ھاتمە ئاسانەت، «نازەنىن»، بەدەم لەرزەو
 تاقەتم تاق بوو، «سەربەناز»، دلخوۋازى كۆنم
 لە دل بىرسە، «ئىستاكەش»، لە، دووربت چۆنم
 خىلى خالخاسان، «خال ماوى»، گا، ۋە بارەو
 چوونۆ بۆ قشلاخ، «شۆرەژن»، لە ھەوارەو
 زەمزمەي زەلان، «ۋاشەچاۋ»، بەرزە ئىلاخان
 ئىلچىيى سپاي خەم، «سەرخىل گيان»، باھوۋە و بۆران
 گىقەي تەرس ئاۋەر، «چاۋ كەژەل»، شەو باي دۆل و شىو
 كورەي تەمەرىز، «باوانم»، سەربال دىواندىو
 تىكاي كۆچى خىير، «نۆنەمام»، خانمى خىلانە
 كۆسالان زوقمە، «گىيانەكەم» ۋادەي شاميانە
 ئەمنەي چاۋ كەژەل، «خال ماوى»، سۆماي چاوانم
 مەلوولى، دوورباي، «بۆيە ۋا» ئاور بە گىيانم
 ئەمنەي بالا بەرز، «ئەي ھاۋار»، چى كزت كەردەن
 ماچى برالەكەي، «دووربانى»، نۆخەتت مەردەن
 ۋە فەرمانى كۆچ، «ئازىزم» تۆ خانمى خىلان
 زىن كەن عوبەيدە و «كەحىلەي»، پۇلخى ئىلاخان
 ژىر مالەي خاتوون «خالخەنەين» بىجوى سەھەردەم
 بۆ بەدرەقەي بىن «خانم گيان» كۆچى لەيل كەل پەم
 ئەمنەي بالا بەرز «نۆنەمام»، قووتى رۆحى من
 دەي لام لىسە كە «خەم خەيال»، با دىق كا دوزمن

گەر راست ئەرۆی، عەشقیکی بئی پەروات ھەبە کاتی تەنبیایی، بەراستی، راست ئەکە، سەودات ھەبە بۆچی وا ھیندە ئەکە تاربیفی ریش و پەشمەکەت گەر ئومیدی سەرفەرازی مەحشەر و «عوقبات» ھەبە بۆچ ئەوەن خەرپە بە نوێژی نارەوانی پر ریبیا گەر درۆ ناکە، خوداناسی، لە دینا لات ھەبە گەر نەبە گەردەنکەچ و «بئ من لە بازاری مەتا» پووچە کاکە خۆم، ئەوەندە ئیددیعی تەقوات ھەبە تۆ وەرە، سەر کز کە ئامان، لئ ئەدە لاف و گەزاف ئەر تەماداری گوزەشتی رۆژەکە ئەولات ھەبە تا نەسووتابی لەناو کوورە کئی میحنەت بە سۆز نارەسی، ئاواز ییکی ناھەق و رتیسوات ھەبە تا نەبیتە خاکی بەرپیتی کارەوانی مەعریفەت کە لە کۆری ذیکری ریندا کەوکەبە و دەستگات ھەبە کئی وتی عاریف ئەبئی لنگ دا بە جاھیل بۆ درەم دەک خەجالەت بی، نییازی میکنەت و غەوغات ھەبە موختەسەر تا دل لە بۆتە زەرگەریدا قال ئەکە کە لە جەرگە پاکی وانا مەنزل و مآوات ھەبە بئ گرین و نالە نالی پاکی تاکی نیوہشەو کە لە بەزمی عەیش و نوشی عاشقا رینگات ھەبە رینگەکەت گۆرپوہ عابید بۆ ترازاوی لە رئی! ئەر لە بازاری حەقیقەتدا، دلئ شەیدات ھەبە تۆ وەرە ملکەچ بە (ھیترا)! ئەر خودا ناسی بە راس گەر نییازی بەخشش و ریدانی بەردەرگات ھەبە

ھام دەردان بەزمی، ھام فەردان بەزمی نەوایی، نایی، غەوغایی، نەزمی سەدایی، سەزئی، ئاوازی رازی نەوای دل پەسەند، دەروون نەوایی بەرپەو جە نای ھەناو پرپەردی سۆزە ھینا سۆز، یا ئاھی سەردی گەردانی، ناساز گەردوون ھارایی جەور و زەمانە مازی مارایی ھو پیکۆ وە دل، دل پیکۆ وە چل ئارام دۆ ئەرۆا، وە نەوای ھەبە دل تا نیشو نە کان دلە پەر دەردم زاخا و دەروو خەزانە فەردم جو شییو خرۆشیو، گەوھەر فشان بۆ ژنیەیش گەوارا، ئارامی گیان بۆ رشتە مەرۆری ئەسرینان رتیز بۆ دەروون کاوون بۆ، قیامەت خیز بۆ جا وەش سەدایی وانۆوہ فەردم رازانی دەروون مەکوگای دەردم وە نەوای ھەبە دل، ھەبە چل، ھەبە بۆلبۆل باوەرۆ وە کوول، تیکلە تەنگی دل باوەرۆ وە رقس فریشتە بەرین شاھیدان واچان سەد جار ئافەرین عابیدان (ھیترا) جە دەیر بان وە بەر پەری خومخانە خال خاسان بەکسەر

که من مهملووک و لاکه وتووم له ژینی خوسره وانیم چی
 له بهزم و عهیش و ئاههنگی غهرامی نهوجه وانیم چی
 تهربیک و بچی دهروبانم لهسهه عهرزى سوله یمانا
 له قهسر و تاق و ئهبوان و له کۆشک و ئاوه دانیم چی
 که من شیرین تهرازو سایه پهروه دردم له دهسدا بچی
 له له نجه ولاره و عهیشوهی نیگاری گه رمیانم چی
 که من یاری وهفاداری «بههارستانی ژینم» چوو
 له دوو چوونی مهلهک سیما و فریشتهی کامه رانیم چی
 که من فهرمانی کوژانم له دهسگای دلبرۆ ده رچی
 له عهیش و نۆش و تهفریح و حهبات و زینده گانیم چی
 که مه حرروم مام له شانازیی په فیقی گولعوزاری خۆم
 له سهیری نه خشی شیرینی بوتی دهسکردی مانیم چی
 ئه گهر ته سلیمی فهرمانی وهفای یارانی سه رمهس بم
 له سه رمه بيمه قوربانی، له ژینی جاویدانیم چی
 دروشمی عهیشقی لاهوتی و حه قیقیم پیوه بچی ئیتر
 له سه ودای بهزمی ناسوتی و مه جازیی پووچ و فانیم چی
 که من پییری موغانم رینومای رتگای ته ربهت بچی
 ئه بچی شۆرو نهوا بیژم، له سۆزه و رهوزه خوانیم چی
 بزانی چاکه یارانم که (هه یژا) ی شۆرشى عهیشقم
 نییازم کوا به جامی مهی، له بهدمهستی و ئه غانیم چی

مه کهن لۆمه م په رتیشان و په شیوم
 مه لوولم، باری غه م سه رباری لیوم
 ره فیقان! دل شکسته و بچی قه رارم
 سبه یینیم ئه شکى خوین و، شینه شیوم
 جیگه ر بوریان و سه رگه ردان و وه بلان
 بیابان گهرد و هه ردهی دهشت و کیوم
 که سوکار کوانی؟ تیا چوو، بچی که سی خۆم
 که ساسی ناکهس و خوینخوار و خیتوم^(۱)
 دلّم پر سۆیه سووسه ی لی براوه
 له چنگی رۆژگار م شتت میوم
 ئی سراده م کوا؟ براوه لی برانم
 شه م، بازچه یی ئه میالی دیتوم
 ئه وی وا دوژمنم پیی خو شه وامه
 به حه ق شایسته یی تانه و جنیوم
 ره وایه بۆ به سه ره هاتی زه بوونم
 به هه ردوو دهس له داخا قور بپیوم
 به داخۆ کوئله ییمان گه ردهن
 به دم تا که ی بلیم میر و خدیوم
 ره وایه دوژمنم پیی وابی مه نگم؟
 ده به نگ و سارد و سپ، وهک بهرد و چیتوم
 هه مووی (هه یژا) خه تای بیحالیی تۆیه
 ئیتر هه رگیز مه لی وریا و بزیتوم

که تو یاری دلی شهیدای، له گیتی و خه لکی چیت داوه
 دلّم له و رۆژده تۆی دی، له عـالهم وازی هیناوه
 که مهندی زلفی یار گـیرت، له دهوری گهردنم ئالا
 ئیتر چیبی دیت، دهوی کاتی دلّم لای تۆ به جی ماوه
 له سهیری گولشەنی گیتی و له گهشتی سه سه راوم چی
 که من شهیدای مه حه بیه تم و، دلّ و گیانم به تۆ داوه
 مه ئین سه رسام و داماوه، چلۆن حالّم له سه رخۆ بی؟
 دلّ و رۆحم گره و گانه، به لای دلّ خوازی ره عناوه
 به چه شنی نوقمی عیشقی دلّستانی جوانی غه ددارم
 له عالهم په رتم و وهیلان و، نازانم چ قه و ماوه
 به لام له و لاوه سهیری شویش و غه و غا و قیامهت که
 له خولدان مو طریب و ساقی و په ری و حوور، دهس به سه هباوه
 له جه رگهی به زمی مهستان دهس به جام و مهست و خه ندانم
 به سه ره ته ختی ئه وینۆ، دلّ نیام و خوم نه شیواوه
 ره فیق! تۆ که ی ئه زانی دهوری جه مگای خوم چ به زمیکه!
 له وی رۆخواوه قه لعه ی غه م، خه فهت به ریاده، فه و تاوه
 بلّین سه و دا گه رانی غه م له لای من کۆوه بن سه رجهم
 که پیتیان موژده دم به کدهم عیلاجی هه رده ناسراوه
 ئه وین و خو شه و یستی لی بووردن مهستی یو پروا
 له خومخانه ی خه ما تیکه لّ که بوو نو شدارووی ناوه
 ئه وی «هیژا» بی تیماری هه موو ده ردیککی ئاسانه
 خه یالی ته خته، به کپه نگه، دلی هه رگیز نه گۆراوه

دلّی دیوانه م لیـویان، لیـوه
 شیوه م شی جه دهس، مه ندّم بی شیوه
 عه قلّ و فام و هوش نه زاکهت و بیسه رد
 چی ته شریف ناوهرد یاره که ی هه م فه رد؟!
 ئه ر بی وه سه رکۆی گلکۆی مه زارم
 مه وینۆ که مهس باده ی خه م مارم
 سه نگ و به رد و گل کیل قه برم مه ست
 چه مه رای را چه م تا رۆکه ی ئه له ست
 ها دیده، دیده م چه مه رای راته ن
 جه و اهیر سورمه ش گه ردی پالاته ن
 تا قهت نه مه نده ن، شه کیبا و تاکه ی
 ناله م به رغی، وه ی وه یانهم وه ی
 دلّ مالّ ویران بو من چی شم که رده ن
 هه ی هانا، هه ی داد، مه یلت چی سه رده ن؟!
 هه رچی هه م، ئازیز! گرو ی ئاسانه م
 ده ی به زه بییت کۆن؟ هه رهس وه یانهم!
 نه فییری ده روون وه فه لکه یا وان
 سه ماو زه مینش گردین شکا و نان
 چی گۆشی مه ده ی، چی دهنگت نییه ن؟
 هه رهس وه یانهم یانیت نه ژنییه ن؟
 سا هانام وه تۆن یاوی وه هانام
 هه ر تا وانیم، هه ن وهس بو، نه زانام
 ئازیزم، دیده م به نده و به رده ی تۆم
 نه خشته به رده ی مه رده ی که رده ی تۆم

رۆی ئەزەل چەنگەک نە دل گیر کەردی
چی شەرتی وەفا بە جا ناوەردی؟
خەستە و پابەستە ی کەمانت کەردا
ئیسە چیم مەدە ی وە دار و بەردا
وە تیغی ئەبرۆ سینەت شکاونا
نە کانی دلدا خاس ویت سراونا
ئیسە چی مەدە ی رەنج و شکەنجەم
یانئە های ماچی من قەوی پەنجەم؟
ئا وەختە زانام کەوتتا وە دامت
نە یاوام وە مەیل وە کامی کامت
وە گیانت قەسەم (هیترا) نە زارەن
غەرق دەریای گێج خەم و پەژارەن

(.....)

نەواچدئ کوردە نادان، مەزانۆ
کەسئ عەقلش جە کۆن وەختئ نەوانۆ
برئ چیسوئ هەنی وئ تەن مەزانیا
چەنی شۆتۆئەدئ زار و ونار نو
غەریزە بئ موتالا و دەرس و مەکتەب
جە پەهنا و ئاوەزی تۆمش مەشانۆ
دەروونی پەر کەرۆ، رای قورس و مەحکەم
بەئاسانی جەدەست و تۆ مەسانۆ
پەيامئ مەحرەمانئ توۆ دەروونی
بە بئ سیم و تەل و رایەل کيانۆ
بەبئ ئانە ی بزانی چیش نییازەن
برووسکیۆن جە بەرقئ میو مەشانۆ

شەمال

شەمال سا وە شنۆی عەنبەربارەو
وە صفەفای سـرودى وای وەهارەو
وە ھەوای سـۆزان سـیئەى یارەو
وە بۆی گورالان گەرمە سارەو
شنيە، ویت ئاسا، سا بۆ وە پارێز
بارە عەترى خاس موشكى عەنبەر بێز
موشکین ئەگریجان، ئاھووانى دەشت
بەیان، سەفا دان ئیلاخ چون بەھەشت
شەمال! «زماکو» رەنگ نامیزی کەر!
پیشەى کـریتلەش بەربارە وە بەر!
چەپکەى لانزار کەفەن پۆش کو
کەر وینەى ساکوۆ دەوری «زماکو»!
چاگە یچۆ خیزیە ئارام وینەى ویت
کللەو «بەمو» سەردى شیت و ویت
وینەى «کارگەچی» «کوۆ و کـریتلان»
شیکەر وە زۆرى زرمەى ژى کەمان
خاس دەش وە ھەمدا تا مەبو وە ئاو
بەبو نە سەردا ریتۆ نە شەتاو
جا بۆ سەرازتەر شەنت بى شنيە
وە بى مودارا زوو چا ھۆرکنیە
پابۆسى نە کوۆ پیرەمەگروون کەر
زیارەت قەبول، جا را گـیرە وەر
گوزەرکەر وە دەشت «شارەزور» دا
وە سارای «بلسواس» «باوہنور» دا

ویت یاونە یەکسەر وە کوۆکەى «پیران»
ماوای کەل رەمان خیل نەخچیران
تا یا وى وە بان کللەو «وہیسە»
ئا ھەردە گـردین بییەن وە «بەیسە»
بەیسەش تا تاوی تاونۆ وە تەعجیل
کەل نە کەل لانان ماندەن وینەى دیل
با بەربەیانى کەلانى سەربەس
ذلیل نەبانى بەرنەشان جە دەس
جە غارى تاریک وینەى کابووسگا
ئازاد بان، بلان شاد بە «جاسووسگا»
نە «کەل لانان» نەبانى ماتەم
ساتى وە توۆدان پەرى ویشان غەم
(تا وینەى ئیمە نەگـیران عادەت
قەبوۆ نەکەر دیلی و ئەسارەت)
جا بارە بالى وە «میراجى» دا
وە کوۆسارانى پشتى «ساوجى» دا
وینەى کارگەچی کولووی کـریتلان
شى کەر وە لەرزەى شەنت چون کەمان
جا سوۆزەى سوۆزت بدۆ نە «سوۆزان»
سووسە نەماندەى کوۆگای کوۆ بۆران
گـیرە ئا بەندەن ئەم یال و ئەو یال
وە بى مودارا شانە پەى ویت بال
«مـلەخورد» تاریک، سەرتاپا ماتەم
گـرتەن سەرکەللیش بۆران چەنى تەم
وە تاو بۆ شنيە پا کوۆسارەدا
بە بەرزى و نزمى و دوۆل و غـارەدا

سا دەش وەھەمدا كەرەش وینەى ھەلم
با نركەش ھۆزۆ نە سەرچەمەى زەلم
جا چاپچ ھۆزۆزە بە وینەى «شمقار»
دە نە شەققەى پال تا وە «كەماجار»
جا ریتی كرتیلان مائە وە ھەلمەت
با نركەش بى سىل جە دەرى «سەرگەت»
«وہزەرا» بەستەن، سەرکۆ بەندكەردەن
قافلەى ماوہشان بى راگە مەندەن
پا مە دۆ وە خیل «قافلە سالاران»
بەیان وە كويسان چون جارى جاران
بۆ سا ویت ئاسا وە باى فەناش دەر
واچە ئەى خود سەر راگە ھالى كەر
تەتەىچ قەھارەن، رازنان كرتیلە
كلاوہش كەردەن چون قولەى ھیلە
راگەى مەل نییەن بوبەرۆ پیشدا
«دالى» چال و چۆل نەمەندەن تیشدا
بۆ كەرەش وە كەف تل بدۆ جە ویش
بە وینەى بيمار لاشە كەرۆ كیش
ھەرەس مال كەرۆ كەرۆش وە گرمە
جە دەرە و «بىارى» ھۆزۆزۆ زرمە
ئا دەرە تەمام گرد ویشان جەم كەن
«كەمینە» چەنى «بیدرواس» رەم كەن
«ھانە گەرمەلە» جە ھارەش كەر پۆ
باى سیلاو وینەى بادى سەرسەر پۆ
وہ سرودى مەخسوس گيان بەخشەكەى ویت
پازنۆ كەش و كۆش، گىرە راگەى ویت

وہ سرودى وەش بۆ سارا گىرە وەر
ویت یاونەوہ كۆى پشستى «دزاوہر»
چاگەىچە كەرەش وە كارەساتى
تل و ئا كەشىە یاوۆ «گەرپات» ى
ھەرەس مال كەرۆ ئا كەش و ئا كۆ
بەرگنۆ تەمام ساكۆى سىاكۆ
چووزە بەر باران گىياھان كۆ
پازناوہ ویشان «چنور» و «شەوبۆ»
جانە قەلاکەى ھەورامانەوہ
ئا كەشى سەربەرز بى ئەمانەوہ
كىششە وە ئارام بى دەنگ وە ئاسەم
تا یاوى وە بان بەرزى «پىررۆسەم»
«كەمالا» ماتەم، «وہىسیا» بى دەنگ
«سەرىر» كشومات، كۆسار گشت يەكپەنگ
سەرازىر شنىسە بەلام وە تەعظیم
پەى مەنزلگای خاس پىرانى قەدیم
نەوہد و نۆ پىر خاكى ھەورامان
واچە (السلام) ئەى گلكۆى پىران
جە گەر مەسارۆ ئامانا وە تاو
وہرە و ئى كەشىە زووكەر و وە ئا
كرتیلە و باھوو نە زارش كەم پاك
باھوو وەش وینەى يەخەى شىت كەم چاك
تا بەرگنۆوہ ئەز نۆ بەرد و خاك
گولان بەربەیان، نەبانى غەمناك
جا دما و ئانەى وە بى مودارا
ھوو پىكە وە ناو كەش و كۆو سارا

جا که بکان نه توئی سهوزه و گوراله
 که راش وه چیره و وه قیژ و گاله
 تاوازی بو لب بول چل بدو نه دل
 وه نه وای دلدوز دهوری گول و چل
 «دوراج» و «قومری» و کوتری «یاهوو»
 وه سه دای تاواز «یا هو، یا من هو»
 سه متوور و ساز و کهرنا و شه پیوور
 نه لمانی مه لان بژنه ویو ججه دوور
 حه و تاقی نه زرهق په پ بوج جه سرور
 به بیان وه سه ما مه لایک و حوور
 نه لاسل به زمی خسره وانی بو
 سه رانسهر یه کسه ر کامه رانی بو
 نه وسا جا گه ل گه ل پزل پزل نازاران
 سه هه ن په روره دی مولکی نه ورامان
 حوری سر وشتان، فریشتانی کو
 بو گرتی عه تری چنوور و شه ویو
 به دهسته دهسته وه عه زمی سهیران
 ناهو وانی هه رد به ندی کوسالان
 وه عی شوه و نازی هه زار ته رزه وه
 وه قامه ت مه وزوون بالای به رزه وه
 گونا په ری گول، دههان چون گولنار
 مه لیموی سه ر ته رز چون بوتی به هار
 گه رده ن به وینه ی مینای جامی مه ی
 نه شئه به خشی به زم شازادانی که ی
 زلف وینه ی که مان، نه بر و وینه ی تاق
 بی وینه نه سای سایه ی حهوت ره واق

تالانچی فام و شعوری عوش شاق
 هورجمان، به بیان با وه ته مته راق
 نه ی بو، نه ی هه و، نه ی ره و، نه ی خه سلته
 نه ی شه و، نه ی صه فا مه ر هه ن جه جه ننه ت؟
 نه ی نازک نه وهال، نه ی باغ، نه ی گولزار
 نه ی له حن، نه ی تاواز، نه ی بوت، نه ی نازار
 نه ی سیما، نه ی زه و، نه ی که یف، نه ی شادی
 نه ی بازار، نه ی به زم، نه ی وادی وادی
 جه کو، جه کام شار، کام مولک، کام ماوا
 ماوه ردی وه دهس، و اچدیش مال تاوا
 بو سا نه ی شه مال چون واده ی به زمه ن
 نه ی دونیا لادی بازارمان گه رمه ن
 غه م ده پی وه باد، شاد شاد په ی ویمان
 نه ژیر نه ی بارووی پر جه وری که یوان
 شه مال سا (هیژا) مانده ن بی قه رار
 هه ر وه ته ساته ن چه م وه ئینت یزار
 شینی خوالیخوشبوو دکتور صدیق مفتی زاده

شەر خۇي ئەمىن

ھالالۆي ئازىز، ئاشناي دەردم!
ھام مەرام، ھام زام، ھام ئىش، ھام فەردم!
ئەژنىم ھەوالئى ناھال و گىيان كاو
سەنگىن، مازى مار، دلخار، يەھەرتاو
چېش گۆيا وادەي كۆچى يەكجارىن
دەيدار ئاخىرەت ئاماي نادىارىن
ئاي «زايلىھى زەنگ» كۆچى دوور مەنزل
ئاي لواو ناماي، وركە و كوركەي دل
ئاي جەمەع و تەفرىق، ئاي قەيچىي تەقدىر
ئاي مىقرازى تىژ، بورپاي بى تەگبىر
ھاي دەردى كارى، كەسكو، ن، بى دەرمان
بى وچان ناسۆر، سۆزان، بى ئەمان
ئاي لواي لالۆ! ھەي وىم «بى ھەي وىم»
زار و نەزار و، نالان چەن ھەي وىم
ئاي جەي غەربىي مويىتەلەي ھەي وىم
تووناي گەردابى دەرياي بى پەي وىم
ئاي داد و فەرياد، شىوون تەنيا وىم
ئاي يەھەر سۆتەي پەيوەند بريا وىم
ياران! كى زانۆچى دەردم چېششەن
پەي كى رۆرۆمەن، دەروونم رېششەن
تەنيا و تاك پەي وىم، پەي كى رۆرۆمەن
بى تۆ، دوور جە تۆ، بى تۆ، تۆ تۆمەن
چەرخى چەپ! چەن مەن دەي سەرگەردان بى
گەردەلوول وەردەي پاي عەرەبسان بى

رۆيى گۆي گەردان خول ناوەردەوہ
ئىممەيچ لوول نەدۆ، ھە دەم دەردەوہ
لالۆ! تۆم سەپەرد ھە فەزلى داوہر
بەخششا، تەوانا، پەنادار، سەررود
كەسى بى كەسان نە گەردابى غەم
پانماي مانىاي، پراوہزگەي ستم
جە وىش مەوازوون ھە جەننەت شاد بى
جە گەردابى شووم دەوران ئازاد بى
فريشتانى خاس بەھەشتى بەرىن
فەردەوس مەقامان، جىھان ئافەرىن
بە ياساي كەردەم ئەي تازە مېھمان
گەردى پاي سەفەر جە جەستەت مالان
سەرفەرراز ھە لوتف پەي عالەمىن
بەرات ھە كۆگاي كۆي شەھىد نشىن
گەرۆي دل رېششان ئاخ بەردە ھە گل
نەسەرەوتە دەردان، رەنجى بى حاسل
دل پەر جەسەرەتان ناکامانى دەور
جەستە خەستەگان ماتەم زەدەي جەور
تۆيچ وىنەي ياران (اللە اکبر)
نەواي سكاللا بەرباردى ھە بەر
بەلكەم نە سۆزى سىنەي خەستەدل
جەسەرەتان وستەي ئاوات بەردە گل
لايى كەرۆوہ كەرىمى كارساز
دەرى پەي ئاوات ئىممەيچ كە رۆ باز
تۆماری سىيای ستم پىچىچىوہ
نەمامى مورا ئەز نۆ بزىوہ

کۆس و کۆلارا و کوردیچ بریۆوه
 رای رستگاریی ئیمه ییچ بیژیۆوه
 لالۆ! تۆ لۆای، لاو منیچ لاو تۆن
 «ئارۆ و سه وایین»، سه وایچ هه ر ئارۆن
 تۆ ئاشنای راز مه عدووم مه وله وی
 دونیای پر سه فای شیعی مه تنه وی
 سه رنییای وه بان سه نگی سه رده وه
 وه هه زار ئاوات، چه ندی ن ده رده وه
 کۆ بیو بشکاوو گو فتاری مه عدووم
 کۆ رتزه کاری و نوکته ش کا مه علووم
 داخی سه مه داخم لالۆی زانای ویم
 مه ر ویم بزانوو چیشت که رده ن پیم
 زانای ته وانای وه ستای دانیش مه ند
 ئوستادی دل سوژ، مه ردی خیره وه مه ند!
 قه له م زه ن، ئه دیب، شاعیری قه دیر
 مه وله وی ناسی وردی بی نه ظییر
 چی ش فه رامۆش که م لالۆی تازیم
 هه م صوحبه تی خاس شه وی پاییزم
 وتاری نه غزی ته وئه م وه خه نده ت؟
 سکا لا جه ده س حال و وییه رده ت؟
 یا ئاوات وه سوژ په ی ئایه نده ی کورد
 یا شییه و که رده ی رتزه کاریی ورد؟
 گوردین چۆن تابلۆ نه خشی خاتره ن
 ویردی زوانی حالی حازره ن
 واته م کوتاکه م چی ش و اچوون که مه ن
 کۆچت کۆلارا و کۆگای وه ره مه مه ن

یادت، لالۆی ویم، نییه ن فه رامۆش
 په یاپه ی ده روون جۆش مه دۆ وه جۆش
 هه رام بۆ جه من سه فای «شه میران»
 سه ییرانی «ئه وین»، «ده ره که ی» تاران
 هه رام بۆ گه شتی «ده ربه ند» و «سه ربه ند»
 نه سیمی «ئه لبورز»، «تووچال»، «ده ما وه ند»
 لالۆ گیان! ته روا ت وه جه ننه ت شاد بۆ
 رۆحت جه سه وه دای ئاوات ئازاد بۆ
 دلخوازی گوردین ئه دیبانی کورد
 زانایان، میرزای و سه روه رانی کورد
 گورد لوان وه گل سه ریاک ئاواتان
 گول وه ده م ئه ز ده م مزیۆوه دیسه ان
 لالۆم! بی گومان به خشی ووده ی باریت
 یا وان باره گاش زه نای زینه هاریت
 میژووی کۆچه که ت (هیژا) وه زاری
 کاتی صدیق رۆ وه بی قه راری
 ماچۆ ده ی به خشی هه ش به گه وره یی ویت
 «که ریم! ئامانه، په ناش ئارده ن پیت»

(پ ه ن اش)	(ا ا م ان ه)	(ک ه ری م)
(۳۰۰+۱۰+۵۰+۵+۲)	(۵+۵۰+۱+۴۰+۱+۱)	(۴۰+۱۰+۲۰۰+۵+۲۰)
۳۵۸	۹۸	۲۵۷
	(پ ی ت)	(ا ا ر ده ن)
	(۴۰۰+۱۰+۲)	(۵۰+۵+۴+۲۰۰+۱+۱)
	۴۱۲	۲۶۱

هه مووی ئه کاته ۱۴۰۴ ی ه ق.

به هاری کورده واری

لاسامه یه . لاتیره ئەباری به خوڕپه م و تاو
باران و دودانگ و ، به فره لووکه و تهرزه
ناهاله ناله نالی تریشقه ، چ زیرینه برووسکه
بانگی ژبانی نوییه نرکه یی لافاو
پاسارییه ئەجریکینی ، ئەچی ، هه لدی
ئەخریتە بن میچ و کر هه لدی
پیشۆله یی زۆر بلتییه فیرار ئەکا
ئەفری ، به تاو ، به تاو ، سه ری خو ی هه لئه گری

ساوا که قریشکه قریشکی تریشقه دیتته گوئی
را ئەچەنی ، ئەله رزی ، دائه چله کی ناکاو
سه ری له سینهی نه رمی داکی ئەسو ی
به لام به گالتە و پیکه نینی گه و ره تران
که کۆن له ده وری ، له بهر ئەیوانی مال
تیکه ل به ترسه وه شیره بزه ، ئەیگری
دیتته گروگال ، چەن جوانه
خوایه ! شیره بزه و ترسی منال
چ جوانه کۆریه یی په رزاو

وه رن کورینه ! په نا به رینه کتو
سه ری بدهین له به زمی به رز و نشیو
که و هه لئه کاته فرگه یی سه رشان
ئەخوینی له بهر به رۆژی هه ردان
ئەدا له شه ققه ی بال
که ئەگاته نزار و یال

ئەملیتته وه ، سه رخۆشی بوواره به ها
خۆشکه یفه ، ئەچی به ره و هه وار
پینگای له پیشه خو ره تاو و نزار
به لام ، لاسامه ، به شیپی ته وه ژمی ئەیکاته بنی کاو
په کی ئەخا له هه لکردن و فرین
ئەو کاته ده ست ئەکا به چینه و و خۆچنین
مل که چ ئەکا له سه ر به ک پا ، ئەوه سستی تاو تاو
بولبول چلاو چل ئەفریت و ئەخوینی
کۆریه ی هیوای به رپوه یه غونچه ی نازاو
ئەمۆ ، سه بی ، به دم شنه ی شه ماله وه ، دم ئەکاته وه
بزه ئەیگری ، به نازه وه لیو ئەکاته وه
په بیی که جوانه غونچه ی ته رچک
که تازه ده پشکو ی
به ره یانی به هار

کاتی که تاوی بارشی خوړپه م به سه ره چتی
نه و به ی ته پومه ، ئاویتته یی هه تاو
نه ققاشی ده سستی ته وانای ئیزه دی
له سه ر سه ری نه و عه رووسی لاله زار
ئەستوونی زیرین و ، په نگین که مانی جوان
تاقی هه زار په نگه و و خیتوته ی شاهکار
دینیتته به ره م و ، وا به ریز ئەگری
قه ده می نازه نینی بووکی نه و به هار
بووکی که دیمه نی یاقووت و ته ختی زویه رجه ده
په رۆزه فه رشیه تی ، له سه ری مه ست و خومار
دانیشته وه پی شیوا وه که خیتوته ی
زه رپن که مانی بی و نه خشی کردگار

بخۆ، بله زه بی مالاته له بژوین و له قه دپال
 شۆراویه بهرگی بهران و شه کی کال
 مووی بزنه مه رهز، جوان و زه ریفه به دانه بی
 شانهی تگر، بوو ته خه یاته بی خاوی رینگ کراو
 خاوین و سپیبه بهرگی زه ریفی شه که نیر
 ئیشتیبا نه کا به چاو
 وهک خالی به فره له ناو سهوزه له دووره وه
 بهرغه له که کۆر نه کا، له تاوی بارشه ته نگه تاو
 کاری بچووک و بهرخی بهرغله ده می
 نه خزیته ژیری تنه ی دره ختی زه لام و قه وی
 میگه له سهران له بنی دوگی به کتری
 حه شار نه دهن، ریزه ده به ستان
 له تاوی ته رزه مو له دهن ناوناو
 مه پ کاتی به فره لووکه له سه ر پشتی کو نه بی
 خو را نه وشینن له تاوی به فره تاو
 چهن هار و هاجه گیسکه نیری خه ساو
 چهن پر شکویه مرغه مرقی حه چه
 سابرتینی شاخ زه لام
 توخوا که جوانه شه کی کوکی نه شه مزاو
 په بی که مله هوره پارتنی نه موچاو
 چهن مه ست و پر غرووره
 که لی جوانی نه تاملاو

چرۆ نه گه شیتته وه، خه لفه رام نه کا، نه زری
 کاتی به نه سته م هه راله بز نه یگر
 له پالی هه ریری سه وزا خو ی حه شار نه دا

نه وه کو ته رزه بیگری
 گۆراله لاسکی زه ریف و ته رجکه نه ما
 که می شپه زه بی لاتیبر و سه رما
 چاوه نواری هه تاو
 ئومید و بیمه برا جوانه موعه مایی ژین
 عومرتکی نوئیبه، شۆری مه ستیبه
 حه قیه تی بولبولی هه ژار
 به سه سوزه وه له گه ل غونچه بیتته گفتوگو
 به چریکه بانگی بکاتی
 به لکو گه ری له چاو شارکن
 له پالی په رده بی هه ریری ده ری
 نه دری نه ویش به نازه وه، به زه رده خه نه
 جوانی نه خاته روو
 تارا لئه دا، ده ری
 تا شووری مه ستی به نه فسوونی دیمه نی پتر
 بخاته ده روونی بولبولی هه ژاری بی قه رار
 بیباته به زمی نه وین و به هه شتی پایه دار
 به هه زار رهنکه عیشوه گه ری نه کا
 بوتی عه بیار، بوتی عه بیار

نه وسا له پر نه سیمی به هاری نه شنیت و دیت
 نه یخاته سه ما، هه راله و خامه توول
 تارام و له سه رخۆ که دیت و ده چی
 دئه وه رینن دلۆبی بی شک و گولاو
 عه تری نه دا به نه سیمی به بیان
 تاکو وه ری دا، له ده ماخی

سەرما زەدەیی زەمەهریر
هەرآلهیی خەملاو

پنەى دەوارى مائە كوردە گولآ و پاشى خىل و هۆز
خرمەى دەوارى كەرە
مووسىقىيە، نەوايە، خوايە چ خۆشە
فەسلئى بەهار
چ جوانە نەخشی كردگار!

جیژنانەیی سروشتییە نەخشی كیو و شیو
بۆ خواوەنى هەست و دەبەنگ
بۆ مەست و هۆشیار
بۆ مەلى هەزار
نە نە بەلكو بۆ هەموو گیاندار
وەصفى بەهارة كە پازانى خەلكى گیتییه
هۆنەر بە شیعەر و نووسەران بە وتار
پێم وایە، براینە، راستەكەى ئەوہی
ناییتە وتن نەخشی كردگار
منیش وەكو خەلكى ئەوہم كە زانى وتم
لە سەناو و، وەسفی بەهار
ببورن ئەگەر نارەسایە باسەكەم، ئیستا وتم
لە وتن نایب بە نەسر و بە شیعری عەروزی
بە نازاد و نوئ، تا ئەگاتە وتار

عابید! بنووسی ئەگەر دەفتەر و تۆمار
هێمان نەتوتووہ یەك لە هەزار

لە وزەى زمان و زارى قەلەم
لە هەستى هۆشیار، بەرہەلاوترە
تابلۆیی، نەوہہار
پێم وایە لەبرى هەمووی چاترە بلئی
نەورۆز پیرۆز، لە هەموو كوردئ
چ لە دئ بئ
چ لە شار

5	له گهڼ فېطرهت به
60	به ربه يانی عېشق
61	تېپې مووسيقای به زمی تالار
63	چهرخی چه واشه
65	پر په يمانه
66	زابلته ی زهنگی ناشنا
68	ته ی ساقی
70	تېره تېبی ژین
71	بزیتو
72	گومی خوتین
74	پشکزی گهش
75	دهسخره ی هات و نه هات
76	ته سلیم
77	وهیشوومه
79	هه له بجه
81	شینى گهرم
83	مهړه شیرین
85	زیندوی عېشق
86	بوئی یار
87	خوږم و به ختم
88	باغه وان
89	دیر یا زوو
90	له شهو بیدار بېرسه
91	نامۆ: وه حشى
92	گهرمه پوی کاروون
93	میری مه يکده
95	خال خال
96	بئ تو
97	ته لانه
99	قوو
101	گهړه کی خه رابا تېيان
102	چهرخی چه پخوون
104	جه وری فه له ک

ناوهړوک

5	پېشه کی
1	پایه ی ستم
12	له گهڼ بې یارم
14	مه لی مه له کووتی
15	بازی خه یال
16	چېنه کردن
18	های رهو
20	مونه مۆن
21	مهردومه ک
22	پایه ی ستم
23	لئ یران
25	شهیدا
27	جامی رووناک
28	شهیدای ساز و راز
30	شینى هه ژار
32	به قی پیرۆک
34	زیندانی ته مه ننا
36	زامار مهړه نجیته
38	په یامی ناشنا
40	په ند
42	لانه به لانه
43	شه قه ی شه للاخی زالم
45	حه مه ره مزتی دهر وون
46	شیرین و فه رهاد
47	گورستانى ناوات
49	قه رداغ
51	شهیدا منم یا تو؟
52	گولی سهر دهسته چېنه
54	ته کسیری نه عظم
55	مه ی و مینا
56	سهر نه هال

158	به ندهی عیشیق
160	ئازاده
161	تالوکه‌ی ژین
163	ته‌واوی گۆرانیه‌کان
165	عاشقی زار
167	سه‌رکەش
168	سه‌وزه
169	ئه‌گریجه‌ی له‌یلا
170	خشل و خاو
173	ئه‌لماس
175	قیبله‌ قه‌زات له‌ من که‌وی
177	ئاهووی ئیلاخان
178	تۆپی گول
180	له‌ به‌ر نازی چاو بازان
182	ده‌واری یار
186	تیری ناز
187	ئافه‌رین ئه‌ی وینه‌گر
188	کیژی کرچ و کال
189	تیشکی ئاسۆ
190	ئاواز
191	کیژۆله‌ی کوردستان
193	عیشقی خاوین
195	ئامینی تاخانه‌ی دایی
197	ئای شل
199	سه‌حه‌ر
200	رانه‌ بیره
202	گیانه‌که‌م نه‌رگس
203	یانه
205	وه‌رگه‌ری
207	هه‌ی خال
209	بووکی ناو جه‌نگه‌ل
210	له‌یلا
211	کیژۆله‌ی کوردستانی

106	مه‌یخانه
107	رووت و قووت
108	ئازاده
110	گیان نیسار
111	عاشقی بو‌جورمه‌ بو؟
112	داله‌هو
114	ژانی ژین
115	دیر ناشنا
116	قوربانه
118	عالمه‌ی تر
120	کووله‌که‌ی رۆح
121	که‌ین و به‌ین
122	که‌نه‌فت
123	شیره‌ ژن
124	کام با هه‌ل بکا
125	گه‌نجی ئازادی
127	گرۆی شه‌یدایی
129	سه‌فام چاند
131	هه‌ربه‌نه
135	قه‌ره‌ خواجه‌ رۆ
137	شاری خاموشان
139	ورچی باروول
143	ئایینی سه‌ودایی - گریان و خه‌ندان
144	پیرانی مه‌ست
145	خه‌یالی خاو
147	ئاوینه‌ی ئه‌وین
149	نه‌رگسی شه‌هلا
151	بزووسکی
152	که‌مه‌ندی یار گیر
153	چی تیا به‌سته‌یه
155	به‌خیل
156	غه‌م مه‌خۆ
157	ده‌بری موغان

213	سرودى نىشتمانى
214	گۆرانى
215	كاشكى
217	ئامان سەد ئامان
219	مەلى شكارچى
220	صەبرىيە
221	ئامىنى
223	چىت لە من داوہ
225	گۆل بەدەن
227	جى ژوان
228	عېشقى وەلات
229	تېشكى ئاسۆ
230	تتۆكى شەونم
232	ئامنە بالا بەرز
233	عابىدا!
234	بەزمى
235	عېشقى حەقىقى
236	پەشىو
237	كەمەندى يار گىر
238	لېوہ
240	(.....)
241	شەمال
249	ھەر خۇي ئەمىنى
253	بەھارى كوردەوارى